

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Среща на Международната работна група по защита на данните в телекомуникациите	3
Заседание на Комитета за защита на физическите лица при обработката на лични данни	4
България в сътрудничество с Косово, Черна гора и Албания относно защитата на личните данни	6
Заседание на Работна група по чл. 29 на Директива 95/46/ЕО	8
Заседание на съвместните надзорни органи за Европол, Шенген и Митници	10
Работна среща на органите по защита на данните с Европейската агенция за мрежова и информационна сигурност	11
Участие на КЗЛД в заседание на Работна група по обмен на информацията и защита на данните	13
КЗЛД предостави информация за дейността си във връзка с 15-тия годишен отчет на Работната група по чл.29 на Директива 95/46/ЕО	14
Комисията за защита на личните данни подкрепи проект на становище на Работна група по чл.29 на Директива 95/46/ЕО	17
Проектни предложения на КЗЛД са одобрени за финансиране	18
Комисията за защита на лични данни търси обратна връзка с гражданите и администраторите на лични данни	19
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	20
РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД	21
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	22
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	96
КОМЕНТАРИ	118
Бумът на информационните технологии и новите предизвикателства за защитата на личните данни и неприкосновеността на личността	118

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

СРЕЩА НА МЕЖДУНАРОДНАТА РАБОТНА ГРУПА ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ В ТЕЛЕКОМУНИКАЦИИТЕ

На 10 и 11 септември 2012 г. се състоя 51-та среща на Международната работна група по защита на данните в телекомуникациите. Заседанията на групата се проведеха в Бундесрата (втора камара на германския парламент, която представлява отделните провинции на федерално ниво) в Берлин. Комисията за защита на личните данни бе представена от своите членове Красимир Димитров и Валентин Енев.

Поставено бе началото на обсъждане на работен документ относно „правото да бъдеш забравен“. Според новия Регламент за защитата на лични данни (който предстои да бъде приет), „правото да бъдеш забравен“ е право на субекта на данни да поиска от администратора за заличава свързаните с него лични данни (както и да се въздържа от по-нататъшното им разпространение), когато се прилага едно от следните условия:

- Данните повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани;
- Субектът на данните оттегля своето съгласие, върху което се основава обработването на данните, или когато срокът за съхранение, за който е било дадено съгласие, е изтекъл и няма друго правно основание за тяхното обработване;
- Субектът на данните възразява срещу обработването на лични данни;
- Обработването на данните не е в съответствие с Регламента по други причини.

Когато администраторът е направил личните данни обществено достояние, той предприема всички мерки (в това число технически) по отношение на данните, за чието публикуване носи отговорност. Включително да информира третите страни, които обработват тези данни, че субектът на данните е поискал да се заличат всякакви връзки към тези лични данни или копия или реплики от тях. Когато администраторът е разрешил на дадена трета страна да публикува лични данни, той се счита за отговорен за това публикуване.

В документа относно „правото да бъдеш забравен“ са засегнати основно три въпроса – правна регламентация, практическо приложение, съвети за техническото осъществяване. Най-важното, на което се наблегна по време на дискусиите е, че до момента няма друг документ относно „правото да бъдеш забравен“ и въпреки че е възможно да има много забележки и бъдещи промени, то това е стъпка във вярната посока.

САЩ възразяват остро срещу предвиденото в Регламента „право да бъдеш забравен“. То би дало на всеки гражданин възможност да поиска заличаване на цялата лична информация, която е качил доброволно в даден сайт. В момента, ако от Facebook бъде изтрит профил, месеци наред в интернет все още може да има следи от информацията в него. Поддържащите сайтове изтъкват в свое оправдание, че по технически причини няма как да заличат всичко. Регламентът обаче ще ги принуждава да го правят. Тъй като Работната група по защита на данните в телекомуникациите е международна, от американска страна настояха в документа да е записано, че става дума единствено за „правото да бъдеш забравен“ от европейска гледна точка.

Една от основните забележки към документа е, че „правото да бъдеш забравен“ не може да се използва за ограничаване правото на свободно изразяване. Отбелязано бе също така, че не е уместно да се прави никаква правна квалификация в документа, тъй като в момента в Европейския съд по правата на човека се обсъжда актуален въпрос относно търсачките и качеството на администратор на лични данни и обработващ лични данни. От страна на България се изрази мнение, че не трябва да има легални определения в документа, трябва да се изчака мнението на Европейската комисия и да се даде възможност за писмени коментари. В резултат на проведените дискусии се взе решението

да се ограничи обхватът на документа единствено до техническите параметри на „правото да бъдеш забравен“.

Друга точка от дневния ред бе обсъждането на Меморандума от Сопот по отношение на облачните технологии. Работна група по чл.29 е изразила положително становище относно качествата на меморандума. Обръща се внимание на факта, че облачните технологии не могат да бъдат оправдание за прилагането на по-ниско ниво на защита на данните.

По отношение задължението за уведомяване на пострадалите от нарушение в сигурността на личните данни, от американската делегация съобщи, че в 46 щата в Америка са приели закон, който регламентира такова уведомяване. В Германия задължението за уведомяване не е само за немските граждани, а за всички, които са пострадали. За разлика от европейския модел, новите закони в САЩ предоставят права за защита данните на американските граждани само по отношение американските граждани на федерално ниво.

Обсъдиха се проблемите на защита на данните в социалните мрежи. Представителят на Ирландия в работната група информира, че в своя доклад за проверката, извършена на Facebook, Ирландският орган по защита на данните дава положителна оценка, тъй като са спазени направените препоръки.

Като следваща точка от дневния ред се обсъди т.нар web tracking, при който се извършва потребителско профилиране за целите на рекламата. Това има своите две страни – положителна, при която на потребителя се показват реклами в кръга на неговите интереси, и отрицателна, при която събраната информация може да се използва за злонамерени цели. Обсъдиха се различни програмни решения, които да премахват или блокират файловете, които се записват на компютъра при посещение на страници в Интернет.

Българският орган по защита на данните представи своя доклад за дейностите в сферата на защита на личните данни в телекомуникациите. В доклада бе обърнато специално внимание на Google Street View, проведените срещи на членовете на Комисията за защита на личните данни с Microsoft и Facebook, както и навлизането в България на Интернет протокол версия 6 (IPv6).

ЗАСЕДАНИЕ НА КОМИТЕТА ЗА ЗАЩИТА НА ФИЗИЧЕСКИТЕ ЛИЦА ПРИ ОБРАБОТКАТА НА ЛИЧНИ ДАННИ

На 18 септември 2012 г., в конферентен център “Albert Borchette” в Брюксел, се проведе 57-то заседание на Комитета по чл.31 от Директива 95/46/ЕС за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни. Комисията за защита на личните данни бе представена от своя председател Венета Шопова.

Обсъдени и приети бяха новият Правилник за дейността на Комитета, както и предложението на Европейската комисия за приемане на решение за адекватност на защитата на личните данни на Нова Зеландия.

Участниците в заседанието одобриха предложения Правилник за дейността на Комитета по чл.31. Предстои обсъждане на въпросите, свързани с представителството на трети страни и

възможността за преценка адекватността на защитата и за инструменти, които са по-специфични.

Приет бе проектът на Решение на Комисията съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно достатъчната степен на защита на личните данни от страна на Нова Зеландия във връзка с автоматизираното обработване на лични данни. Европейската комисия отчете, че това е първата страна в региона, за която се предлага да бъде одобрено адекватно ниво на защита на данните. Анализът на състоянието на законодателството в сферата на неприкосновеността на личния живот и защита на данните е извършен от университета в Намюр, като е взето предвид въвеждането преди 2 години на законодателство, което сближава още повече националните с европейските правни норми. От 1993 г. в Нова Зеландия съществува Закон за неприкосновеността на личния живот, който поради по-

ранното си приемане се основава на принципите, заложи в ръководството на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие. През 1999 г. има изменение, което въвежда разпоредбите на Директива 95/46/ЕО, като може да бъдат обособени някои особености по отношение на:

- Обхвата на защита на данните - за всички лични данни, не само за тези, които се обработват автоматизирано;
- Задължителното въвеждане на служители за защита на данните, което е все още пожелателно на европейско ниво;
- Обособяването на 12 принципа, които трябва да се спазват при обработката на лични данни и които отразяват тези в Директивата.

Като въпроси, които не са покрити в новозеландското законодателство, по време на извършвания анализ са отчетени:

- Директния маркетинг - пропуските са незначителни, освен това с новото изменение в Закона за защита на потребителите, тези недостатъци са преодолени.
- Външни трансфери - след последните промени допълнително е заложила възможността за забрана на трансфера на данни, в случай на установено неадекватно ниво на обработката на данни.
- Възможността за обжалване на обработката на данни - въведена е такава възможност пред Комисаря по неприкосновеността, пред съда и пред Трибунала по човешки права.

В хода на обсъжданията на предложения текст на решение бяха поставени следните въпроси:

- По отношение на трансферите - Европейската комисия отбеляза, че в законодателството на Нова Зеландия са разгледани въпросите на разкриване на данни и тяхното предаване. Информацията, която се предоставя във връзка с трансферите, е въпрос на сътрудничество между Комисаря по неприкосновеността и националните органи за защита на данните. Въведените разпоредби и изисквания са задължителни, като е обособен процес на извършване на трансфери на данни на 3 етапа. Администраторите на данни носят отговорност относно обработката и трансфера на лични данни, както пред Комисаря, така и пред съда, като органа за защита на данните може да издаде решение за забрана на трансфера. Одобрението става за всеки определен трансфер, а не за страните. Контролът на трансферираните данни се извършва чрез система за отчетност, в която са включени правила и принципи, специфични за Нова Зеландия и такива, които са в съответствие с правилата на ЕС. Комисарят извършва преценка на трансфера по начините, регламентирани в европейското законодателство, като е включена възможността за използването на обвързващи корпоративни правила от администраторите на лични данни.

- По отношение на директния маркетинг - пропуските са преодолени чрез приетото специфично законодателство, регулиращо правата на потребители и чрез приемането на Кодекси за поведение в частната сфера.

- По отношение на информирането и упражняването на другите права за защита на данните от страна на европейските граждани - с промените през 2010 г. се разширява обхватът на правата, свързани със защита на данни, които вече се прилагат и по отношение на чужди граждани.
- По отношение на независимостта на Комисаря по неприкосновеността - той е независим орган за защита на данните.

След извършването на някои стилистични корекции с включването в Преамбюла на препратка към новите законодателни промени в Нова Зеландия, проектът на решение на Комисията беше приет с единодушие.

БЪЛГАРИЯ В СЪТРУДНИЧЕСТВО С КОСОВО, ЧЕРНА ГОРА И АЛБАНИЯ ОТНОСНО ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

В периода 25 - 27 септември 2012 г. в Прищина, Република Косово, се състоя среща на органите по защита на личните данни на България, Косово, Черна гора и Албания. Българската делегация бе в състав - председателят на Комисията за защита на личните данни Венета Шопова и членове на институцията - Веселин Целков и Валентин Енев. Целта на посещението бе подписването на меморандум и декларация за сътрудничество между органите по защита на данните на България, Косово, Черна гора и Албания. С тези два документа се цели задълбочаване на връзките между органите по защита на данните от региона и споделяне на добри практики и дейности, които да помогнат на трите държави, които все още не са се присъединили към ЕС, да хармонизират законодателствата си в съответствие с европейските норми и изисквания.

В подписания меморандум се отчитат приятелските отношения между страните, желанието за сътрудничество и важността от продължаване и засилване на международните контакти в сферата на защита на личните данни. Изразява се увереността, че меморандумът ще насърчи добрите отношения и ще създаде благоприятни условия за ефективна защита на неприкосновеността на личния живот на гражданите на подписалите го страни. Предвижда се развиване на дейности в областта на защитата на личните данни в следните аспекти:

- Обмен на опит;
- Обмен на информация от изследвания, проучвания, анализи и т.н.;
- Обмен на информация и познания, свързани с актуализирането на правната рамка на четирите страни в тази сфера;
- Обмен на експерти с цел повишаване на професионалната компетентност;
- Обмен на експерти в съответствие с необходимостта от взаимно предоставяне на информация относно начините и методите, използвани при разглеждането на жалби и при провеждането на проверки;
- Сътрудничество по отношение изграждане на капацитета;
- Организиране на работни срещи според нуждите и в рамките на специфични процедури за разглеждане на жалби, както и за идентифициране и въвеждане на съвместни мерки;
- Организиране на съвместни дейности между органите по защита на данните във връзка с техните правомощия;
- Сътрудничество за организирането на национални и международни съвместни обучения и дейности от взаимен интерес в пълно съответствие с целта на меморандума.

Според предвиденото в меморандума, исканията за информация се изпращат на английски език или на официалния език на запитаната страна, като предоставената информация не трябва да бъде разкривана на трети страни без писмено съгласие на предоставящата страна.

По отношение на правната обвързваща сила се отбелязва, че този меморандум не води до правни задължения за страните, както и не засяга правата и задълженията, произхождащи от международни споразумения, сключени от държавите на договарящите се страни, съответно, от тяхното членство в международни организации или от тяхното първично и вторично законодателство. Също така страните могат да анулират/отменят този меморандум, ако една от тях информира другите страни относно анулирането. Меморандумът може да бъде променен по взаимно съгласие, изразено от страните.

Меморандумът бе подписан от ръководителите на органите по защита на личните данни, съответно – за Република Албания - Комисаря за защита на личните данни на Република Албания г-жа Флора Кабеж-Погаце, за Република България – Председателя на Комисията за защита на личните данни г-жа Венета Шопова, за Националната агенция за защита на личните данни на Република Косово - Главния национален надзорник г-н Ружди Яшари и за Националната агенция за защита на личните данни на Република Черна гора - Председателя на Съвета г-н Севко Църновсанин.

Меморандумът бе сключен в Прищина на 26 септември 2012 г. и влезе в сила от деня на подписването му за неопределен период от време.

Четиримата ръководители подписаха и декларация за многостранно сътрудничество, в която се заявява, че този акт има за цел подобряване обмяната на опит и добри практики между експертите в следните области:

- Европейска и национални правни рамки в областта на защитата на личните данни;
- Международно сътрудничество за хармонизиране решенията по редица въпроси;
- Обмен на опит в областта на новите технологии;
- Обмен на знания и добри практики;
- Участие в проекти, финансирани от Европейския съюз.

В съответствие с тази декларация и компетенциите им, институциите ще извършват взаимни посещения за обмяна на опит по конкретни въпроси от взаимен интерес.

По време на посещението, всеки от ръководителите на органите по защита на данните имаше възможност да представи своята институция и нейните постижения и опит. Председателят Венета Шопова запозна своите чуждестранни колеги с работата на българската комисия, нейната история,

структура, дейности и постижения. Опитът на КЗЛД бе високо оценен от домакините и чуждестранните гости, за които голяма част от вече постигнатите от тази институция цели предстоят за изпълнение. Директорът на местната Национална агенция по защита на данните - Ружди Яшари, даде висока оценка на работата на КЗЛД и сподели, че тя може да окаже изключително важно съдействие на държавите от региона, предвид натрупания ценен опит и членството на България в ЕС и НАТО. Г-н Яшари благодари за оказаното съдействие и за желанието за съвместна работа.

Програмата на посещението включваше и среща с Парламентарната комисия по сигурността в Косовския парламент, срещи с представители на българското посолство в Прищина, както и съвместна телевизионна пресконференция на ръководителите на четирите органа по защита на данните, на която присъстваха представители на косовски медии. По време на пресконференцията от страна на косовските журналисти бе проявен засилен интерес към конкретните мерки, които КЗЛД предприема за защита на личните данни, както и към съвместната работа и отношенията на институцията с българските медии.

ЗАСЕДАНИЕ НА РАБОТНА ГРУПА ПО ЧЛ. 29 НА ДИРЕКТИВА 95/46/ЕО

На 25 и 26 септември в Брюксел се състоя заседание на Работната група по чл. 29 на Директива 95/46/ЕО. Представител на Комисията за защита на личните данни бе Мария Матева – член на комисията. Дневният ред на заседанието обхващаше редица въпроси, свързани с хода на развитие на различни програми за защита на личните данни, европейската законодателна реформа в областта на неприкосновеността и не на последно място - защитата на данните в онлайн пространството.

Във връзка с предстоящата през ноември в Уругвай Международна конференция на органите по защита на личните данни бяха дискутирани темите, които ще бъдат обсъждани на закритата сесия. Основният фокус ще бъде извършването на профилиране в частния и публичния сектор.

Обсъдени бяха стандартизационните инициативи в областта на защитата на личните данни. Дискутирани бяха въпроси, свързани с онлайн рекламите и поведенческото профилиране на потребителите. Проведеха се разисквания по сигурността на данните в контекста на въвеждането на „електронно правителство” и рисковете за сринове за една такава система, причинени от кибер атаките. Работната група подчерта, че след извършване на генерален преглед на ситуацията в държавите-членки на ЕС, ще насочи усилията си към създаването на ръководство за действие.

Друга точка от дневния ред бе проучването на ресурсната обезпеченост на органите по защита на данните във връзка с предстоящите промени в правната рамка за защита на личните данни и евентуалната произтичаща от това необходимост за допълнително финансиране. В тази връзка

еврокомисарят по правосъдие, основни права и гражданство - Вивиан Рединг, е предоставила на всички страни-членки въпросник, който да послужи за извършване на анализ на резултатите.

Ирландският надзорен орган информира, че е публикувал на сайта си доклада за изпълнението на препоръките, дадени на Facebook в резултат от проведената проверка. В доклада е отчетено, че все още не са изпълнени изцяло препоръките за срока на задържане на данните. Освен това се обръща внимание на факта, че всички нововъведения по отношение на личните данни действат за новите потребители, но не и по отношение на старите такива. Посочени бяха и проблеми с правната основа, на база на която е основана политиката на мрежата по отношение на подрастващите.

Обсъдено бе отговор на писмо от Microsoft, с което е отправена молба да бъдат прегледани и евентуално своевременно отправени препоръки или забележки в частта, засягаща защитата на личните данни в стандартния договор, който компанията сключва със своите клиенти.

Обсъдени бяха и въпроси, свързани с политиката по неприкосновеността на Google, важноста за предоставяне на информирано съгласие в онлайн пространството, хода на преговорите по европейската PNR директива относно задържането на резервационни данни на пътници, както и развитието на TFTP споразумението ЕС-САЩ.

Проведена бе първата в рамките на Работната група дискусия по приложенията за смартфоните и защитата на личното пространство и личните данни.

Представител на Европейския парламент изнесе презентация по въпроси, свързани с новата правна рамка. Очаква се преговорите между Европейския парламент и Съвета по този въпрос да се проведат през пролетта на следващата година. Важен аспект от дискусиите в рамките на заседанието бе обсъждането на ефекта, който ще има новият законодателен пакет върху публичния и частния сектор на национално ниво.

От Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (OECD) бяха представени коментари във връзка с процеса на модернизиране на Конвенция 108 на Съвета на Европа.

Работната група се срещна с Марти Ейбрамс и Ричард Томас, представители на т. нар. „проект по отчетността“. По време на пленарното заседание, членовете на работната група бяха запознати с актуалното състояние на проекта. Работната група насърчава работата по проекта, особено в светлината на Европейската реформа на защита на данните, която включва идеята за отчетност на администраторите на лични данни.

Обсъдена бе промяна на регламента за ЕВРОДАК, според която полицейските и съдебни органи ще имат достъп до данните в информационната система на ЕВРОДАК.

Друга точка от дневния ред на заседанието бе определянето на адекватно ниво на защита на трети страни и по-конкретно случаите на Княжество Монако, Квебек, Нова Зеландия и Уругвай.

Проведоха се дискусии по програмата на САЩ “Safe Harbour”, за която бе отчетено развитието, отразяващо промените в европейската правна рамка. Обсъдени бяха и възможностите за допирни точки и съвместни действия, особено по отношение на обвързващите корпоративни правила, с Организацията за азиатско-тихоокеанско икономическо сътрудничество (АРЕС), която работи за изграждане на трансгранични правила за неприкосновеност.

ЗАСЕДАНИЕ НА СЪВМЕСТНИТЕ НАДЗОРНИ ОРГАНИ ЗА ЕВРОПОЛ, ШЕНГЕН И МИТНИЦИ

От 2 до 6 октомври 2012 г. в Брюксел се проведеха заседания на Съвместните надзорни органи за Европол, Шенген и Митници. Комисията за защита на личните данни бе представена от своите членове - Мария Матева и проф. Веселин Целков.

На заседанието на Съвместния надзорен орган на Европол бе представено становище на Секретариата относно регламента Евродак и достъпа на Европол до тази система. Предстои преработката на това становище, в която да бъде направен анализ на необходимостта и пропорционалността на такъв достъп. Подчертано бе, че политиката на Европейската комисия е Европол да има достъп до редица информационни системи – ШИС (Шенгенска), МИС (митническа), ВИС (визова) и др. Целта е Европол да бъде точка за кръстосани проверки на данните за всички престъпления.

Представен бе докладът за извършената проверка на Европол, както и коментарите на институцията по този

доклад. Даден бе мандат за провеждане на трета инспекция на Програмата за проследяване на финансирането на тероризма (ТФТП), като се предвижда разширяване на инспектираното поле по отношение на предишните такива.

Обсъдена бе бъдещата стратегия на Европол, развитието на новия регламент за Европол, новите проекти, и по-конкретно – изграждането на Център за защита от киберпрестъпления.

Приет бе докладът за дейността на Съвместния надзорен орган за периода октомври 2008 - септември 2012 г.

На заседанието на Съвместния надзорен орган за Шенген бе подчертана необходимостта от изследване и уеднаквяване на практиките в различните държави-членки в процедурите за установяване на престъпна дейност и издирване на опасни престъпници. Дискутиран бе въпросът за използване на информационните системи SIRENE и NFAST. По отношение забраната за влизане в Шенген бяха разгледани въпросите за автоматизиране на процесите и противоречието между Директивата за връщане (в съответствие с която сигналът се изпълнява веднага) и Регламента по Шенген (според който сигналът подлежи на анализ). Разгледани бяха варианти на действия в случай, че държавата-членка не изпълни сигнала. Прието бе становище, че е необходима промяна в Директивата за връщане.

Дискутирано бе преминаването от версия ШИС1+ към ШИС2 на Шенгенската информационна система. Като основни проблеми бяха посочени новата правна рамка и миграцията на данните.

Обсъден бе междинен доклад за правата на достъп на физическите лица до информацията в ШИС, като бяха посочени две основни пречки при осъществяването му – формализацията (наличието на различни видове формуляри в различните страни) и езиковите различия.

Швейцария представи своята практика за извършване на проверки в посолствата си.

Представителят на КЗЛД - проф. Веселин Целков, запозна Съвместния надзорен орган по Шенген с практиката на българския надзорен орган за извършване на проверки в посолствата, като подчерта, че за това има специално създадена единна методика. В резултат на извършените до момента проверки са изготвени препоръки към всички посолства и консулски служби на Република България, осъществени са връзки с Националния визов център и е изготвена Програма за обучение в Академията за дипломати на МВнР в областта на защита на личните данни.

Съвместният надзорен орган по Шенген обсъди и формата на исканията за влизане в Шенгенското пространство – обхват на документите, както и носител, на който да бъдат предоставяни.

На заседанието на Съвместния надзорен орган за митниците бе анализирана практиката за прилагане на работната рамка за защита на данните и Митническата информационна система (МИС). В съответствие с предоставен им въпросник, страните трябва да предоставят обобщение на практиката си до 1 декември 2012 г.

Обсъдени бяха структурата и съдържанието на информационна брошура, в която основните въпроси са свързани с използването на незаконно придобити данни, неточни данни, както и такива, които се обменят между страни с противоречие в съответната законова рамка. Във връзка с разследванията на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) бяха разгледани връзките между МИС, националните митнически информационни системи, категориите и целостта на различните бази данни.

Обсъден бе предварителен вариант на доклад за дейността на Съвместния надзорен орган. Отчетено бе, че всички негови препоръки са отразени в новия вариант на наръчника FIDE.

РАБОТНА СРЕЩА НА ОРГАНИТЕ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ С ЕВРОПЕЙСКАТА АГЕНЦИЯ ЗА МРЕЖОВА И ИНФОРМАЦИОННА СИГУРНОСТ

На 15 и 16 октомври, Европейската агенция за мрежова и информационна сигурност (ENISA) организира работна среща, на която бяха поканени представители на органите по защита на личните данни, както и на компетентните органи в сферата на уведомяване при настъпване на нарушения в сигурността. Срещата се проведе в Атина и на нея присъстваха представители на Европейския надзорен орган по защита на данните и на органите по защита на данните на Германия, Великобритания, Ирландия, Унгария, Италия, Испания, Гърция и България. Представител на Комисията за защита на личните данни беше Красимир Димитров – член на Комисията.

Основната цел на срещата бе обсъждане и усъвършенстване на методологията за оценка на сериозността на нарушенията в сигурността на данните. Тази методология е разработена в резултат на дискусиите, проведени на 14 май и 6 септември 2012 г. между ENISA и подгрупа „Технологични въпроси“ към Работна група по чл. 29, както и на сътрудничеството на ENISA с органите по защита на личните данни. При създаването на методологията са взети предвид всички препоръки, получени от различните компетентни органи.

По отношение на оценките, които ще се извършват на нарушенията при осъществени пробиви в сигурността, беше прието предложението да се направи в таблица с описание и категоризиране на данните. Започна обсъждане на таблицата, която прави класификация на случаите с пробиви на сигурността в зависимост от обстоятелствата, при които това се е случило. Обсъди се вариантът за случаи на загуба на устройство с данни или неоправомощеното му ползване.

Посочени бяха случаи, които увеличават степента на сериозност на нарушението, а именно:

- засегнати са данните на повече от 100 физически лица;
- осъществен е достъп до данните и данните са били променени;
- данните са изтрити;
- данните са разпространени;
- пробивът в сигурността е осъществен злонамерено;
- засегнати са чувствителни данни;
- невъзможно е данните да бъдат възстановени.

Могат да съществуват комбинации от всички тези случаи.

Взе се решение злонамереният пробив в сигурността да се раздели на два типа според това дали е осъществен поради небрежност или целенасочено.

Представителите на Ирландия споделиха своя опит, при който в някои случаи не уведомяват лицата, дори при опит за злонамерено проникване, ако реално то е било възпрепятствано и нищо не се е случило с данните.

По отношение на по-високата степен на опасност, когато са застрашени данните на повече от 100 човека, се взе решение всеки орган по защита на данните сам да определи този праг – дали ще са 100, 200 и т.н.

Обсъди се въпросът дали не трябва да се сложи в таблицата и показател дали данните са нови или са стари и са имали значение само към определен момент в миналото. В някои случаи информацията е толкова стара, че не е валидна към настоящия момент.

Взе се решение степените на сериозност на пробивите на данни да са – ниска, средна, висока и много висока.

Разгледани бяха конкретни случаи с цел да им се даде оценка по начина, по който са класифицирани и да се определи степента на опасност в резултат от пробива на сигурността. При оценката се има предвид какви усилия трябва да се положат да се идентифицира лицето.

Всеки орган по защита на данните ще трябва да направи оценка на всички случаи, за да може да се прецени дали е възможно да се използва методологията с тази класификация и дали матрицата е полезна.

Направената методология за оценка на пробивите в сигурността на информацията ще бъде представена на срещата на подгрупа „Технологични въпроси“ към Работната група по чл.29, която ще се проведе на 13 ноември 2012 г. На следващото заседание на Работната група по чл.29 на 5 и 6 декември 2012 г. ще бъде гласувана методологията със съответно направените от подгрупата промени.

УЧАСТИЕ НА КЗЛД В ЗАСЕДАНИЕ НА РАБОТНА ГРУПА ПО ОБМЕН НА ИНФОРМАЦИЯТА И ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

На 22 и 23 октомври 2012 г., в Брюксел се проведе редовно заседание на Работна група по обмен на информацията и защита на данните, на което бяха обсъдени аспекти на предложения от Европейската комисия общ Регламент относно защитата на данните.

Към момента проектът на регламент е предмет на задълбочени дебати на равнище ЕС, включително и по отношение на предложената форма на пряко приложение. Предложението за регламент се разглежда по линия на Съвета, във формат Работна група по защита на данните и обмен на информацията (DAPIX), по линия на Европейския парламент в Комитета по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (LIBE), по линия на европейските органи по защита на данните във формат Работна група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО, по линия на Консултативния комитет на Конвенция 108 на Съвета на Европа (с оглед необходимостта от координиране на процеса на реформи), както и чрез лансиране от някои държави-членки на обществени консултации с частния и неправителствен сектор с оглед предложените нови процедури, механизми и обхват на приложение на предложения регламент.

Заседанията на Работна група DAPIX се провеждат на равнище държави-членки, като от българска страна участие вземат представители на Комисията по защита на личните данни и представители на Министерството на вътрешните работи. До момента новата правна рамка е обсъждана на няколко заседания на Работната група, като тенденцията е в посока широк консенсус по отношение на необходимостта от реформа на съществуващата правна рамка в областта на защитата на личните данни и засилване на правата на физическите лица по отношение на защитата на личните данни. Обсъждането на предложението за регламент в Работната група е на принципа „текст по текст“ и в детайли се разглеждат всички съображения и разпоредби на текста, включително и от гледна точка на прецизиране на формулировката. Най-общо, работната група се придържа към изводите на Съвета „Правосъдие и вътрешни работи“ за намаляване на административната тежест за администраторите, редуциране на делегираните актове и предоставяне на повече гъвкавост на публичния сектор.

На проведеното на 22 и 23 октомври 2012 г. редовно заседание на Работната група, бяха обсъдени аспекти от Регламента, които пораждаат въпроси относно унифицираното им приложение и налагат единно разбиране и подход. Основните насоки в дискусиите бяха делегираните актове и административната тежест.

Делегираните актове са незаконодателни актове с общо приложение, с които се допълнят, променят или заличават някои несъществени елементи от законодателен акт. Само Европейската комисия може да приема такива актове, като Съветът и Парламентът могат да оттеглят делегацията. Делегираните актове влизат в сила, само ако няма никакво възражение от страна на Съвета или Парламента. По време на дискусиите стана ясно, че голяма част от държавите са за редуциране, дори премахване на делегираните актове. От друга страна, обаче, някои държави са на мнение, че общият Регламент трябва да остане технологично неутрален, не трябва да бъде твърде ограничителен, т.е. не може в него място да намерят всички възможни ситуации и критерии, а трябва да се остави и известна свобода на действие при неговото прилагане. Изказан бе аргумент от страна на Европейската комисия, че Регламентът трябва да е в състояние да действа и без делегирани актове, но трябва да

остане отворен за бъдещи технологични развития.

Във фокуса на обсъжданията бе задължителното въвеждане на фигурата на служител по защита на данните във всички държави-членки. Става въпрос за много ключов нов момент в правната рамка, който не се приема еднозначно от всички делегации. Тази длъжност и към момента съществува факултативно (т.е. не е задължителна) в редица държави, които споделят положителния си опит (Германия, Холандия, Латвия, Естония). Държави, които до този момент не са въвели този институт, изразяват притеснения от гледна точка на допълнителното административно натоварване. С оглед търсения конструктивен подход при уреждане на този въпрос се дискутира и възможността за допълнителни стимули за администраторите на лични данни при изпълнение на задължението за определяне на служител по защита на данните.

Българските представители на заседанието изразиха позиция, че въвеждането на тази фигура ще подпомогне всички участници в процеса по защита на данните - граждани, администратори, национални органи по защита на данните, ако бъде намерен точният баланс при дефиниране на неговите функции и задачи, като бъдат внимателно преценени случаите, в които задължително следва да бъде определено такова лице.

По отношение на предвидените „кодекси за поведение”, повечето държави подкрепят предложението от Европейската комисия подход, при който се дава възможност на самите администратори на лични данни да участват активно в процеса, което е ключов момент в новия регламент. Делегациите в DAPIX обаче са на мнение, че администраторите трябва да получат съответните стимули, ако искат да се ангажират с разработването на такива кодекси, както и че не бива да се ограничават възможностите за тяхното приемане.

Европейската комисия, като вносител на законодателните предложения и Съветът на Европейския съюз са отворени за предложения от държавите-членки, с оглед постигането на съгласуваност и положително възприемане от всички държави.

КЗЛД ПРЕДОСТАВИ ИНФОРМАЦИЯ ЗА ДЕЙНОСТТА СИ ВЪВ ВРЪЗКА С 15-ТИЯ ГОДИШЕН ОТЧЕТ НА РАБОТНАТА ГРУПА ПО ЧЛ.29 НА ДИРЕКТИВА 95/46/ЕО

Във връзка с изготвянето на 15-тия годишен отчет на Работна група по чл. 29 на Директива 95/46/ЕО, в края на септември Комисията за защита на личните данни предостави информация за своите приноси в защитата на личните данни и личната неприкосновеност през 2011 година.

Като обща препоръка към формата на доклада, КЗЛД предлага модернизиране на структурата на годишния отчет на Работната група по чл. 29. Положителните страни на настоящия отчет е, че е много подробен и предоставя добър преглед на развитията в страните-членки, особено в законодателната сфера. Като отрицателна страна се изтъква фактът, че този текст е трудно разбираем за неюристи, както и липсата на съответствие на различните приноси по размер и съдържание. КЗЛД счита, че с извършване на подходящи промени за отстраняване на тези недостатъци, докладът ще бъде по-достъпен и не само правните експерти, но и гражданите ще получат добра представа за състоянието на защита на данните в Европа. Препоръчва се

също предоставянето на повече факти и числа, както и промяна на съдържанието на съответния национален принос, като той трябва да съдържа повече числа и по-малко текст.

Комисията за защита на личните данни е предоставила кратка обща информация за институцията – председател, членове, бюджет, численост на администрацията.

Дейностите на комисията са резюмирани в няколко основни направления – решения, становища и препоръки на КЗЛД, разглеждане на жалби и искания на граждани, регистрация на администратори на лични данни, извършване на проверки, налагане на санкции. Предоставена е и информация за правната практика, прилагането на Директива 2006/24/ЕО в българското законодателство, както и извършването на мащабна обучителна кампания през 2011 г.

В отчета се посочва, че през 2011 г. са постановени 203 решения, от които 50 са становища и 30 - задължителни предписания. Част от актовете са оспорени пред съда и към настоящия момент са висящи, което е пречка да бъдат изпълнени, така както са постановени от комисията. Разгледани са 341 жалби, като най-голям е техният брой в сектор „Телекомуникации, информационно общество” - 199 жалби. От получените в КЗЛД искания отново най-голям е делът на твърдения за нарушени права по ЗЗЛД в секторите телекомуникации и интернет.

В приноса на КЗЛД към отчета на Работната група по чл. 29 се отчита, че през 2011 г. са изразени становища, поискани от парламента и правителството относно провеждането на изборите за президент и вицепрезидент на Република България и за общински съветници и кметове през 2011 г.; по искания относно предоставянето на достъп до лични данни в Националната Шенгенска информационна система и относно поддържането на публичен регистър на даренията на Министерство на вътрешните работи и възможността в него да бъдат публикувани лични данни на дарителите-физически лица. Изразени са становища и по искания от Министерство на външните работи относно законосъобразното обработване на лични данни и предоставянето на такива данни на чужди държавни органи и относно политиката за улесняване на процедурата по административно обслужване на българските граждани в чужбина при получаването на издадени български лични документи.

По отношение на трансферите са разгледани 21 бр. искания за разрешаване на трансфер на лични данни към трети страни. По отношение на обвързващите корпоративни правила, КЗЛД одобрява водещ орган и съгласува документи по одобрение на корпоративни правила по линия на процедурата за взаимно признаване, като през 2011 г. са постъпили 11 искания за одобрение.

Броят извършени през 211 г. проверки (общо 1252) е разделен по техния тип (предварителни, текущи и последващи) и по сектори, в които те са извършени. Най-голям брой извършени проверки се отчита в сектор „здравеопазване”. По отношение налагането на санкции и наказания, КЗЛД отчита 45 издадени акта за установяване на административно нарушение, 27 наказателни постановления и глоби в размер на 75 100 лв. Извършена е регистрация на 42 911 администратора на лични данни.

Информацията относно правната практика е подадена диференцирано по отношение на издадените задължителни предписания и наказателни постановления и изразените становища по искания и сигнали.

Най-често издадените предписания са свързани със следните констатации:

- не са предприети необходимите организационни и технически мерки за гарантиране на нивото на защита на личните данни;
- извършено е обработване на лични данни, различни от декларираните в първоначалното заявление, без да е уведомена КЗЛД за промяната;
- забрана за обработване на определени категории лични данни;
- не е определен срок за съхранение на личните данни;
- нарушаване на разпоредбите за информирание на физическите лица.

Сред най-често срещаните нарушения на ЗЗЛД, за които се издават актове за установяване на административно нарушение, са:

- нарушаване на разпоредбите за регистрация на администратора на лични данни;
- нарушаване на разпоредбите относно мерките за защита на лични данни;
- нарушаване на принципите за правомерно обработване на лични данни.

Освен становищата, поискани от държавни органи, конкретно са посочени и следните, представляващи по-голям интерес:

- право на достъп до видеозаписи от средства за видеонаблюдение в болнично заведение и дали „videонаблюдението“ представлява „лични данни“;
- необходимостта от регистриране на администратори на лични данни, които обработват данни, но не са установени на територията на Република България, нито на територията на държава от Европейския съюз:

По отношение исканията за трансфер на лични данни, в своя принос КЗЛД посочва конкретно следните искания:

- Искане за получаване на разрешение за трансфер на лични данни – сканирани биометрични данни към дружество и юридическо лице с нестопанска цел в САЩ, във връзка с провеждането на компютризиран тест в Република България, чрез който се осъществява прием на студенти във висши бизнес учебни заведения по целия свят. Едно от основните изисквания при провеждането на теста е сканиране на изображение на дланта на кандидатите, с цел преодоляване и възпрепятстване на всяка форма на тяхна измяна и подмяна. Правното основание за разрешаването на трансфера на данни в този случай е наличието на съгласие на физическите лица – кандидати за теста, чиито биометрични данни са предмет на трансфера.
- Искане за получаване на разрешение за трансфер на лични данни – снимки и видеозаписи на служители на администратора и посетители в помещенията на администратора към дружеството майка в САЩ.

В информацията за дейностите на КЗЛД, свързани с прилагането на Директива 2006/24/ЕО (директивата за запазване на данни) в българското законодателство се отбелязва, че Директивата беше транспонирана в българското законодателство посредством изменения и допълнение в Закона за електронните съобщения (ЗЕС) през 2010 г. С влизането в сила на тези изменения бяха определени на законово ниво всички участници в процеса по задържане на и осъществяване на достъп до трафични данни, а КЗЛД беше определена за наблюдаващ орган относно сигурността на данните. В изпълнение на правомощията си по ЗЕС през 2011 г. КЗЛД за първи път обобщи и предостави на Европейската комисия и на Народното събрание статистическа информация съгласно изискуемите параметри на закона.

По отношение дейността на българската институция, свързана с обучението на администраторите на лични данни по прилагане разпоредбите на ЗЗЛД и по специфични въпроси, е дадена информация за приетата от КЗЛД - Концепция за провеждане на обучение и План за провеждане на обучение. При подготовката и провеждането на обучителната кампания бяха взети предвид настоящите национални цели и приоритети, което обуслови поставяне на акцент в серията от обучения върху повишаване на професионалната подготовка на администратори и обработващи на лични данни от органите на публичния сектор, имащи достъп до Шенгенската информационна система с оглед бъдещото присъединяване на Република България към Шенгенското пространство.

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ПОДКРЕПИ ПРОЕКТ НА СТАНОВИЩЕ НА РАБОТНА ГРУПА ПО ЧЛ.29 НА ДИРЕКТИВА 95/46/ЕО

След като Европейската комисия прие и публикува на 25 януари 2012 г. законодателен пакет с предложения за всеобхватна реформа на европейската правна уредба за защита на личните данни, бяха започнати процедури по обсъждане на текстовете и тяхното съгласуване в Комитета по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи (LIBE) към Европейския парламент и в работна група „Защита на данните и обмен на информация” (DAPIX) към Съвета на ЕС.

Работната група по член 29 от Директива 95/46/ЕО, в качеството си на основен форум за консултация по въпросите за защита на данните и неприкосновеността на личния живот, изрази своята принципна позиция по отношение на предложенията на Комисията, в свое становище от 23 март 2012 г., като очерта някои проблемни области и предложи начини за действие. С оглед продължаващите дискусии на новата правна рамка в Европейския парламент и в Съвета, на 5 октомври 2012 г., Работната група прие Становище 08/2012, с което се предоставят допълнителни насоки по отношение на основни понятия в сферата на защита на личните данни, както и необходимостта и ефекта от предложените делегирани актове.

По отношение основните понятия е предложена е по-ясна формулировка на понятието „субект на данни”, която да взема предвид обработката на данни при различни ситуации (например при фармацевтични изследвания или използването на IP адреси).

По отношение понятието „съгласие на физическото лице”, Работната група счита, че постигането на правна яснота относно понятието за съгласие е от съществено значение, с оглед използването му самостоятелно като основание на обработка на лични данни, или в съвкупност заедно с другите основания за легитимност на обработването на данни. Съгласието може да бъде изразено по различни начини, например, чрез изявление или потвърдително действие. Проектът на Регламент въвежда нови, положителни елементи, по-специално чрез задължението на администратора на лични данни като задължение да доказва съгласието (писмена декларация, както и дадената възможност за отхвърляне на валидността на съгласието в случаите, в които има значителен дисбаланс между позицията на субекта на данните и администратора). Работната група приветства тези важни уточнения и засилване правата на физическите лица. По отношение на „изричното” съгласие, групата е на мнение, че включването на думата “изрично” е важно уточнение в текста, което е необходимо при упражняване правата на физическите лица, особено в интернет, където има твърде много неправилно използване на съгласие на потребителите.

По предложените делегирани актове Работната група има резерви във връзка с броя и естеството на въпросите, които са заложили за регулиране с делегирани актове, като консултиращ орган - обръща внимание на ролята на бъдещия Европейски борд за защита на данните. В становището са описани разликите между делегираните и изпълнителни актове, начина и критериите за тяхната оценка, и възможните варианти за разглеждане на въпросите.

Делегираните актове са заложили в чл. 290 от Договора за функциониране на Европейския съюз (ДФЕС) и имат за цел да допълнят или изменят несъществени части от правния акт (в случая - предложения Регламент). Изпълнителните актове се основават на чл.291 от ДФЕС и се използват при възникване на необходимост от уеднаквяване на условията за въвеждане на правно обвързващи актове на съюза (вторично право). Обособените в Становището критерии за преценка на приемане

на допълнителни актове са:

- важност на обсъжданите текстове;
- необходимост от хармонизация на правните разпоредби на национално или европейско

ниво;

- необходимост от приемане на правни актове, които да регулират съответния въпрос;
- спазване на изискването за техническа неутралност (предложените решения да не изискват използването на специална технология);
- необходимост от допълнително разясняване на въпроса на европейско ниво.

След извършения подробен анализ на предложенията за делегирани актове, Работната група очерта пет варианта за допълване и разясняване на текстове от Регламента:

- чрез делегирани актове- при някои от предложенията, те са необходими;
- чрез изясняване на основните правила в самия Регламент;
- чрез изясняване на разпоредбите в Преамбюла на Регламента;
- чрез обяснение на принципите и правилата в националното законодателство на държавите-членки;
- чрез издаване на становища и допълнителни насоки от Европейският борд за защита на данните.

На 5 октомври 2012 г., Работната група по член 29 прие Становище 08/2012 за предоставяне на допълнителна информация по дискусиите за реформата в областта на защитата на личните данни. Комисията за защита на личните данни взе участие в процедурата по гласуване, като подкрепи предложението проект.

ПРОЕКТНИ ПРЕДЛОЖЕНИЯ НА КЗЛД СА ОДОБРЕНИ ЗА ФИНАНСИРАНЕ

През 2012 г. Комисията за защита на личните данни кандидатства с две свои проектни предложения за финансиране в рамките на програма „Леонардо да Винчи”, които получиха одобрение.

Проектът „Повишаване на осведомеността по въпросите, свързани със защитата на личните данни на лицата, работещи на пазара на труда в ЕС” е разработен съвместно с органите по защита на данните на Полша, Чехия и Хърватия. Целта му е съставянето на наръчник по защита на

**ЦЕНТЪР
ЗА РАЗВИТИЕ
НА ЧОВЕШКИТЕ
РЕСУРСИ**

личните данни, насочен към нуждите на лицата, желаещи да започнат работа в страна-членка на ЕС. Чрез него те ще могат да се информират подробно за своите права и задължения, постъпвайки на работа в чужбина. Проектът бе подаден в рамките на дейност „Партньорства” на програма „Леонардо да Винчи” и бе оценен от експерти на Европейската комисия.

Проектът „Обмяна на опит при провеждане на обучение в областта на защитата на личните данни” цели да повиши административния капацитет на КЗЛД чрез проучване опита и добрите практики на чуждестранни партньори от ЕС в сферата на обучението по защита на данните. В рамките на проекта, две групи представители на българската институция ще имат възможността да посетят органите по защита на данните на Република Полша и Федерална Република Германия и да се запознаят с тяхната обучителна дейност. Проектът бе одобрен за финансиране от Национална агенция „Център за развитие на човешките ресурси”.

Финансирането на проектите се отпуска от Европейската комисия чрез програма „Учене през целия живот”.

**Програма
„Учене през
целия живот”**

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИ ДАННИ ТЪРСИ ОБРАТНА ВРЪЗКА С ГРАЖДАНИТЕ И АДМИНИСТРАТОРИТЕ НА ЛИЧНИ ДАННИ

Комисията за защита на личните данни търси обратна връзка и своеобразна оценка за своята работа от страна на гражданите и администраторите на лични данни.

За целта пред приемната на КЗЛД, на адрес: гр. София, бул. „Ив. Евстратиев Гешов” 15, вече е разположена специална кутия, в която всеки желаещ може да пусне своята попълнена анкетна форма. На разположение на място са два типа подготвени въпросници – за граждани и за администратори на лични данни.

Инициативата е част от цялостната информационна кампания, осъществявана през 2012 г. от Комисия за защита на личните данни по случай 10-годишнината от нейното основаване. В рамките на тази кампания са планирани и се реализират различни по обхват и вид активности, които целят повишаване информираността на широката общественост и отделните целеви публики относно въпросите, свързани със защитата на лични данни.

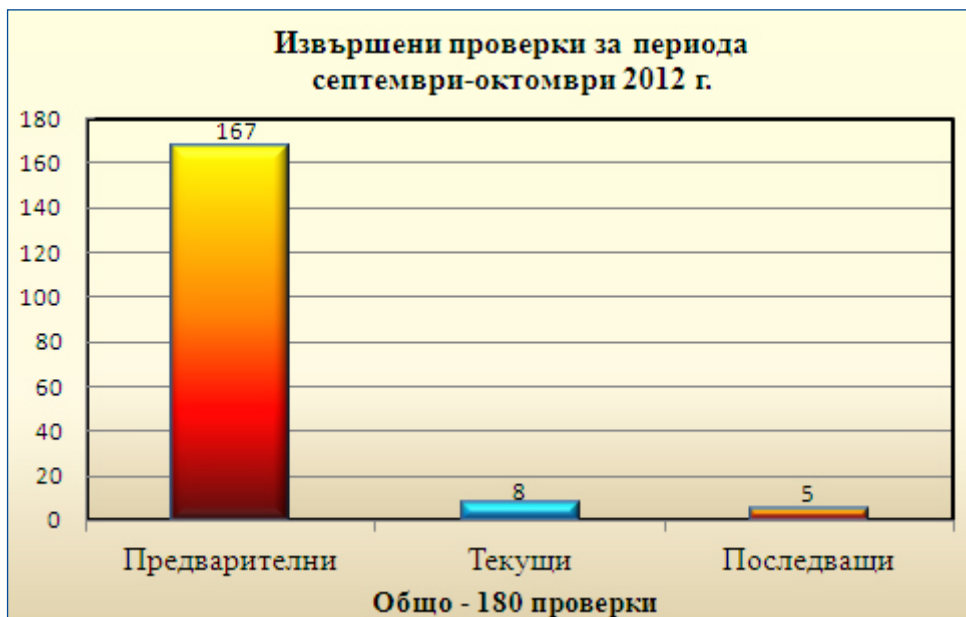
Получените от анкетните карти препоръки ще бъдат взети под внимание, с цел оптимизиране общо дейността на институцията, както и бъдещата съвместна работа на КЗЛД с администраторите на лични данни и гражданите. Комисията за защита на личните данни предварително благодари за отделеното време и внимание за попълване на анкетните форми!

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА ПРОВЕРКИТЕ ЗА ПЕРИОДА СЕПТЕМВРИ-ОКТОМВРИ 2012 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) за месеците септември и октомври 2012 г. са извършени общо 180 проверки.

Най-голям е делът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За периода извършените предварителни проверки са 167 бр.

На основание изготвените от тези проверки констативни актове в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД са вписани 166 администратори, на 3 процедурата е прекратена на различни основания.

Във връзка с постъпили сигнали в Комисията за защита на личните данни, беше извършена последваща проверка на „Център за градска мобилност“ ЕООД по отношение спазване на разпоредбите на ЗЗЛД в дейността на центъра във връзка с изискването за задължително предоставяне на документ, удостоверяващ собственост на лице върху имот (нотариален акт) при подаване на заявление за издаване на винетен стикер за локално платено паркиране в зоните за почасово платено паркиране на територията на Столична община. За направените констатации са издадени задължителни предписания и е съставен акта за установяване на административно нарушение.

През периода приключиха плановите проверки на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД с издаване на задължителни предписания и на „Била България“ ЕООД и Агенция по заетостта към министъра на труда и социалната политика, при които не бяха открити нарушения на ЗЗЛД. В процес на приключване е проверката на „Изи Асет Мениджмънт“ АД.

Във връзка с изпълнение на утвърдения „План за извършване на текущи проверки по инициатива на Комисията за защита на личните данни, за 2012 г.“ бяха открити проверките на „Метро Кеш енд Кери България“ ЕООД, „Рила турс 2001“ ООД и Държавен фонд „Земеделие“.

За периода са съставени 21 акта за установяване на административни нарушения и са издадени 4 наказателни постановления. Сред най-често срещаните нарушения на ЗЗЛД остава неспазване разпоредбите на чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД (администраторът е длъжен да подаде заявление за регистрация преди да започне обработването на лични данни) и чл. 18, ал. 3, вр. ал. 2, т. 2 и т. 3, вр. чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД (обработва лични данни за целите на нов регистър без да е уведомил КЗЛД за промяната на данните от първоначалното заявление за регистрация, преди нейното извършване).

РЕГИСТРАЦИЯ НА АД

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И АРХИВ” ЗА ПЕРИОДА СЕПТЕМВРИ-ОКТОМВРИ 2012 г.

През периода септември-октомври 2012 г. в електронната система за регистрация на администратори на лични данни (еРАЛД) бяха създадени нови 1451 потребителски профили на АД. От тях 1261 са на АД, подали заявление за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД и 190 - на АД, желаещи да бъдат освободени от задължението за вписване в този регистър. В резултат на това в еРАЛД вече има създадени 272148 потребителски профила – 243078 на АД, подали заявления за регистрация и 29070 - на тези, които са изявили желание за освобождаване от това задължение. За 5550 АД са създадени по два профила: за заявление за регистрация и за молба за освобождаване от задължение за вписване в регистъра на КЗЛД или архивирани.

През този период КЗЛД е взела решения:

- за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД на 14955 нови АД. С това общият брой на вписаните АД в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД става 196197;
- за освобождаване от задължението за вписване в регистъра на КЗЛД – 61 АД, с което общият брой на освободените от регистрация достигна 26930;
- за прекратяване на производството по освобождаване от задължението по вписване в регистъра на КЗЛД – 83 АД, с което общият им брой достигна 1386;

За периода няма откази на вписването в регистъра на КЗЛД.

За проверка по чл. 176 на ЗЗЛД са подадени 130 АД, в това число 48 АД съгласно решение на КЗЛД от 03.08.2011 г.

През периода са обработени 179 новоподадени на хартиен носител заявления за регистрация и молби за освобождаване от задължение за вписване. През еРАЛД са изпратени 20407 електронни съобщения до АД, а във входящата поща на електронната система са получени 93 писма, по които е взето отношение. Направени са общо 9 актуализации на регистър БУЛСТАТ с получените от Агенцията по вписванията извадки, включващи нововписани и субекти с промяна на обстоятелствата по последното им състояние.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ № Ж90//2012г. София, 03.09.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 18.07.2012г. (Протокол № 29), на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 90/01.06.2012г., подадена от М.И.Б. срещу „М.“ ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателката посочва, че е клиент на „М.“ ЕАД. Счита, че правата ѝ по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) са нарушени, тъй като мобилният оператор е предоставил личните ѝ данни без знанието и съгласието ѝ на трети лица – фирма за събиране на вземания. Г-жа М.И.Б. посочва, че от „К.Р.М.“ ООД получава уведомителни писма на домашния си адрес, съдържащи покана за погасяване на задължения към М., които следва да заплати. Жалбоподателката моли Комисията да предприеме необходимите действия по случая с оглед правомощията си.

Към жалбата са приложени копия на Уведомителни писма от 13.03.2012г. и 28.05.2012г.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от Закона, каквото качество безспорно притежават „М.“ ЕАД и „К.Р.М.“ ООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД е установено, че на „М.“ ЕАД е издадено Удостоверение № 50151. Заявени са 4 регистра: „База данни абонати“, „База данни персонал“, „Видеонаблюдение“ и „Посетители“. На „К.Р.М.“ ООД е издадено Удостоверение № 248208. Заявени са два регистра: „Данни за персонала“ и „Данни за клиенти“. Двете дружества са вписани в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

Съгласно чл.10, ал.1, т.7 във връзка с чл.38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание, проведено на 04.07.2012г. (Протокол № 27), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 18.07.2012г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката М.И.Б., ответна страна - „М.“ ЕАД в качеството му на администратор на лични данни и заинтересована страна - „К.Р.М.“ ООД.

В условията на служебното начало, с писма, изх. № П 2440/18.06.2012г. и № П 2439/18.06.2012г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл.26 от АПК дружествата „М.“ ЕАД и „К.Р.М.“ ООД са уведомени за откритото административно производство и на основание чл.36 от АПК са изискани

писмени становища, както и относими доказателства към жалбата.

В отговор, с писмо, вх. № С 214/25.06.2012г., от „М.“ ЕАД е получено становище, в което се сочи, че жалбоподателката е страна по два договора за мобилни услуги. За ползвани мобилни услуги г-жа М.И.Б. има задължения, които не са заплатени, поради което на 05.03.2012г. вземанията са предадени на „К.Р.М.“ ООД за събирането им. Посочва се, че в сключените и подписани от жалбоподателката договори се съдържа текст, съгласно който абонатът декларира съгласието си личните му данни да бъдат предоставяни на трети лица с цел събиране на вземания. Посоченият текст се съдържа и в т.40г от Общите условия на мобилния оператор, които са неразделна част от всеки индивидуален договор. По силата на действащ договор с „К.Р.М.“ ООД, на дружеството е възложено за събиране от името и за сметка на М. неизплатени суми от абонати на мобилния оператор, в т.ч. и на жалбоподателката.

Към писмото са приложени копия на: Пълномощно от 09.02.2010г. на Е.М.; Договор от 03.10.2011г. с „К.Р.М.“ ООД и Анекс от 27.02.2012г. към него; Договор от № Б0656650/06.11.2006г.; Договор от № Б0656650/05.05.2007г. и Приложение № 1 към него и Молба за смяна на тарифен план с вх. № 11740327/06.11.2006г.

От „К.Р.М.“ ООД, е получено становище с вх. № С 229/27.06.2012г., в което се посочва, че дружеството обработва лични данни на абонати на „М.“ ЕАД въз основа на договор от 03.10.2011г., изменен с Анекс от 16.12.2011г., от името и за сметка на мобилния оператор да събира неизплатени задължения.

Към писмото са приложени копия на: Договор от 03.10.2011г. с „М.“ ЕАД и бланка-образец на Уведомително писмо.

С писмо с вх. № П3253/17.07.2012г. жалбоподателката депозира в КЗЛД допълнителни доказателства: жалба от 06.01.2012г. и Оплакване от 16.02.2011г., адресирани до М.

За откритото заседание на Комисията за защита на личните данни, проведено на 18.07.2012г. (Протокол № 29), страните са редовно уведомени. Жалбоподателката и заинтересованата страна - „К.Р.М.“ ООД не се явяват, не изпращат процесуални представители. За „М.“ ЕАД се явява юрк. М. с пълномощно по жалбата. Юрк. М. сочи, че на 13.07.2012г. г-жа М.И.Б. е започнала погасяването на задължението към мобилния оператор.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.2, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.1, ал.2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на Марияна М.И.Б., изразяваща се в предоставянето им на трети лица. По смисъла на § 1, т.1 от ДР на ЗЗЛД „разпространяване на лични данни“ представлява обработване на лични данни.

В чл.4 от ЗЗЛД законодателят е указал основанията за допустимост за обработване на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл.1, ал.2 от Закона. Видно от Договор № Б0656650 от 06.11.2006г. и Договор № Б0656650 от 05.05.2007г., между жалбоподателката и „М.“ ЕАД са налице валидни правоотношения. Г-жа М.И.Б. е предоставила доброволно личните си данни с оглед сключените договори за мобилни услуги. Този факт не се оспорва от жалбоподателката. От изложеното следва извода, че е налице изричното съгласие на физическото лице по смисъла на чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД.

От събраните към жалбата писмени доказателства е установено, че е налице обработване, по

смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, на свързаните с жалбоподателката лични данни от администратора на лични данни във връзка сключените договори за мобилни услуги.

С подписването на договор с мобилния оператор, абонатът декларира, че е запознат с Общите условия на мобилния оператор, утвърдени от Комисията за регулиране на съобщенията и съгласно т.26 се задължава да спазва разпоредбите им.

В т.40г от Общите условия за взаимоотношенията между „М.“ ЕАД и абонати и потребители на обществени мобилни наземни мрежи на М. е указано, че мобилният оператор има право да предоставя събираните, обработвани и съхранявани за целите на предоставяне на услугата лични данни на абонати на трети лица с цел изготвяне на кредитна оценка и/или събиране на вземания, дължими за ползваните услуги. В тази връзка е и съдържащият се текст в т.34 от Договор № Б0656650 от 06.11.2006г., както и в т.4.5 от Договор № Б0656650 от 05.05.2007г., съгласно който абонатът предоставя доброволно личните си данни и се съгласява същите да бъдат предоставяни от оператора на трети лица с цел изготвяне на кредитна оценка и/или събиране на вземания, дължими по този договор. Следователно с подписването на договори за мобилни услуги жалбоподателката е дала своето съгласие личните й данни да бъдат предоставяни на трети лица с цел събиране на изискуеми задължения по тези договори.

В становище с вх. № С 214/25.06.2012г. от „М.“ ЕАД са посочени 9 броя фактури за ползване от жалбоподателката мобилни услуги, които не са заплатени в срок, предвид на което „М.“ ЕАД възлага на „К.Р.М.“ ООД събирането от името и за сметка на М. неизплатени суми от абонати, сред които и жалбоподателката.

Нормата на чл.24, ал.1 от ЗЗЛД допуска възможността администраторът на лични данни да обработва данните чрез възлагане на обработващ данните. В конкретния случай, „К.Р.М.“ ООД, въпреки самостоятелното си качество на администратор на лични данни, по отношение на „М.“ ЕАД има качеството обработващ лични данни по смисъла на § 1, т.3 от ДР на ЗЗЛД. Този извод произтича от обстоятелството, че фирмата за събиране на вземания ползва (употребява) личните данни на абонатите на М. от негово име и за негова сметка с цел събиране на просрочени задължения към него. Съществуването на посочените взаимоотношения водят до задължение на администратора на лични данни, възлагайки обработването на лични данни да докаже, че отношенията му с обработващия лични данни са уредени с нормативен акт, писмен договор или с друг акт на администратора, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на лични данни. Видно от предоставения от страните Договор от 03.10.2011г. и Анекс от 27.02.2012г. към него, „М.“ ЕАД упълномощава „К.Р.М.“ ООД да организира с всички позволени от закона средства събирането на неизплатените суми от абонати - длъжници на М.

От изложеното следва извода, че личните данни на М.И.Б. са обработени законосъобразно от страна на администратора на лични данни, в съответствие с императивните законови изисквания.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията, приема жалбата за **неоснователна**.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 и чл.38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Остава без уважение жалба с рег. № Ж 90/01.06.2012г., подадена от М.И.Б. срещу „М.” ЕАД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ П975/2012г.

София, 04.09.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 04.07.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разглежда по същество жалба с рег. № П975/24.04.2012г., подадена от Н.Г.П. срещу „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпила жалба, препратена по компетентност от Комисия за регулиране на съобщенията (КРС). В същата, Н.Г.П. излага твърдения за извършено от страна на „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с нея лични данни.

Жалбоподателката твърди, че на 11.07.2011г. е подала жалба до „М.” ЕАД, относно начислени сметки. Мобилният оператор е върнал отговор на жалбоподателката, от който тя не е удовлетворена.

Н.Г.П. заявява, че през месец октомври 2011г., е получила писмо – покана от „К.Б.” ЕООД, за събиране на непогасени задължения.

Жалбоподателката счита, че личните й данни са предоставени на „К.Б.” ЕООД, от страна на „М.” ЕАД, неправомерно и нецелесъобразно.

Н.Г.П. иска от Комисията да бъде извършена проверка и да се предприемат необходимите действия за отстраняване на допуснатото нарушение на ЗЗЛД.

Към жалбата са приложени следните доказателства: копие на писмо от на „К.Б.” ЕООД от 14.12.2011г.; копие на писмо от на „К.Б.” ЕООД от 30.11.2012г.; копие на писмо от на „К.Б.” ЕООД от 14.12.2012г.; копие на писмо от „М.” ЕАД с изх. № 9226128 от 06.08.2011г. и копие от жалба с вх. № 83621 от 11.07.2011г.

Жалбата, подадена от Н.Г.П. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл.10, ал.1, т.7 във връзка с чл.38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават

правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „М.” ЕАД. Администратора на лични данни е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, като е подал заявление за регистрация пред КЗЛД. В конкретния случай „К.Б.” ЕООД, е обработвал личните данни на жалбоподателката от името и за сметка на администратора на лични данни, от което следва, че дружеството за събиране на вземания е обработващ лични данни, съгласно определението дадено в §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД се установи, че „К.Б.” ЕООД на собствено основание е регистрирано като администратор на лични данни.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа Н.Г.П., изразяваща се в предоставянето им на „К.Б.” ЕООД, от страна на „М.” ЕАД, с цел събиране на непогасени задължения към мобилния оператор. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД „предоставяне” на лични данни е вид обработване на лични данни.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства, е изискано изразяването на писмени становища с представяне на относимите по случая доказателства от мобилния оператор „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД.

С писмо вх. № П1715/18.05.2012г., „К.Б.” ЕООД депозира пред Комисията своето становище с доказателства към него. В същото се сочи, че личните данни на жалбоподателката са обработени в изпълнение на сключен между нея и „М.” ЕАД, договор от 20.05.2003г., удължен с анекс от 31.08.2011г.

„К.Б.” ЕООД заявява, че на жалбоподателката са изпратени уведомителни писма, за събиране на просрочени вземания, при стриктно спазване на ЗЗЛД. Към становището са приложени като доказателства: копие на договор от 20.05.2003г., сключен между „К.Б.” ЕООД и „М.” ЕАД и копия от анекси за удължаване действието на договора.

„М.” ЕАД, депозира своето становище на 15.05.2012г. В становището си, мобилния оператор уведомява Комисията, че Н.Г.П. е страна по следните договори, сключени с дружеството: Договор № П1067586 от 27.09.2008г. за мобилни услуги за номер *****; Договор № П1067586 от 08.09.2009г. за мобилни услуги за номер *****; Договор № П0820224 от 14.11.2009г. за мобилни услуги за номер *****; Договор № П1067586 от 06.07.2010г. за мобилни услуги за номер *****; Договор № П1067586 от 06.07.2010г. за лизинг на телефонен апарат и Договор № М2657646 от 08.01.2011г. за мобилни услуги за номера ***** и *****.

Мобилният оператор предоставя и извадка на издадените, неплатени фактури по така описаните договори.

„М.” ЕАД счита, че г-жа Н.Г.П. не е изряден платец по посочените договори във връзка с което, за дружеството е възникнало правото да предприеме действия по събиране на дължимите ликвидни и изискуеми вземания. На 11.10.2011г., мобилният оператор е предоставил на дружеството за събиране на вземания, данни за просрочените фактури от г-жа Н.Г.П.

За предоставянето на лични данни на жалбоподателката, на „К.Б.” ЕООД, мобилния оператор се позовава на т.4.5, т.12, т.5.5. от Общите условия на договорите за мобилни услуги, съответно и договора за лизинг, чрез които подписвайки ги, жалбоподателката е дала своето съгласие личните и данни да бъдат обработени.

От друга страна „М.” ЕАД отбелязват и за наличието на сключен между тях и „К.Б.” ЕООД, договор по силата на който дружеството за събиране на вземания, се задължава да събира от името и за сметка на мобилния оператор, неизплатени суми от абонати на последните.

Към становището са приложени следните доказателства: копие от Пълномощно с

рег. № 1270/2010г.; копие от Договор сключен между „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД от 03.10.2011г.; копие от Договор № П1067586 от 27.09.2008г. за мобилни услуги за номер *****; копие от Договор № П1067586 от 08.09.2009г. за мобилни услуги за номер *****; копие от Договор № П0820224 от 14.11.2009г. за мобилни услуги за номер *****; копие от Договор № П1067586 от 06.07.2010г. за мобилни услуги за номер *****; копие от Договор № П1067586 от 06.07.2010г. за лизинг на телефонен апарат, в едно с погасителен план и копие от Договор № М2657646 от 08.01.2011г. за мобилни услуги за номера ***** и ***** и копие от Общи условия на „М.” ЕАД за сключване на договор за лизинг.

В редовно заседание проведено на 20.06.2012г., Комисията взема решение с което обявява жалба с рег. № П975/24.04.2012г., подадена от Н.Г.П. срещу „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД за процесуално допустима, насрочва я за разглеждане по същество в открито заседание и конституира страните в административното производство.

За откритото заседание на КЗЛД, страните в административното производство са редовно уведомени.

С оглед нередовната процедура по призоваване на жалбоподателката, за откритото заседание на КЗЛД, бяха извършени неколнократни опити за осъществяване на телефонна връзка с нея, за които е съставен протокол с дата 02.07.2012г. Изготвено е и съобщение до жалбоподателката по реда на чл.61, ал.3 от Административно-процесуалния кодекс, във връзка с чл.39, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, с което е уведомена за датата на откритото заседание на КЗЛД.

Жалбата е неоснователна поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че жалбоподателката е страна по следните договори, сключени с „М.” ЕАД: Договор № П1067586 от 27.09.2008г. за мобилни услуги за номер *****; Договор № П1067586 от 08.09.2009г. за мобилни услуги за номер *****; Договор № П0820224 от 14.11.2009г. за мобилни услуги за номер *****; Договор № П1067586 от 06.07.2010г. за мобилни услуги за номер *****; Договор № П1067586 от 06.07.2010г. за лизинг на телефонен апарат и Договор № М2657646 от 08.01.2011г. за мобилни услуги за номера ***** и ***** , от което следва, че е на лице едно от основанията за допустимост за обработване на лични данни.

В чл.4, ал.1, т.3 от Закона за защита на личните данни е уредена хипотеза, при която се допуска обработването на лични данни, а именно в случай, че обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

Съгласно т.4.5 от приложените договори с номера П0820224, П1067586 за мобилни услуги, т.12 от Общите условия за лизинг, неразделна част от Договор П1067586 за лизинг и т.5.5 от Договор М2657646 за мобилни услуги, абоната се съгласява свързаните с него лични данни, да бъдат предоставяни от Оператора на трети лица – администратори или обработващи лични данни по смисъла на ЗЗД, с цел изготвяне на кредитна оценка и/или събиране на вземания по договор. С подписване на договорите за предоставяне на мобилни услуги, а така също и договора за лизинг, потребителят, респективно лизингополучателят приема, че Общите условия имат задължителна сила за него.

Видно от жалбата, г-жа Н.Г.П. не оспорва истинността на положените подписи върху по-горе цитираните договори, от което следва, че подписвайки ги, тя е дала своето съгласие свързаните с нея лични данни да бъдат обработени във връзка с неизплатени задължения по същите. Във връзка с което, следва да се направи обоснован извод, че е налице и друга предпоставка за допустимост на обработване на личните данни на г-жа Н.Г.П., а именно визираната в чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД – лицето за което се отнасят данните, е дало своето изрично съгласие.

Следва да се отбележи, че по силата на договор от 03.10.2011г., сключен между „М.” ЕАД и „К.Б.” ООД, на дружеството за събиране на вземания е възложено да събира от името и за сметка на мобилния оператор, неизплатени суми от неизрядни абонати – длъжници. В договора, администратора на лични данни изрично е определил обема лични данни на клиентите, който ще бъде предоставен

на дружеството, както и целите на обработването им. В раздел III, от договора, в съответствие с нормата на чл.24 от ЗЗЛД, е предвидена защитата на информацията, станала известна във връзка и по повод изпълнението на договора, както и задълженията на изпълнителя във връзка с предоставянето, обработването, съхранението и унищожаването на личните данни след прекратяване на договора. В тази връзка, предоставянето на свързаните с г-жа Н.Г.П. лични данни на „К.Б.” ООД, от страна на „М.” ЕАД не представлява нарушение на императивните разпоредби на ЗЗЛД.

Установяването на факта дали личните данни на жалбоподателя са използвани с престъпна цел, е от компетентността на разследващите органи. Споменатите действия съставляват престъпление по смисъла на НК. В правомощията на Комисията за защита на личните данни не са включени разследващи функции.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията приема жалбата за неоснователна.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 и чл.38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № П975/24.04.2012г., подадена от Н.Г.П. срещу „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД, като неоснователна.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 1802/2012г.

София, 17.09.2012г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 18.07.2012г. (Протокол № 29), на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл.27, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. № 1802/15.03.2012г., подадена от Х.Е.Т.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, в която жалбоподателят твърди, че при направена справка за актуално състояние на всички трудови договори в Информационната система на Националната агенция за приходите е установено, че за периода 2006-2012г. е имал трудови

правоотношения с редица фирми, които го регистрират като техен служител, след което в рамките на едни месец прекратяват трудовото правоотношение. Г-н Х.Е.Т. отрича да е сключвал трудови договори с посочените дружества. Декларирането на договорите е извършено без знанието и съгласието му.

Жалбоподателят счита, че е извършена злоупотреба с личните му данни и моли Комисията с оглед своята компетентност да извърши проверка по случая.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Жалбата е адресирана и до Министър-председателя на РБ, Президент на РБ, Прокуратура и съд, НАП и органите на МВР.

С писмо с изх. № П 348/05.04.2012г. на Председателя на КЗЛД, от жалбоподателя е изисквана информация кога е узнал за твърдяното нарушение, както и да посочи номер на образувани производства в други органи и институции.

Г-н Х.Е.Т. уведомява Комисията (Протокол с вх. № ПР 43/11.06.2012г.), че по случая е подал жалба до СДВР.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата, с писма с изх. № П 346/05.04.2012г. на Председателя на КЗЛД, от Националната агенция за приходите (НАП) и от Националния осигурителен институт (НОИ) е изисквана информация за сключени прекратени и настоящи трудови договори за лицето Х.Е.Т.

В отговор, с писмо с вх. № П 1246/03.05.2012г и с писмо с вх. № П 1906/23.05.2012г., от Национална агенция за приходите е изпратена Справка актуално състояние на всички трудови договори за лицето Х.Е.Т., както и Справка от регистъра на НАП за декларираните трудови договори на негово име, от които е видно, че за периода 2003-2012г. на името на жалбоподателя са регистрирани трудови договори от редица фирми.

В условията на служебното начало, с писмо с изх. № П 2436/18.06.2012г. на Председателя на КЗЛД, от СДВР е изисквана информация за хода и резултатите от предприетите действия по случая.

В отговор, с писмо с вх. № П 2937/05.07.2012г., от СДВР, отдел „Противодействие на икономическата престъпност” уведомяват Комисията за защита на личните данни, че във връзка със сигнала на Х.Е.Т. е заведена преписка с вх. № 10864/12г. по описа на СДВР. При извършена проверка е установено, че лицето не е имало трудови правоотношения с дружествата, посочени в жалбата. Преписката е изпратено в СРП с мнение за препращане в дирекция „Миграция” – СДВР за търсене на отговорност на лицата, собственици на търговските дружества.

Съгласно чл.54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед новопостъпилите доказателства по жалбата с писмо, вх. № П 2937/05.07.2012г., от СДВР, преписката е препратена по компетентност в Софийска районна прокуратура.

Резултатите и заключенията от образуваното производство могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство по жалбата, така и с оглед защита на правата на жалбоподателя. Установяването на факта дали има извършено престъпление, както и извършителят му са от значение за произнасяне на Решение от КЗЛД и ще се установи дали обработването на личните данни на Х.Е.Т. може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл.54, ал.1, т.3 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни, чл.27, ал.2 и чл.54, ал.1, т.3 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Спира административното производство по жалба с рег. № 1802/15.03.2012г., подадена от Х.Е.Т., до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ 6105/2011 г.****гр. София, 17.09.2012 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 18.07.2012 г. (Протокол № 29), на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), постави на разглеждане жалба с рег. № 6105/19.12.2011 г., подадена от Г.М.М. срещу сдружение „Н.Д.Т.“.

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателят сочи, че по случай 20 години от създаването си, сдружение „Н.Д.Т.“ е организирано отпечатване на книга-албум, която е раздадена на гостите, присъствали на тържеството, проведено на 20.10.2011г. Г-н Г.М.М. посочва, че на стр.15 и на стр.18 от книгата са публикувани копия на Решение от 03.07.1991 г. и Решение от 08.05.1998 г. на Софийски градски съд – фирмено отделение, съдържащи неговия единен граждански номер. Г.М.М. счита, че с тези действия са нарушени правата му по Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), тъй като не е давал съгласието си и не е предоставял личните си данни с цел издаването на книга. Жалбоподателят е притеснен от факта, че личните му данни са достояние на неограничен кръг хора, поради което моли Комисията с оглед своите правомощия да предприеме необходимите действия по случая.

Към жалбата са приложени копия на 5 страници от книга-албум „20 години Н.Д.Т.“.

С писмо, изх. № 6105/11/23.01.2012 г. на Председателя на КЗЛД, на г-н Г.М.М. е разяснено приложното поле на Закона за защита на личните данни, свързано със защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от лица, имащи качеството администратор на лични данни. На Г.М.М. са посочени правните възможности и мерки, които следва да предприеме ако счита, че правата му по ЗЗЛД са нарушени. Обяснен е реда за подаване и разглеждане от КЗЛД на искания на физически лица във връзка с нарушени техни права по Закона за защита на личните данни. Г-н Г.М.М. е уведомен, че на основание чл.30, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс, ако поддържа искането си, в 3-дневен срок от получаване на съобщението следва да го депозираща по указания начин, да го подпише, както и да приложи други относими към случая доказателства (ако разполага с такива). Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени в указания срок, административното производство ще бъде прекратено.

В отговор, с писмо с вх. № 6105/11/27.01.2012 г., г-н Г.М.М. потвърждава жалбата си и прилага ксерокопия на 5 страници от печатното издание.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл.3, ал.1 от Закона. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата. Сдружение „Н.Д.Т.” е юридическо лице, неправителствена организация, което притежава качеството администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от Закона. При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на сдружението е издадено Удостоверение № 13584. Заявен е един регистър “Членове на сдружението”.

Съгласно чл.10, ал.1, т.7 във връзка с чл.38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание, проведено на 04.07.2012г. (Протокол № 27), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 18.07.2012г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя Г.М.М. и ответна страна – Сдружение „Н.Д.Т.”.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата с писмо, изх. № 6105/11/13.02.2012 г. на Председателя на КЗЛД, от ЕТ „М.А.Н.” на основание чл.36 от АПК е изискано становище, ведно с доказателства към жалбата. С електронно писмо с вх. № 995/21.02.2012 г., от ЕТ „М.А.Н.” уведомяват Комисията, че фирмата не притежава авторски права на издадената от НД „Т.” книга-албум и не носи отговорност за съдържанието й. Фирмата не е участвала в авторския колектив, нито в предпечатната подготовка, както и в отпечатването й.

В условията на служебното начало, с писмо с изх. № 6105/11/13.02.2012г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл.26 от АПК, сдружение „Н.Д.Т.” е уведомено за откритото административно производство и на основание чл.36 от АПК е изискано писмено становище.

В отговор, с писмо с вх. № 6105/11/15.02.2012 г., от НД „Т.” е постъпило становище, в което се сочи, че г-н Г.М.М. от 2010г. е информиран за намерението на сдружението да издаде книга по случай годишнината. За целта са му изискани документите за регистрация на сдружението и снимки за дейността му, но поради отказа му, с молба от 12.08.2012г. са се обърнали към СГС. Посочва се, че за да се спази историческата истина, авторският колектив е вмъкнал решението на СГС за първоначалната регистрация на клуб „Т.” и решението на СГС от 08.05.1998г., когато клубът е прераснал в НД „Т.”. Считат подадената жалба за неоснователна, тъй като данните са използвани за исторически и научни цели и жалбоподателят не се е противопоставил за отпечатването на книгата.

С писмо с изх. № 6105/11/27.02.2012г и повторно с писмо с изх. № П 2136/06.06.2012г. на Председателя на КЗЛД, от СГС е изискана информация и становище по жалбата.

С писмо с изх. № П 2135/06.06.2012г., жалбоподателя е уведомен за хода и резултатите от предприетите от страна на КЗЛД действия. В деловодството на КЗЛД е депозирано становище с вх. № П2444/18.06.2012г., в което Г.М.М. посочва, че поради конфликт, възникнал между него и ръководството на НД „Т.” не е контактувал по никакъв повод с членовете на сдружението и не е знаел за отпечатването на книга. Не е бил уведомяван под никаква форма за решенията на Управителния съвет и не е давал своето съгласие, тъй като е бил изключен от НД „Т.”. Към писмото са приложени копия на стр.21 и стр.23 от книгата-албум.

За открито заседание на КЗЛД за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 18.07.2012г., страните са редовно уведомени. Жалбоподателят Г.М.М. се явява лично. За НД „Т.” се

явява С.Д. – заместник-председател на сдружението. Г-н С.Д. заявява, че желае да се разпита като свидетел адв. Т.П. за обстоятелствата, които са свързани с написването на историята и публикуването на книгата. С.Д. счита подадената жалба за неоснователна, тъй като издаването на книгата-албум е да се покаже историческата истина, като за целта са публикувани съдебните решения, които са публични, съдържащи личните данни на жалбоподателя и на останалите членове на управителния съвет.

В чл.1, ал.2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД се съдържа легалната дефиниция на „обработване на лични данни“, което представлява всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране, или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Обработването на лични данни по смисъла на чл.2, ал.2, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на г-н Г.М.М., изразяваща се в публикуването им в книга-албум без знанието и съгласието му. По смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД „разпространяване“ на лични данни представлява обработване на лични данни.

В чл.1, ал.2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

От събраните към жалбата писмени доказателства безспорно е установено обстоятелство, че Сдружение „Н.Д.Т.“ обработва по смисъла на §1 от ДР на ЗЗЛД личните данни на жалбоподателя.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.2, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно.

Разпоредбата на чл.4, ал.1 от Закона за защита на личните данни алтернативно установява условията за допустимост за обработване на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

От анализа на приложените писмени доказателства и становища по жалбата следва извода, че Сдружение „Н.Д.Т.“ обработва личните данни на жалбоподателя в хипотезата на чл.4, ал.2 от ЗЗЛД с цел издаването на печатно издание.

Съгласно изискванията на чл.23, ал.1 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. По смисъла на чл.23, ал.3 от ЗЗЛД, законодателят е вменил задължението на администратора на лични данни мерките за защита да са съобразени със съвременните технологични постижения и да осигуряват ниво на защита, което съответства на рисковете, свързани с обработването, и на естеството на данните, които трябва да бъдат защитени.

В конкретния случай, администраторът на лични данни не е спазил това свое задължение, като е публикувал личните данни - имена и ЕГН на Г.М.М., както и на други 8 лица, съдържащи се в Решение № 1/03.07.1991г. и Решение № 2/08.05.1998г. на СГС, като същите са станали достояние до неограничен кръг лица. Извършено е неправомерно разпространяване на личните данни на жалбоподателя, без знанието и съгласието му. Този факт се потвърждава в становище с вх. № 6105/11/15.02.2012г., в което

от Сдружение „Н.Д.Т.” се посочва, че г-н Г.М.М. е отказал да предостави документи и снимки за дейността му в сдружението, поради което от СГС са изискани съдебните решения за учредяване на сдружението. **Следва да се има предвид, че решенията на Софийски градски съд са публични, но не са общодостъпни.**

В чл.4, ал.5 от ЗЗЛД законодателят е указал изрично, че обработването за литературни цели е допустимо само при изричното условие - доколкото това обработване не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят данните. В конкретния случай, публикувани са съдебни решения, съдържащи личните данни на Г.М.М., при което наличието или липсата на съгласие на жалбоподателя не омаловажава задължението на администратора на лични данни да предприеме необходимите мерки, за да защити личните данни от неправомерен достъп и разпространяване.

Обработването на свързаните с жалбоподателя лични данни е извършено от администратора на лични данни в нарушение на закона, като не са предприети необходимите мерки за защитата им. Сдружение „Н.Д.Т.” не доказва обстоятелството, че обработва личните данни на жалбоподателя законосъобразно и добросъвестно. Не се представиха и никакви доказателства за наличие на съответни организационни мерки, за да се предотврати неправомерното разпространяване на личните данни на жалбоподателя. От събраните към административното преписка доказателства е установено, че с действията си администраторът на лични данни е нарушил императивни законови разпоредби, съдържащи се в чл.23, ал.1 от Закона за защита на личните данни, като не е предприел необходимите технически и организационни мерки, за да защити личните данни на г-н Г.М.М. от неправомерното им обработване, при което личните данни на жалбоподателя са станали достояние до неограничен кръг лица.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е **основателна**.

При определяне размера на налаганото с настоящото решение административно наказание, Комисията се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга. От събраните към административната преписка доказателствата КЗЛД установи, че в случая са нарушени правата на повече от едно физическо лице и взе предвид обстоятелството, че настоящото наказание е първо за сдружение „Н.Д.Т.”.

Водима от горното и на основание чл.38, ал.2 във връзка с чл.10, ал.1, т.7 и чл.42, ал.9 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

1. Уважава жалба с рег. № 6105/19.12.2011 г., подадена от Г.М.М. срещу сдружение „Н.Д.Т.”.

2. Налага административно наказание - имуществена санкция в размер на 2 300 лв. (две хиляди и триста лева) на сдружение „Н.Д.Т.”, със седалище и адрес на управление: гр. София, представлявано от А.А.К., за това, че сдружение „Н.Д.Т.” в качеството си на администратор на лични данни не е предприело необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните на жалбоподателя от неправомерно разпространение, с което е нарушен чл.23, ал.1 от Закона за защита на личните данни.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София - 1431, бул. "Акад. Иван Гешов" № 15 или преведена по банков път:

Банка **БНБ- ЦУ**

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 563/2012г.

София, 18.09.2012г.

Комисия за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 04.07.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 във връзка с чл.22, ал.5 и чл.42, ал.8 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа жалби с рег. № 563/02.02.2012г., подадена от Е.К.Д. срещу БТК АД и „Н.Г.” ООД

Е.К.Д. сезира Комисията с жалба, в която твърди, че организаторът на играта „Стани милионер”, притежава свързаните с нея лични данни без изричното ѝ съгласие за това. Твърди се, че дружеството се е снабдило с личните данни, посредством БТК АД, с което дружество жалбоподателката има сключен договор за предоставянето на мобилни услуги. Излагат се аргументи от страна на госпожа Е.К.Д., че сключеният договор с мобилния оператор съдържа твърде неясни клаузи, а част от тях препращат към Общите условия на дружеството, който от своя страна непрекъснато се променят. В жалбата се твърди още, че БТК АД не е предприело всички технически и организационни мерки за защита на личните данни от случаен и неправомерен достъп до тях, разпространила ги е неправомерно на трето лице, което от своя страна ѝ упражнява психически тормоз.

Госпожа Е.К.Д. иска от Комисията да назначи експертиза, която да установи, дали организаторът на играта „Стани милионер” – „Н.Г.” ООД е получило правомерен достъп до свързаните с нея лични данни, дали БТК АД е нарушило разпоредбите на ЗЗЛД и е предоставило личните ѝ данни на друго дружество без изричното съгласие за това.

Жалбоподателката иска да бъде блокиран достъпа до личните ѝ данни от всички доставчици на игри.

Към жалбата като доказателства се прилагат:копие от договора, сключен с БТК АД от 13.04.2006г.и разпечатки на част от получените съобщения, доказващи, че организатора на играта, разполага с личните ѝ данни.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от БТК АД и „Н.Г.” ООД.

Идентична жалба, с тази, с която е сезирана Комисията е препратена по компетентност от Комисия за защита на потребителите на 14.02.2012г.

На 23.02.2012г. в деловодството на Комисията е постъпило писмено становище от БТК АД. В него се сочи, че жалбоподателката е титуляр на различни услуги, които предлага мобилният оператор, а именно: седем мобилни услуги, три интернет услуги, един фиксиран телефонен пост и една телевизионна услуга. Посочените услуги се предоставят по различни договори и допълнителни споразумения към тях, сключвани в периода до месец януари 2012г.

Излагат се твърдения в становището, че между БТК АД и „Н.Г.” ООД има сключен договор, по силата на който БТК АД осигурява ползването на кратък номер ****. Съгласно договора, БТК АД предоставя на „Н.Г.” ООД електронна съобщителна услуга, но по никакъв начин не се обменят между дружествата лични данни на клиентите на мобилния оператор. БТК АД осигурява единствено техническа възможност за ползването на кратък номер, от номерационния капацитет на дружеството. Изпращаните съобщения се прави по преценка на ползвателя на номера - „Н.Г.” ООД. Сочи се съдебна практика, която постановява, че отговорността за изпращане на рекламни съобщения, е на търговеца, чиито услуги се рекламират, а не на оператора, осигуряващ съобщителната услуга, чрез която това се извършва.

БТК АД твърди, че видно от приложените към жалбата разпечатки на съобщенията, получавани от жалбоподателката, същите не съдържат лични данни, а на следващо място може да се предполага, че госпожа Е.К.Д. се е регистрирала за участие в играта, което да е причината за получаването им.

До „Н.Г.” ООД са изготвени 5 писма, с които е изискано изразяването на становище по жалбата на Е.К.Д. и представянето на относими документи.

Видно от известията за доставка, писмата са получени, дадените срокове за изпълнение на указанията са изтекли и дружеството не е представило нищо по случая. На дружеството в последното писмо му е указано, че при неизпълнение на указанията ще бъде потърсена административно-наказателна отговорност на виновните лица, които отказват да окажат съдействие на КЗЛД при упражняването на нейните правомощия. Последното писмо е получено на 11.06.2012г. и даденият срок за изпълнение на указанията е изтекъл на 18.06.2012г.

С решение, взето на редовно заседание на КЗЛД, проведено на 04.07.2012г., жалбата е обявена за допустима, конституирани са страните в административното производство и е насрочено открито заседание на КЗЛД, на което жалбата да бъде разгледана по нейната основателност.

С разпоредбата на чл.22, ал.5 от ЗЗЛД е вменено задължение на всички лица, които обработват лични данни да оказват съдействие на Комисията при упражняване на правомощията ѝ. Законодателят не е конкретизирал кръга от лицата, които имат това задължение, а само е посочил, че задължението се отнася до тези, които обработват лични данни. В конкретния случай от събраните по административната преписка доказателства се установява, че „Н.Г.” ООД обработва свързаните с жалбоподателката лични данни, от което следва, че за него е възникнало задължението да окаже съдействие на КЗЛД, още повече, че дружеството е конституирано като ответна страна в образуваното пред Комисията административното производство.

В чл.36, ал.2 от АПК е разписано, че страните в административното производство, оказват съдействие на органа при събирането на доказателства. Те са длъжни да представят доказателства, които се намират при тях и не се намират при административния орган.

За прецизност следва да се отбележи, че съгласно чл.15 от АПК, страни административното производство могат да бъдат: административния орган, прокурорът и всеки гражданин или организация. В тази връзка за „Н.Г.” ООД е налице задължението, определено с кодекса, за оказване

на съдействие при събирането на доказателства, което то не е изпълнило, както в указаният му от Комисията срок, така и до момента на постановяването на настоящето решение.

Предвид изложеното, Комисия за защита на личните данни приема, че „Н.Г.” ООД с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ***, представлявано от К.Г.П. е нарушило разпоредбата на чл.22, ал.5 да укаже съдействие на Комисията при упражняване на правомощията ѝ.

От дружеството многократно е изискано да представи становище и относими доказателства по жалбата, които са необходими за по нататъшното развитие на административното производство, но същите не са представени. Исканото от КЗЛД съдействие и представяне на доказателства е направено чрез изпращането на пет препоръчани писма с обратна разписка на адреса посочен в търговският регистър.

Видно от известията за доставка /обратната разписка/ и на всичките писма, с които е поискано от дружеството оказване на съдействие по повод образуваното административно производство, са получени от адресатът им. Във връзка с изложеното, КЗЛД прави заключение, че администраторът на лични данни е уведомен по надлежният ред за задължението си да окаже съдействие на административния орган.

Неизпълнението на дадените от КЗЛД указания с писмата, представляват отказ от съдействие при упражняване на правомощията ѝ да извършва контрол по законосъобразност при обработването на личните данни на физическите лица от страна на администратори на лични данни. Липсата на предоставяне на информация от „Н.Г.” ООД води до затруднения на Комисията при установяването на всички факти и обстоятелства от значения за жалбата.

Във връзка с изложеното, Комисия за защита на лични данни приема, че неоказването на съдействие от „Н.Г.” ООД на административния орган представлява административно нарушение на ЗЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че има извършено административно нарушение, изразяващо се в отказ от съдействие по отношение на контролните и правомощия от страна на „Н.Г.” ООД, поради което на основание чл.42, ал.8 от ЗЗЛД,

РЕШИ :

Налага на основание чл.42, ал.8 от ЗЗЛД административно наказание – имуществена санкция в размер на 6 000 /шест хиляди / лв. на „Н.Г.” ООД с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, *****, представлявано от К.Г.П. за нарушение на разпоредбата на чл.22, ал.5 от ЗЗЛД– отказ от съдействие на Комисията при упражняване на правомощията ѝ.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж6/12г.
София, 20.09.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 11.07.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда жалба с рег. № Ж6/28.03.2012г., подадена от Б.С.К. срещу „М.” ЕАД.

Жалбоподателят уведомява Комисията, че на 08.12.2011г. е получил покана от „Ф.И.” АД за погасяване на задължение към „М.” ЕАД по фактура 238550594/ 02.10.2011г., свързано с договор М2873933 от 06.09.2011г. за мобилен номер *****. Господин Б.С.К. декларира, че не е сключвал подобен договор и го счита за злоупотреба с личните му данни, от страна на лице, използвало неправомерно самоличността му. Той подава жалба до „М.” ЕАД, от където го уведомяват, че задължението по цитирания договор е изискуемо спрямо него. Запознавайки се с копие от договор М2873933/06.09.11г., господин Б.С.К. установява, че съдържа данни от старата му лична карта, върната в МВР на 07.01.2011г., както и че подписа под договора не е неговия. Копие от жалбата си до мобилния оператор той изпраща и до 08 РПУ София.

С писмо рег. № П1500/15.05.2012г. на Председателя на КЗЛД, от „М.” ЕАД е изискано предоставяне на писмено становище, подкрепено с относимите доказателства, с оглед изясняване на изложените в жалба рег. № Ж6/28.03.2012г. факти и обстоятелства.

С писмо рег. № П1997/30.05.2012г., от „М.” ЕАД депозират становището си и уведомяват, че на 06.09.2011г. жалбоподателят е сключил договор за услуги М2873933 за мобилен номер ***** , както и договор М2873933/06.09.2011г. за лизинг на телефон Samsung Galaxy S II (приложени към становището).

Сочи се, че във връзка с жалбата на клиента дружеството е извършило проверка, резултатите от която са отразени в становище изх. № 9262190/29.12.2012г., изпратено до абоната. Подчертава се, че не са установени факти и доказателства в подкрепа на твърдението за извършена злоупотреба с личните данни на абоната и за подписване на договорите от друго лице, представило се за абоната. Обръща се внимание, че доколкото „М.” ЕАД не е разследващ орган и е видно, че договорите от 06.09.2011г. са подписани от клиента и от „М.”, същите са валидно сключени и пораждат правни последици. Изтъква се, че всяка от страните дължи изпълнение на поетите с договорите задължения, докато, с влязъл в сила акт на компетентен орган, не се установи, че има неавтентичност на волята на някоя от страните. Във връзка с твърденията в жалбата на абоната, че в оспорваните от него договори са посочени данни от лична карта, чийто срок е изтекъл към датата на сключването им, от „М.” ЕАД ангажират схващането, че това не може да се приеме за доказателство за извършена злоупотреба с личните му данни. От дружеството информират, че данните по старата лична карта на клиента фигурират в системата им, във връзка със сключване на предходен, действащ договор за номер *****. Операторът посочва, че при подписване на договор физическото лице бива идентифицирано с три имена и ЕГН, като номера на личната карта не е реквизит, влияещ върху валидността му. При представяне на лична карта биват сравнявани трите имена и ЕГН-то на абоната и в случай че съвпадат информацията е достатъчна за сключване на договор, предвид факта, че данните за номерата на личните карти са променливи.

С писмо рег. № П1501/15.05.2012г. на Председателя на КЗЛД, от Осмо РПУ – СДП е изискана информация относно, образуваното пред тях производство по жалбата на господин Б.С.К., в това число за хода, развитието и разрешаването му.

С писмо рег. № П2029/31.05.2012г. от Осмо РПУ – СДП уведомяват, че проверка, извършена по преписка 6298/26.03.2012г. е установила, че визираните договори са сключени в офис на „М.” в град Т., предвид което материалите по преписката са изпратени на Районно Управление Полиция град Т.

за продължаване на работата по компетентност, тъй като евентуалното престъпление е извършено на обслужвана от тях, територия.

С писмо рег. № П1571/15.05.2012г. на Председателя на КЗЛД, на жалбоподателя е разяснено, че не е в компетентността на КЗЛД да установи дали е извършена фалшификация на подписа му, че Комисията не е разследващ орган и тези действия не са включени в правомощията ѝ. Посочено е, че установяването на достоверността на подпис не попада в приложното поле на ЗЗЛД, а е предмет на евентуален наказателен процес, тъй като използването на неистински подпис може да бъде квалифицирано като престъпление по смисъла на чл.308 и следващите от Наказателния кодекс. На господин Б.С.К. е обърнато внимание, че компетентни в тези случаи са органите на МВР и Прокуратурата, които видно от жалбата му е сезирал, надлежно.

Съгласно чл.27, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) административният орган е длъжен да провери, при постъпване на искането, предпоставките за допустимост на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите на жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД).

Жалбата на господин Б.С.К. отговаря на нормативно установените изисквания и е редовна. Материалите, събрани по жалба рег. № Ж6/28.03.2012г. навеждат на извода, че претенцията на жалбоподателя е свързана с неправомерното използване на самоличността му и с фалшифициране на подписа му, при сключване на договори с „М.” ЕАД за предоставяне на мобилни услуги.

Въпреки, че е подадена от физическо лице и в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, по отношение на жалба вх.№ Ж6/28.03.2012г., към момента, липсват предпоставките по чл.38, ал.1 от ПДКЗЛДНА за произнасяне от страна на КЗЛД относно квалификацията на искането на жалбоподателя и неговата допустимост.

Не е в компетентността на Комисията да установи достоверността на подписа на господин Б.С.К., положен под договорите, сключени между него и „М.” ЕАД. КЗЛД не е разследващ орган и тези действия не са включени в правомощията ѝ. Използването на неистински подпис може да бъде квалифицирано като престъпление по смисъла на чл.308 и сл. от Наказателния кодекс. Компетентни в тези случаи са органите на прокуратурата, които жалбоподателят надлежно е сезирал.

Предвид описаната по-горе фактическа обстановка, направения правен анализ и на основание чл.54, ал.1, т.5 от АПК, във връзка чл.27, ал.2, т.3 от АПК, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Спира административното производство по жалба рег. № Ж6/28.03.2012г., подадена от Б.С.К. срещу „М.” ЕАД поради наличие на въпрос от компетентността на друг орган, преюдициален по отношение на производството пред КЗЛД, до отпадане на основанията за спирането.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж24/12г.
София, 20.09.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева и Валентин Енев, на редовно заседание, проведено на 25.07.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разглежда жалба с рег. № Ж24/05.04.2012г., подадена от В.К.А. срещу „БТК” АД.

Жалбоподателката уведомява Комисията, че е клиент на „БТК” АД („В.”) и между нея и дружеството са сключени договори за ползване на мобилни услуги и интернет доставка. На 23.05.2012г., тъй като е надвишила лимита си, мобилните услуги на госпожа В.К.А. са спрени. Тя изисква разпечатка за интернет доставката, която многократно ѝ бива отказвана, след което подава жалба пред „БТК” АД, с копие до Комисията за защита на потребителите. Жалбоподателката информира, че по телефона, предоставен от нея на „В.”, за връзка, започват заплашителни обаждания за незабавно плащане, първоначално от „Ф.И.” АД, а по-късно и от „К.Б.” ЕООД. Госпожа В.К.А. счита, че „БТК” АД е предоставило личните ѝ данни на „Ф.И.” АД и „К.Б.” ЕООД в противоречие със закона, без изричното ѝ съгласие.

С писма рег. № П1492, П1493 и П1533 от 15.05.2012г. на Председателя на КЗЛД, от „БТК” АД, „Ф.И.” АД и „К.Б.” ЕООД са изискани писмени становища, подкрепени с относимите доказателства, с оглед изясняване на изложените в жалба рег. № Ж24/05.04.2012г. факти и обстоятелства.

С писмо рег. № П1814/21.05.2012г. на Председателя на КЗЛД, на госпожа В.К.А., е разяснено, че адресираните до нея покани за незабавно плащане навеждат на извод за наличие, в нейна тежест, на просрочено задължение спрямо мобилния оператор. На жалбоподателката е обърнато внимание, че тъй като е клиент на „БТК” АД, отношенията ѝ с дружеството са уредени от договора, сключен помежду им, което предполага наличие на условието визирано в чл.4, ал.1, т.3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и обработването на данните ѝ от страна на „В.” е допустимо, тъй като с подписване на договора е изразила съгласие с обработването им. Същевременно, Общите условия на дружеството за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги представляват неразделна част от договор ѝ и с подписа си е декларирала, че е запозната с тях и съгласна със спазването им. Именно в Общите условия е регламентирано, че потребителят се съгласява данните му да бъдат предоставени от „БТК” АД на трети лица за целите на събиране на дължими от тях суми. На жалбоподателката е посочено, че в описания от нея случай „Ф.И.” АД и „К.Б.” ЕООД се явяват обработващи лични данни по отношение на „БТК” АД и че обикновено отношенията между мобилния оператор и дружествата за събиране на просрочени задължения са надлежно уредени в съответствие с хипотезата на чл.24, ал.1 и ал.4 от ЗЗЛД, по силата на сключени помежду им, договори. От жалбоподателката е изискана информация за хода, развитието и резултата от административното производство, което твърди, че е образувано по нейна жалба пред КЗП.

В становището си, депозирано в КЗЛД под рег. № С128/28.05.2012г., „БТК” АД информира, че след плащане, извършено на 20.05.2011г. госпожа В.К.А. е спряла да заплаща каквито и да било следващи сметки към „В.”. В резултат мобилните услуги към номера *****, ***** и ***** са прекратени на 04.11.2011г. поради непогасени задължения. Сочи се, че са начислени неустойки, в размер на 109, 10 лева за „UniCall S” за номер *****, във връзка с предсрочно погасяване на договора. От „БТК” АД уведомяват, че към 22.05.2012г. задълженията на госпожа В.К.А. към оператора възлизат на 473,75 лева с ДДС.

В становището се подчертава, че „БТК” АД има действащи договори с „Ф.И.” АД и „К.Б.” ЕООД, с предмет извънсъдебно събиране на вземания, извадки от които са надлежно приложени. Изтъква се, че събирането на дълга на госпожа В.К.А. е възложено на „Ф.И.” АД на 22.08.2011г. и от страна на изпълнителя това възлагане е работено до 22.11.2011г. На 20.12.2011г. събирането на

дълга на госпожа В.К.А. е възложено на „К.Б.” ЕООД работено е по него до края на м. 03.2012г., а на 08.05.2012г. събирането на дълга ѝ е възложено на „К.Р.М.” ООД.

В становището си, депозирано в КЗЛД под рег. № С130/28.05.2012г., „Ф.И.” АД уведомяват, че с „В.” имат договор за събиране на вземания от длъжници на дружеството, сключен на 21.12.2009г., копие от който прилагат и според който „Ф.И.” АД има задължение единствено и само да събира просрочени вземания, възложени от „В.”, чрез осъществяване на контакт и / или писмена кореспонденция.

С писмо рег. № С135/31.05.2012г. становище депозират и от „К.Б.” ЕООД. В него дружеството уведомява, че на 11.10.2006г. е сключен договор № 4877 между „БТК М.” ЕООД и „К.Б.” ЕООД, който е валидно действащ и към момента, по отношение на универсалния правоприменник на възложителя – „БТК” АД, с когото е подписано и Допълнително споразумение на 10.12.2010г. Изтъква се, че на посоченото правно основание „К.” обработва информация за длъжниците на оператора, каквато е ѝ жалбоподателката, само и единствено с цел извънсъдебно събиране на техни просрочени вземания.

Под рег. № П2326/12.06.2012г. жалбоподателката депозира писмо до КЗЛД, но в него не предоставя изисканата от Комисията информация относно хода, развитието и резултата от административното производство, което твърди, че е образувано по нейна жалба пред КЗП.

На свое редовно заседание, проведено на 11.07.2012г., КЗЛД обявява жалбата на госпожа В.К.А. за допустима. На основание чл.38, ал.3 от ПДКЗЛДНА Комисията конституира „БТК” АД като ответна страна в производството, а „Ф.И.” АД и К.Б.” ЕООД – като заинтересовани страни. Жалба рег. № Ж24/05.04.2012г. е насрочена за разглеждане, по същество, на 25 юли 2012г. На заседанието се явяват процесуалните представители на „БТК” АД, на „Ф.И.” АД и К.Б.” ЕООД.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата на госпожа В.К.А. отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. Същевременно може да се приеме, че жалбата е допустима. Подадена е от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока чл.38, ал.1 от ЗЗЛД. „БТК” АД има качеството на администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД.

Адресираните до жалбоподателката покани за незабавно плащане свидетелстват за наличие, в нейна тежест, на просрочено задължение спрямо мобилния оператор. Тъй като е клиент на „БТК” АД, отношенията ѝ с дружеството са уредени от няколко договора, сключени помежду им, което предполага наличие на условието визирано в чл.4, ал.1, т.3 от ЗЗЛД и обработването на данните ѝ от страна на „В.” е допустимо, тъй като с тяхното подписване тя е изразила съгласие с обработването им. Същевременно, Общите условия на дружеството за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги представляват неразделна част от договорите ѝ и с подписа си жалбоподателката е декларирала, че е запозната с тях и съгласна със спазването им. Именно в Общите условия е регламентирано, че потребителят се съгласява данните му да бъдат предоставени от „БТК” АД на трети лица за целите на събиране на дължими от тях суми.

В описания случай „Ф.И.” АД и „К.Б.” ЕООД се явяват обработващи лични данни по отношение на „БТК” АД и събраните по преписката доказателства сочат, че отношенията между мобилния оператор и дружествата за събиране на просрочени задължения са надлежно уредени в съответствие с хипотезата на чл.24, ал.1 и ал.4 от ЗЗЛД, по силата на сключени помежду им, договори.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесе-ни в настоящето административно производство и на основание чл.38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

Обявява жалба рег. № Ж24/05.04.2012г., подадена от В.К.А. срещу „БТК” АД за неоснователна и я оставя без уважение.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж67/12г.

София, 20.09.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на заседание, проведено на 01.08.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда жалба с рег. № Ж67/16.05.2012г., подадена от Н.К. срещу „М.” ЕАД и „К.К.” ЕАД.

Жалбоподателката изразява съмнения относно коректното обработване на личните ѝ данни от „М.” ЕАД и „К.К.” ЕАД във връзка с договор М3130738, сключен между нея и мобилния оператор, за предоставяне на стандартна телефонна услуга.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането, отправено до КЗЛД. Формата на искането за откриване на административно производство е определена в чл.29, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс. Писменото искане трябва да съдържа пълните имена и адреси на лицата, естество на искането, дата и подпис. Според чл.29, ал.2 от ПДКЗЛДНА писмените искания се подават в деловодството на КЗЛД с писмо, по факса или по електронен път, по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис, тоест при подаване по електронен път, е нужно подателя да притежава електронен подпис. Жалбата на от госпожа Н.К. не е подписана и не може да се установи от кого изхожда.

С писмо рег. № П2693/27.06.2012г. на Председателя на КЗЛД на госпожа Н.К. е разяснено, че съгласно разпоредбата на чл.26 от ЗЗЛД разполага с право на достъп до данните, отнасящи се до нея. Посочено ѝ е, че според чл.28 от Закона при упражняване правото ѝ на достъп тя може по всяко време да поиска от администратора на лични данни, какъвто се явява „М.” ЕАД, информация за това дали нейни лични данни се обработват, по какъв начин и с каква цел. Госпожа Н.К. е уведомена, че текстът на чл.28а от ЗЗЛД ѝ предоставя възможност по всяко време да поиска от администратора да заличи, коригира или блокира нейните лични данни, обработването на които не отговаря на изискванията по този закон. На жалбоподателката е указано, че чл.29 от ЗЗЛД регламентира, че правото на достъп по чл.26 и правата по чл.28а следва да се осъществяват с изрично заявление до администратора на лични данни. На госпожа Н.К. е обърнато внимание, че при сезиране на КЗЛД, искането (жалбата) трябва да отговаря на изискванията на чл. 30 от ПДКЗЛДНА и при положение че нередовностите в искането ѝ не бъдат отстранени в указания срок, на основание чл.30, ал.3 от

ПДКЗЛДНА, административното производство по жалбата ѝ ще бъде прекратено.

С имейл до КЗЛД от 02.07.2012г. госпожа Н.К. благодари за отправеното до нея писмо и уведомява, че от „М.“ ЕАД е получила неколнократни уверения за допуснатата по отношение на нея техническа грешка, че приема техните извинения и че при нова нередност ще сезира КЗЛД по надлежния ред.

Съгласно чл.29, ал.1 от ПДКЗЛДНА, производствата пред КЗЛД започват по писмено или устно искане на физическо или юридическо лице или по инициатива на Комисията. Според ал.2 на чл.29 от ПДКЗЛДНА писмените искания се подават в деловодството на Комисията, с писмо, по факса или по електронен път по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис. В чл.30 от ПДКЗЛДНА, изчерпателно, са посочени реквизитите на искането, отправено до КЗЛД.

Жалба рег. № Ж67/16.05.2012г не е подписана и до госпожа Н.К. е изготвено и изпратено писмо, с указания да потвърди жалбата си, със собственоръчен или електронен подпис. Писмото е получено на 02.07.2012г. и в законоустановения 3-дневен срок за изправяне на нередовностите и към момента, жалбата не е потвърдена с подпис. С имейл до КЗЛД от 02.07.2012г. жалбоподателката уведомява, че предвид действията, предприети за разрешаване на случая, не поддържа жалбата си, депозирана в КЗЛД.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 30, ал.1 от АПК, във връзка с чл. 38, ал.1 и ал.2 от ЗЗЛД, и с чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява жалба рег.№ Ж67/16.05.2012г., подадена от подадена от Н.К. срещу „М.“ ЕАД и „К.К.“ ЕАД за нередовна, оставя я без разглеждане и прекратява, образуваното по нея административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 299/12г.

София, 20.09.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 04.07.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № 299/21.01.2012г., подадена от Е.И.П. срещу Пенсионноосигурителна компания „С.“ АД и Пенсионноосигурителна компания „Д.“ АД.

Жалбоподателката уведомява, че от нейно име е подадено заявление за прехвърляне на средствата ѝ от УПФ „Д.“ в УПФ „С.“ и декларира, че не е подписвала заявление за такова прехвърляне, нито е упълномощавала друго да подписва от нейно име. Госпожа Е.И.П. настоява

да се прекрати процедурата по прехвърлянето и служителя, злоупотребил с личните й данни да бъде санкциониран, тъй като е съставил документ с невярно съдържание, от нейно име.

С писма рег. № 299/12/15.02.2012г. на Председателя на КЗЛД, от ПОК „С.” АД и ПОК „Д.” АД са изискани писмени становища, подкрепени с относимите доказателства, с оглед изясняване на изложените в жалба рег. № 299/21.01.2012г. факти и обстоятелства.

С писмо рег. № 299/12/22.02.2012г. от ПОК „Д.” АД депозират становището си по жалба рег. № 299/21.01.2012г., в което сочат, че Заявлението за промяна на участието и за прехвърляне на средства, подадено от името на госпожа Е.И.П. им е предадено от ПОК „Съгласие” в началото на месец януари 2012г., съгласно чл.5, ал.2 от Наредба № 3 от 24.09.2003г. на Комисията за финансов надзор. Подчертава се, че в съответствие с изискванията на чл.5, ал.6 от Наредбата, ПОК „Д.” АД е разгледало заявлението на госпожа Е.И.П. и доколкото от формална гледна точка то е отговаряло на предвидените условия, е дала съгласие за промяна на участието на жалбоподателката, след което е върнала подаденото от нейно име заявление, на ПОК „С.” АД.

На 19.01.2012г. в ПОК „Д.” АД е получено копие от жалбата на госпожа Е.И.П., адресирана до ПОК „С.” АД и КЗЛД, а на 23.01.2012г. ПОК „Д.” АД уведомява ПОК „С.” АД за получените откази и жалби във връзка с подадените през четвъртото тримесечие на 2011г. заявления за промяна на участие, включително и за жалбата на госпожа Е.И.П.

От ПОК „Д.” АД информират, че с писмо рег. № 3567/24.01.2012г. ОД на МВР Благоевград ги уведомява за извършена проверка по преписка 3167/2012г., образувана по информация за злоупотреба с лични данни на лица от с. И. и гр. Б., във връзка със заявления, подадени през четвъртото тримесечие на 2011г. и заверени от кмета на с. И., община Б.

На 30.01.2012г. от ПОК „Д.” АД получават писмо от ПОК „С.” АД, с което са уведомени за прекратяване на процедурата по прехвърляне на средства на госпожа Е.И.П. от УПФ „Д.” в УПФ „С.”, в резултат на което жалбоподателката продължава да се осигурява в УПФ „Д.”.

С писмо рег. № 299/12/23.02.2012г. от ПОК „С.” АД депозират становището си по жалба рег. № 299/21.01.2012г., в което сочат, че в описания случай, на основание чл.171 от КСО, във връзка с чл.3, ал.1 от Наредба 3/24.09.2003г. и чл 18а от Правилника за организацията и дейността на УПФ „С.” Е.И.П. е подала заявление за промяна на участие и прехвърляне на средства от УПФ „Д.” в УПФ „С.”, дружеството е извършило необходимата регистрация в него - чрез вписването му в електронен регистър и го е предало за разглеждане на ПОК „Д.”, съгласно чл.5, ал.2 от Наредбата. Становището информира, че Заявлението за промяна на участие и прехвърляне на средства с вх. рег. индекс 86-13405/20.12.2011г. е предоставено в регионалното представителство на дружеството в гр. Б. от осигурителен посредник госпожа А., от писменото обяснение на която личи, че на жалбоподателката е разяснена възможността за промяна на фонда, в който се осигурява, както и че подписа в заявлението е положен от лицето, лично и при спазване на изискванията на Наредбата. Нещо повече, заявлението до пенсионноосигурителното дружество, управляващо фонда, в който лицето желае да премине се подава като подписа на осигуреното лице върху първия му екземпляр се удостоверява с нотариална заверка. В случая на госпожа Е.И.П. нотариалната заверка е извършена от орган на местната администрация – кмета на с. И. – Н.Б.

На свое редовно заседание, проведено на 20.06.2012г., КЗЛД обявява жалбата на госпожа Е.И.П. за допустима. На основание чл.38, ал 3 от ПДКЗЛДНА Комисията конституира като ответни страни в производството ПОК „Д.” АД и ПОК „С.” АД, а кмета на с. И., общ. Б. – като заинтересована страна. С писмо рег. № П2653/25.06.2012г. от кмета на с. И. е изискано писмено становище по жалбата, което към момента не е депозирано в деловодството на КЗЛД.

С оглед постъпили в хода на административното производство данни за проверка по случая, извършвана от ОДМВР Б., с писмо рег. № П2652/25.06.2012г. от ОДМВР Б. е изискана информация

относно развитието на производството по преписка рег. № 3167/2012г. Такава информация също не е постъпила в деловодството на Комисията.

Жалба рег. № 299/21.01.2012г. е насрочена за разглеждане, по същество, на 04.07.2012г., за което страните са редовно уведомени. На заседанието се явяват юрисконсулт Ирен Вулджева, процесуален представител на ПОК „С.” и юрисконсулт Я.И., процесуален представител на ПОК „Д.”.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД. Жалбата на госпожа Е.И.П. отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. Може да се приеме, че жалбата е допустима. Подадена е от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

Пенсионноосигурителна компания „С.” АД и Пенсионноосигурителна компания „Д.” АД имат качеството на администратори на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД. Същевременно, не е в компетентността на КЗЛД да установи достоверността на подписа на госпожа Е.И.П., положен под Заявлението за промяна на участие и прехвърляне на средства с вх. рег. индекс 86-13405/20.12.2011г. от УПФ „Д.” в УПФ „С.”, нито валидността на извършената нотариална заверка на подписа ѝ от органа на местната администрация – кмета на с. И. – Н.Б.. Компетентни в тези случаи са органите на МВР и на прокуратурата.

В хода на заседанието, бива получена информация от Областна дирекция на МВР - Б., че при тях е образувана преписка с рег. № 3167/2012г. със същия предмет като жалбата, разглеждана от Комисията. От ПОК „С.” АД правят изявление в същия смисъл и предоставят на Комисията писмо от ОД на МВР – Б. с рег. № 19753/23.05.2012г., потвърждаващо наличието на такава преписка.

Предвид описаната по-горе фактическа обстановка, направения правен анализ и на основание чл.54, ал.1, т.5 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка чл.27, ал.2, т.3 от АПК, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Спира административното производство по жалба рег. № 299/21.01.2012г., подадена от Е.И.П. срещу Пенсионноосигурителна компания „С.” АД и Пенсионноосигурителна компания „Д.” АД поради наличие на въпрос от компетентността на друг орган, преюдициален по отношение на производството пред КЗЛД, до отпадане на основаниято за спирането.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 319/12г.
София, 20.09.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 04.07.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № 319/23.01.2012г., подадена от П.П.С. срещу частен съдебен изпълнител № 809 на КЧСИ С.В.К.

Господин П.П.С. уведомява, че без писменото му съгласие частен съдебен изпълнител С.В.К. публикува, умишлено, неговите лични данни в обявленията за продажба на имота му и тези данни са упоменати най-малко на две места във всички уведомления и обявления, изготвени от нея. Жалбоподателят твърди, че независимо от достъпа до входната врата на апартамента му, обявленията и уведомленията биват, нарочно, залепвани на външната врата на жилищния му блок. Господин П.П.С. счита, че това представлява грубо нарушение на чл.4 от ЗЗЛД и се създават предпоставки данните му да станат достояние на цялата общественост в град В.Т., в Република България, а и навсякъде – чрез интернет и по този начин да се превърнат в обект на злоупотреби.

Жалбоподателят моли Комисията да вземе съответните мерки съгласно Закона, с оглед спиране на издевателства върху него и прилага копия от уведомления и обявления на частен съдебен изпълнител № 809 на КЧСИ - С.В.К., както и от писма от финансовите агенции „Ф.И.” АД и „С.Г.Г.” ООД.

С писмо рег. № 319/12/06.02.2012г. на Председателя на КЗЛД, от частен съдебен изпълнител С.В.К. е изискано писмено становище по жалбата, ведно с относимите доказателства.

В становището си частният съдебен изпълнител уведомява, че П.П.С. е длъжник по Изпълнително дело № 20108090401014/10г., образувано въз основа на Изпълнителен лист № 3758/18.10.2010г., издаден от Районен съд – гр. В.Т. по гр. дело № 939/2008г., по Изпълнително дело № 20108090401153/10г., образувано въз основа на Изпълнителен лист, издаден на 22.10.2010г. от Районен съд – гр. Р. търново по НЧХ дело № 284/2010г. и по Изпълнително дело № 20108090400328/11г., образувано въз основа на Изпълнителен лист, издаден на 16.03.2011г., издаден от Районен съд – гр. В.Т. по гр. дело № 971/2011г. Госпожа С.В.К. изтъква, че във връзка с производството по цитираните изпълнителни дела жалбоподателят е търсен многократно от нея и служителите ѝ, но безуспешно, за връчване на покани, призовки и съобщения на посочения в изпълнителните листове и потвърден от него, чрез депозиране по делата заявления, адрес. Сочи се, че поради отсъствието на длъжника на предоставния адрес, при спазване на разпоредбата на чл.47 от ГПК, уведомления са залепвани на местата, изрично посочени в нея. Подчертава се, че уведомленията са изцяло съобразени с Наредба 7 от 22.02.2008г. за утвърждаване на образците на книжата, свързани с връчването по ГПК., издадена от министъра на правосъдието. Обръща се внимание, че по Изпълнително дело № 20108090400328/11г. принудителното изпълнение е свързано с глава 43 от ГПК – Изпълнение върху недвижими вещи и процесуалното производство по това дело е изцяло съобразено с разпоредбата на чл.487 от ГПК.

На свое редовно заседание, проведено на 20.06.2012г., КЗЛД обявява жалбата на господин П.П.С. за допустима. На основание чл.38, ал 3 от ПДКЗЛДНА Комисията конституира като ответна страна в производството частен съдебен изпълнител № 809 на КЧСИ - С.В.К. С писмо рег. № П2648/25.06.2012г. от жалбоподателя е изискано предоставяне на доказателства, че описаните материали са залепвани от частния съдебен изпълнител на входната врата на жилищния му блок, при осигурен достъп до апартамента и до пощенската му кутия, каквито не са постъпили в деловодството на Комисията.

Жалба рег. № 319/23.01.2012г. е насрочена за разглеждане, по същество, на 04 юли 2012г., за

което страните са редовно уведомени. На заседанието се явява адвокат А.Ц., процесуален представител на частен съдебен изпълнител С.В.К.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от П.П.С. срещу частен съдебен изпълнител № 809 на КЧСИ - С.В.К. отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу частен съдебен изпълнител № 809 на КЧСИ С.В.К., който е администратор на лични данни по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД.

В становището си частният съдебен изпълнител твърди, че поради отсъствие на длъжника адресираните до него уведомления са залепвани на местата, изрично посочени в разпредбата на чл.47 от ГПК, но не коментира наличието или липсата на достъп до апартамента и до пощенската му кутия, налагащи залепването им на входната врата на жилищния блок на жалбоподателя. Подчертава се, че уведомленията са изцяло съобразени с Наредба 7 от 22.02.2008г. за утвърждаване на образците на книжата, свързани с връчването по ГПК., издадена от министъра на правосъдието. Доказателствата, събрани в хода на административното производство по жалба рег. № 319/23.01.2012г. не са достатъчни, за да се направи безспорен извод че материалите по цитираните изпълнителни дела са залепвани именно на входната врата на жилищния блок на господин П.П.С., при осигурен достъп до апартамента и до пощенската му кутия. Същевременно, от приложените към жалбата и становището на частния съдебен изпълнител, уведомления и обявления по изпълнителни дела личи, че жалбоподателят е индивидуализиран освен с трите си имена и с единния си граждански номер.

Изпълнението върху недвижими вещи е разписано в глава четиридесет и трета от ГПК. За да бъде законосъобразно, принудителното изпълнение върху недвижими вещи трябва да бъде насочено към такива, които принадлежат на длъжника. Изисква се извършването на проверка на собствеността върху недвижимата вещ, преди да се пристъпи към описа ѝ. Проверката се извършва чрез справка в данъчните или нотариалните книги или по друг начин, включително чрез разпит на съседите. Съгласно чл.484, ал.2 ГПК, сведения за тежестите върху имота съдебният изпълнител изисква от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите и от службата по вписванията едновременно с искането за вписване на възбраната. Съдебният изпълнител е длъжен след изтичането на седмица от описа на имота да изготви обявление за проданта, в което посочва: собственика на имота; описание на имота; обстоятелството, дали е ипотекиран имота и за каква сума; цената, от която ще започне проданта; мястото и деня на началото и краят ѝ. Обявлението се поставя на съответните места в канцеларията на частния съдебен изпълнител, в сградата на районния съд, в общината или кметството по местонахождението на имота, както и на имота, и то най-малко един ден преди посочения в обявлението ден за започване на проданта. Съществува практика тези обявления да се публикуват и на официалния сайт на Камарата на частните съдебни изпълнители.

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. В § 16 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД е посочено определение на „Специфични признаци“, а именно - признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална и друга идентичност на лицето. Обработването на лични данни на длъжници, в случаите когато се стига до публична продажба представлява обработване на лични данни по смисъла на § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Частният съдебен изпълнител е длъжен да обработва личните данни законосъобразно, при спазване разпоредбите на ЗЗЛД, като чл.4, ал.1 от закона изрично урежда хипотезите, при наличието на поне една, които се допуска обработването на лични данни на физически лица. Съдебният изпълнител, бил той частен или държавен, има нормативно установено задължение по смисъла на чл.4, ал.1, т.1 от Закона за защита на личните данни, да посочи в обявлението за публична продажба на недвижим имот - собственика на имота, описание на имота, ипотекиран ли

е той и за каква сума, цената, от която ще започне продажбата, и мястото и деня, в който ще започне и ще завърши продажбата. Това му задължение е разписано в чл.487 от ГПК. Книжката за проданта се държат в канцеларията на районния съд на разположение на всеки, който се интересува от имота. Съгласно чл.23 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни е длъжен да предприеме необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. Съгласно чл.2, ал.2 от ЗЗЛД събраните лични данни следва да се обработват законосъобразно и добросъвестно, да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели, да бъдат съотносими, свързани и ненадхвърлящи целите, за които се обработват, т.е. да бъдат пропорционални, както и да се заличават и коригират в случай на непропорционалност по отношение на целите, за които се обработват. Във всички случаи правомерното обработване на лични данни следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Действително, само по имената физическо лице не би могло да бъде индивидуализирано. В обявлението по чл.487 от ГПК се посочва също така и описание на имота, включително и неговия адрес предвид задължително на съдебния изпълнител да определи времето, през което може да бъде преглеждан от лицата, които желаят да го купят. Името на лицето (собствено, бащино и фамилно) заедно с точно описание и посочване на адреса на недвижимия имот - предмет на публичната продажба, чиито собственик е то, са достатъчно данни, чрез които лицето да може да бъде индивидуализирано. Ако едно лице има интерес към изложения на публична продажба имот то би могло да се запознае с книгата, касаеща проданта в канцеларията на районния съд по местонахождението на имота. В този смисъл не може да се сподели схващането, че е необходимо да се посочва и единният граждански номер на длъжника, за да могат да правят справки в публичния имотен регистър, тъй като при една такава справка освен за този имот ще бъде достъпна информацията и за други имоти на длъжника, които не са обект на публична продажба, съответно по отношение на тях не се осъществява изпълнително производство. В този случай ще се осъществи неправомерно и непропорционално обработване на лични данни, относно икономическата идентичност на дадено физическо лице, което от своя страна би могло да доведе до злоупотреби от недобронамерени лица, които прегледат обявленията за публична продажба, поставени освен на местата по чл.487, ал.2 от ГПК и качени на официалния сайт на Камарата на частните съдебни изпълнители.

С оглед горното, което представлява Становище на КЗЛД относно искане с вх. № 1802/15.04.2011г. от председателя на Съвета на КЧСИ, може да се направи извод, че обявленията за публична продажба по чл.487, от ГПК не е следвало да съдържат единния граждански номер на жалбоподателя, а само неговото име по смисъла на чл.9 от Закона за гражданската регистрация. Обстоятелствата, изложени в жалбата на господин П.П.С., предпоставят извод за обработване на личните му данни от Администратора в противоречие с нормата на чл.2, ал.2, т.3 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изяснени в настоящето административно производство и на основание чл.38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № 319/23.01.2012г., подадена от П.П.С. срещу частен съдебен изпълнител № 809 на КЧСИ С.В.К. за основателна.

2. На основание чл.38, ал.2 и чл.42, ал.1 от Закона за защита на личните данни налага на частен съдебен изпълнител № 809 на КЧСИ - С.В.К., с район на действие Окръжен съд - град В.Т. и адрес на кантора: град В.Т. ***, административно наказание – имуществена санкция в размер на 13 300 (тринадесет хиляди и триста) лева за това, че в качеството си на администратор на лични данни е обработил личните данни на П.П.С. в нарушение на чл.2, ал.2, т.3 от ЗЗЛД.**

След влизане в сила на настоящето решение, сумата по наложените наказания да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, бул. "Акад. Иван Гешов"-№ 15 или преведена по банков път:

Банка БНБ- ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 830/12г.

София, 20.09.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 04.07.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № 830/15.02.2012г., подадена от М.П.П. срещу „БТК” АД и „С.Г.Г.” ООД.

Жалбоподателят уведомява Комисията, че подавайки искане до „В.” за временно спиране на телефонен пост, включително услугата ADSL, е получил многократни устни, а и писмен отказ. Той информира, че е сезирал Комисията за защита на потребителите и изчаквайки произнасянето ѝ е установил, че „В.” продължава да му начислява такси, въпреки че услугите телефон и интернет не му се доставят. През месец февруари господин М.П.П. получава обаждане от „С.Г.Г.” ООД, а на 06.02.2012г. и извънсъдебна покана за плащане, съдържаща личните му данни. Жалбоподателят счита, че предоставянето на данните му от мобилния оператор на агенцията за събиране на вземания „С.Г.Г.” ООД представлява нарушение на ЗЗЛД и моли Комисията да упражни правомощията, вменени ѝ от Закона.

С писма рег. № 830/12/28.02.2012г. на Председателя на КЗЛД, от „БТК” АД и „С.Г.Г.” ООД са изискани писмени становища, подкрепени с относимите доказателства, с оглед изясняване на изложените в жалба рег. № 830/15.02.2012г. факти и обстоятелства.

С писмо рег. № 830/12/07.03.2012г. от „С.Г.Г.” ООД депозират становището си по жалба рег. № 830/15.02.2012г., в което сочат, че на 17.05.2010г. между тях и „БТК” АД е сключен договор, според който на дружеството е възложено събиране на неизплатени суми по договори за мобилни услуги на оператора. Информация за съответните вземания „С.Г.Г.” ООД получава в електронна форма, а копия от подписаните документи биват изпращани на „БТК” АД. Сочи се, че М.П.П. е съществувал в електронната форма на приложения списък и е възложен за събиране на дружеството на 25.01.2012г., като задължението му е било в размер на 122,20 лева, дължимо по договор с „БТК” АД

№ 12241385001. Подчертава се, че М.П.П. е уведомен за задължението си с писмо - на посочения в договора адрес и това представлява едно от законосъобразните действия за подканване на клиента към плащане на натрупаните от него задължения.

С писмо рег. № 830/12/12.03.2012г. от „БТК” АД депозират становището си по жалба рег. № 830/15.02.2012г. В него сочат, че господин М.П.П. е абонат на телекомуникационните услуги на „В.” и ползва фиксиран телефонен пост, интернет услуга „В. нет” и мобилна гласова услуга, за всяка от които има сключен договор с оператора. С допълнително споразумение от 09.08.2010г. трите услуги биват обединени и се предоставят на основание един договор, с обща пакетна цена по тарифен план „В. Трио”, представляващ самостоятелна комплексна електронна съобщителна услуга. Подчертава се, че при това положение условията по т.19.1 от Общите условия на Договора между „БТК” АД и абонатите на услуги, предоставени чрез обществената фиксирана електронна съобщителна мрежа на дружеството не са приложими и не е възможно да регулират начина на предлагане и на трите услуги. В случая приоритет спрямо общите условия имат условията по индивидуалния договор и Условията за ползване на пакет „В. Трио” (приложени към становището).

От „БТК” АД уведомяват, че на 09.08.2011г. клиентът е подал заявление за временно спиране само на услугата фиксиран телефонен пост, на което заявление е получил обяснение, че оператора не предлага временно спиране на пакетна услуга. Становището информира, че „БТК” АД има действащ договор със „С.Г.Г.” ООД с предмет извънсъдебно събиране на вземания, извадка от който представя. Обръща се внимание, че данните на господин М.П.П. са предоставени на „С.Г.Г.” ООД след изрично, писмено съгласие за това от негова страна, тъй като в договора му от 09.08.2011г. се съдържа текст, според който с подписване на настоящото абонатът – физическо лице декларира, че е съгласен данните му да бъдат предоставяни от „БТК” АД, включително с цел събиране на неизплатени задължения по договора.

На свое редовно заседание, проведено на 20.06.2012г., КЗЛД обявява жалбата на господин М.П.П. за допустима. На основание чл.38, ал.3 от ПДКЗЛДНА Комисията конституира като ответни страни в производството „БТК” АД и „С.Г.Г.” ООД. Жалба рег. № 830/15.02.2012г. е насрочена за разглеждане, по същество, на 04 юли 2012г. за което страните са редовно уведомени. На заседанието се явяват: юрисконсулт Б.И. -процесуален представител на „БТК” АД и юрисконсулт Е.М. – процесуален представител на „С.Г.Г.” ООД.

В хода на откритото заседание на КЗЛД госпожа Мария Матева и господин Красимир Димитров – членове на КЗЛД, изразяват особено мнение, че администратора на лични данни „БТК” АД, не разяснил на господин М.П.П., в качеството му на клиент, какви са възможностите, свързани с прекратяване или временно спиране на предоставяната му услугата, което е довело до начисляване на неустойки в негова тежест и че при това положение, при разваляне на договора неизправната страна – „В.”, а не клиента следва да дължи неустойки, което от своя страна би предотвратило предоставянето на личните му данни на „С.Г.Г.” ООД.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД. Жалбата на господин М.П.П. отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. Същевременно, може да се приеме, че жалбата е допустима. Подадена е от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока чл.38, ал.1 от ЗЗЛД. „БТК” АД и „С.Г.Г.” ООД имат качеството на администратори на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД.

От фактите, описани в жалба рег. № 830/15.02.2012г. и от приложената и адресирана до господин М.П.П., покана от „С.Г.Г.” ООД личи, че жалбоподателят има просрочено задължение. Материалите, събрани в хода на административното производство навеждат на извода, че взаимоотношенията между него и мобилния оператор са уредени от договор, сключен помежду им, което предполага наличие на условието визирано в чл.4, ал.1, т.3 от ЗЗЛД и обработването на данните му от страна на „БТК” АД е допустимо, тъй като с подписване на договора е изразил съгласие с обработването

им. Същевременно, услугата „В. Трио” е регламентирана от Условия за ползване на пакет „В. Трио” с включена фиксирана и мобилна телефонна услуга и достъп до интернет. В т.28 от тях се сочи, че за всички въпроси, неуредени от тези условия се прилагат действащите условия на БТК, отнасящи се към конкретния елемент от пакета, публикувани на страницата на оператора в интернет. Общите условия на дружеството представляват неразделна част от договора на жалбоподателя, който с подписа си декларира, че е запознат с тях и съгласен да ги спазва. Именно в Общите условия е регламентирано, че потребителят се съгласява данните му да бъдат предоставени от ”БТК” АД на трети лица за целите на събиране на дължими от тях суми. В случая „С.Г.Г.” ООД се явява обработващ лични данни по отношение на „БТК” АД. Доказателствата, приложени по административната преписка (Рамков договор за услуги № 27262/17.05.2010г) сочат, че отношенията между мобилния оператор и дружеството за събиране на просрочени задължения са надлежно уредени в съответствие с хипотезата на чл.24, ал.1 и ал.4 от ЗЗЛД. Операторът, като администратор на лични данни е обработил данните на жалбоподателя, правомерно, чрез възлагане на обработващ данните - „С.Г.Г.” ООД, като отношенията между администратора и обработващите лични данни са уредени по силата на сключен помежду им, договор.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл.38, ал.2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

Обявява жалба рег. № 830/15.02.2012г., подадена от М.П.П. срещу „БТК” АД и „С.Г.Г.” ООД за неоснователна и я оставя без уважение.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

О.М. Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

О.М. Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж 47/2012г.

София, 25.09.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 18.07.2012г. , на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа по допустимост жалба с рег. № 47/07.05.2012г. , подадена от М.К.П. срещу „БТК” АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

М.К.П. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която излага твърдения за извършено от страна на „БТК” АД („БТК”АД) и „С.Г.Г.” ООД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с нея лични данни.

Госпожа М.К.П. твърди, че без нейното знание и съгласие дружеството „БТК“ АД, е предоставило на дружеството за събиране на вземания „С.Г.Г.“ ООД, свързани с нея лични данни, а именно Единен граждански номер (ЕГН), както и размера на дължимата парична сума към телекомуникационната компания.

Жалбоподателката уведомява Комисията, че е получила извънсъдебна покана от „С.Г.Г.“ ООД, в която е упоменато, че същата фигурира в списък на длъжници към „БТК“ АД, според договор сключен между дружеството за събиране на вземания и телекомуникационната компания.

Госпожа М.К.П. изразява своите притеснения, че преди спора между нея и „БТК“ АД да бъде решен по съдебен или извън съдебен ред, знаейки нейните лични данни, дружеството за събиране на вземания, може да изпълни заканата отправена към нея, а именно при незаинтересованост в обявления срок, отрицателната информация за нея, да бъде отразена в съответната база данни в България и Европейският съюз.

М.К.П. счита, че личните ѝ данни са обработени неправомерно и нецелесъобразно.

Жалбоподателката иска от Комисията да бъде извършена проверка и да се предприемат необходимите действия за отстраняване на допуснатото нарушение на ЗЗЛД.

Към жалбата е описана като приложение - Извънсъдебна покана от „С.Г.Г.“ ООД, но същата не е приложена.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства, с писма изх. № П2091 и № П2090 от 04.06.2012г. на Председателя на КЗЛД, е изискано изразяването на писмени становища с представяне на относимите по случая доказателства от „БТК“ АД и „С.Г.Г.“ ООД.

На 11.06.2012г. е постъпило писмено становище от „БТК“ АД. В същото „БТК“ АД уведомява Комисията, че между дружеството и г-жа М.К.П., е налице сключен договор от 07.07.2011г. за фиксирана гласова услуга на тарифен план „VIVACOM Duo“, за срок от 24 месеца, за фиксиран номер *****. Госпожа М.К.П. е оспорила начислените суми по този договор.

Мобилният оператор сочи като правно основание за предоставянето на свързаните с г-жа М.К.П. лични данни, сключен Рамков договор от 17.05.2010г. с „С.Г.Г.“ ООД, с предмет възлагане на събиране на вземания от длъжници на телекомуникационната компания. Във връзка с което и поради наличието на неиздължени суми по договор от 07.07.2011г. сключен с „БТК“ АД, личните данни на г-жа М.К.П. са били обработени, чрез предоставянето им на фирма за събиране на вземания.

„БТК“ АД уточнява, че договорът сключен с М.К.П. съдържа изричен текст, с който тя е била уведомена, че с подписването му, дава своето съгласие, „БТК“ АД да събира и обработва, както и да предоставя свързаните с нея лични данни, в съответствие с разпоредбите на действащото законодателство, с оглед на предоставяне на услугата по договора. В конкретния случай предоставянето на лични данни, на трето лице – дружество за събиране на вземания е извършено за целите на събиране на дължими суми.

Към становището, като доказателства са приложени: копие на Месечна сметка № 1106408651 от 01.02.2012г. ; копие на Месечна сметка № 1108399073 от 02.03.2012г. ; копие на Месечна сметка № 1110461297 от 01.04.2012г. ; копие на Месечна сметка № 1112906446 от 03.05.2012г. ; копие на Заявка за пакетна услуга на VIVACOM 1A (Договор) № 60D4151731/07.07.2010г. /10929766; копие от Заявка за пакетна услуга на VIVACOM Форма 1B (Договор) № 60D4151731/07.07.2010г. /10929766; копие на Възражение от 28.03.2012г. ; писмо-отговор до г-жа М.К.П. изх. № 12_12392_28.03.2012г. ; копие на Рамков договор за услуги от 17.05.2010г. , сключен между „БТК“ АД и „С.Г.Г.“ ЕООД; копие на Общи условия и копие на пълномощно.

„С.Г.Г.“ ООД, депозира своето становище на 14.06.2012г. В същото се сочи, че на 17.05.2010г., дружеството е сключило договор с „БТК“ АД, съгласно който договор на „С.Г.Г.“ ООД е възложено събирането на неизплатени суми по договори за мобилни услуги на телекомуникационната компания.

Дружеството за събиране на вземания уточнява, че г-жа М.К.П. има неизплатени задължения по Договор № 11543740001 сключен с „БТК” АД, в размер на 183.68 лв. Във връзка с което задължението е била изпратена покана с предложение за извънсъдебно решаване на спора и погасяване на задължението.

С вх. № П 2109/05.06.2012г., М.К.П. уведомява Комисията, че по настоящото образувано пред КЗЛД производство, ще бъде представлявана от М.Т.Д.

Като доказателства по жалбата, към писмото са приложени: копие от Пълномощно, заверено на 25.04.2012г. от кметския наместник на с.Д., община Б.; копие от Извънсъдебна покана от „С.Г.Г.” ООД; копие на жалби подадени до РУП –гр.В. и Районна прокуратура – гр.В.

Видно от приложените към жалбата доказателства, г-жа М.К.П. е сезирала Районно управление „Полиция” – В. и Районна прокуратура – В., по същия повод, по който е сезирала и КЗЛД. В тази връзка, с писма изх. № П 2414 и № П 2413 от 15.06.2012г. на Председателя на КЗЛД, от разследващите органи е изискана информация, по повод подадените от г-жа М.К.П. жалби.

С писмо вх. № П 2964/06.07.2012г. , Районно управление „Полиция” – В. уведомява Комисията, че по повод подадената жалба от г-жа М.К.П. е заведена преписка вх. № 7273/2012г. по описа на управлението, като по същата е възложена предварителна проверка, с оглед данни за извършено престъпление по чл.143, ал.1 от НК. Проверката по преписката не е приключила, но към момента няма събрани данни за извършено престъпление от общ характер.

С писмо вх. № П 3029/09.07.2012г. , Районна прокуратура – В. уведомява Комисията, че по повод подадената от г-жа М.К.П. жалба, е възложено извършването на предварителна проверка на основание чл.145, ал.1, т.3 от ЗСВ и чл.1, т.5 от Инструкцията за провеждане на предварителни проверки.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „БТК” АД.

С чл.1, ал.2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателят има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че госпожа М.К.П. е сезирала Районно управление „Полиция” – В. и Районна прокуратура – В. с жалба, в която е изразено несъгласие с издадени фактури и начислени суми, дължими към „БТК” АД.

Съгласно чл.54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед на доказателства по жалбата е налице хипотезата на чл.54, ал.1, т.3 от АПК. Резултатите и заключенията от извършваната проверка в Районно управление „Полиция” – В., могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство, така също и с оглед защитата правата на жалбоподателката. Установяването на факта дали има извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпника

деец са от значение за развитието на образуването пред Комисията производството и в последствие за постановяването на административен акт от КЗЛД. В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му, ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателката лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

Закона за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл.1, ал.5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл.33, ал.1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

С оглед гореизложеното, на основание чл.54, ал.1, т.3 от АПК, Комисията,

РЕШИ:

Спира образуването административно производство по жалба с рег. № Ж 47/07.05.2012г., подадена от М.К.П. срещу „БТК” АД до отпадане на основанията за спирането му.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 83/2012г.
София, 25.09.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 18.07.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 83/29.05.2012г., подадена от С.Г.Т. срещу „Т.С.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

С.Г.Т. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която излага твърдения за извършено от страна на „Т.С.” ЕАД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с него лични данни. Жалбоподателят твърди, че в документите приложени от „Т.С.” ЕАД, по повод

заведено от последните дело срещу него, присъства нотариален акт за сключена ипотека за покупка на имот нямащ нищо общо с делото.

С.Г.Т. иска от Комисията да бъде извършена проверка и в случай, че бъде установено нарушение на ЗЗЛД, да се наложат съответните санкции.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Жалбата, подадена от С.Г.Т. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл.10, ал.1, т.7 във връзка с чл.38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „Т.С.” ЕАД. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД и е регистриран с Идент. № 411, в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-н С.Г.Т., изразяваща се в снабдяването и прилагането на Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 130, том. 2, рег. № 5814, дело № 252/2006г., към Искова молба вх. № 3501/27.02.2012г. на Софийски Районен съд, подадена от „Т.С.” ЕАД. Исковата молба е насочена срещу жалбоподателя, като длъжник на топлоснабдителното дружество.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание проведено на 04.07.2012г., Комисията взема Решение, с което обявява жалба с рег. № Ж 83/29.05.2012г., подадена от С.Г.Т. срещу „Т.С.” ЕАД за процесуално допустима, насрочва я за разглеждане по същество в открито заседание и конституира страните в административното производство.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „Т.С.” ЕАД.

На 26.06.2012г. е постъпило писмено становище и доказателства от „Т.С.” ЕАД . В същото се сочи, че свързаните с г-н С.Г.Т. лични данни са били обработени в условията на допустимост на обработване, а именно за реализиране на законните интереси на дружеството, с цел събирането на вземания за доставена топлинна енергия.

Дружеството уточнява, че личните данни съдържащи се в Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 130, том. 2, рег. № 5814, дело № 252/2006г., са използвани именно с цел събиране на неизплатени задължения – доказване на факта, че лицето е собственик на топлоснабден имот, за който се дължат суми за потребена топлинна енергия по смисъла на § 1, т.42 от ДР на Закона за енергетиката (ЗЕ). Съгласно легалната дефиниция на понятието „потребител на топлинна енергия за битови нужди” е физическо лице – собственик или ползвател на имота, което използва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване за домакинството си.

„Т.С.” ЕАД уведомява Комисията, че в чл.3, ал.1 от Общите условия за продажба на топлинна

енергия от дружеството на потребители в гр. София, е разписано, че купувач може да бъде всяко физическо лице, потребител на топлинна енергия за битови нужди, който е собственик или титуляр на вещно право на ползване.

На така поставеният от жалбоподателя въпрос – от къде дружеството се е снабдило с документа за собственост, „Т.С.” ЕАД заявява, че със същия се е снабдила от Агенция по вписванията, чийто регистър е публичен. В подкрепа на така изразеното, дружеството цитира чл.42 и следващите от Правилника за вписванията (ПВ, одобрен с ПМС № 1486 от 13.12.1951г., обн. ДВ, бр. 101 от 18.12.1951г., изм. ДВ, бр. 22 от 28.02.2008г.), според който книгите за вписване са публични и всеки може да поиска справки по вписванията, отбелязванията и заличаванията, направени по книгите за вписване. Справките са устни или писмени. Писмените справки се състоят в издаване на удостоверения за вписванията, отбелязванията или заличаванията, както и в издаване на преписи или извлечения от съществуващите вписвания, отбелязвания или заличавания по книгите, или от партидата на лицата.

„Т.С.” ЕАД добавя, също така и че съгласно разпоредбите на чл.8, ал.1 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР), имотния регистър е публичен и всеки може да се снабди с незаверено копие от документа за собственост на трето лице.

„Т.С.” ЕАД счита твърденията на С.Г.Т., че дружеството е представило неправомерно Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека, по гр. дело № 9994/2012г., за абсолютно неоснователни.

Към становището са приложени следните доказателства: копие от Искова молба вх. № 3501/27.02.2012г.; копие от Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 130, том. 2, рег. № 5814, дело № 252/2006г. и Извлечение от сметки за период м. 05.2008г. до м. 04.2011г. за имот, находящ се в гр. София, район Сердика, ***** с абонатен номер № *****.

За откритото заседание на Комисия за защита на личните данни, за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 18.07.2012г., страните са редовно уведомени.

С чл.1, ал.2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот, чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни, в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно.

В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че С.Г.Т. в качеството си на потребител с абонаментен номер № ***** на „Т.С.” ЕАД, има задължения към дружеството в размер на 2508.36 лв. Във връзка с които задължения, „Т.С.” ЕАД е подала иск за установяване на вземането до Софийски районен съд, с правно основание чл.415, ал.1 от ГПК. Предметът на установителния иск е неизплатена топлинна енергия (ТЕ) от С.Г.Т., като потребител на ТЕ за топлоснабден имот – апартамент № 101, находящ се в гр. София, ж.к. „Света Троица”, ***** за периода м. 05.2008г. – м. 04.2011г.

С.Г.Т., като собственик на така цитирания имот е потребител на топлинна енергия за битови нужди по смисъла на & 1, т.42 от ДР на Закона за енергетиката (ЗЕ).

Съгласно чл.150, ал.1 от ЗЕ, продажбата на топлинна енергия за битови нужди от топлопреносното предприятие се осъществява при публично известни Общи условия (ОУ) за продажба на топлинна енергия от „Т.С.” АД на потребители за битови нужди в гр. София. Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Т.С.” АД, се изготвят от дружеството и се одобряват от Министерски съвет. Същите влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им в един централен и един местен ежедневник и имат силата на договор между топлопреносното предприятие и потребителите на топлинна енергия, без да е необходимо изричното им приемане от

страна на потребителите. В чл.33, ал.1 от ОУ е регламентирано, че купувачите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 30 – дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Видно от приложеното като доказателство Извлечение от сметки на абонатен номер № *****, принадлежащ на потребителя С.Г.Т., е налице задължение в размер на 2508. 36 лв., формирано от неизплатени след регламентирания срок, суми за ползване на топлинна енергия, а така също както и законна лихва за забава върху същите. Във връзка с което задължение е подаден иск за установяване на вземането, с рег. № С218/26.06.2012г. пред Софийски районен съд.

С получаване от Агенция по вписванията (чийто регистър е публичен), копие от нотариалния акт за учредяване на договорна ипотека и прилагане на същия към исковата молба, дружеството е имало за цел да докаже, че длъжника е собственик на топлоснабдения имот, за който се дължат суми за употребена топлинна енергия по смисъла на & 1, т.42 от ДР на Закона за енергетиката, където потребител на топлинна енергия за битови нужди е физическо лице – собственик или ползвател на имота.

От така изложеното, следва да се направи обоснован извод, че е налице хипотезата за допустимост на обработване на лични данни, визирана в чл.4, т.7 от ЗЗЛД, а именно обработването е било необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни.

Предвид изложеното, Комисията приема жалбата рег. № Ж 83/29.05.2012г., подадена от С.Г.Т. срещу „Т.С.” ЕАД, за неоснователна.

Водима от горното, на основание чл.10, ал.1, т.5 и чл.38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж 83/29.05.2012г., подадена от С.Г.Т. срещу „Т.С.” ЕАД.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ П2366/2012г.

София, 25.09.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева на открито заседание, проведено на 25.07.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа по допустимост жалба с рег. № П2366/14.06.2012г., подадена от А.Н.П. срещу „Р.Б.” ЕООД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпила жалба, препратена по компетентност от Комисия за защита на потребителите (КЗП). В същата, А.Н.П. излага твърдения за извършено от страна на „Р.Б.” ООД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с неговата дъщеря лични данни.

Жалбоподателят твърди, че на сайт поддържан от дружеството, а именно <http://registraciabulgaria.com>, се рекламира предложение за работа независимо от възрастта, като регистрационната форма изисква предоставяне на лични данни.

Непълнолетната към момента на подаване на жалбата – дъщеря на г-н А.Н.П., се е възползвала от предложението на сайта за работа и е попълнила регистрационната форма за участие. След така направената регистрация, се е появило съобщение, което е уведомило регистрираният се, че при одобрение се дължи за една година сума в размер на 29 лв., а за две в размер на 39 лв.

Във връзка с направената от дъщерята на г-н А.Н.П. регистрация, на 25.04.2012г. чрез куриерската компания „Е.Е.“, пристига пратка до съпругата му с искане за сума от 50 лв. След направен отказ за заплащане на изисканата сума от страна на семейството, последват многократни обаждания на непълнолетната дъщеря, от телефонен номер *****.

А.Н.П. иска от Комисията да бъде извършена проверка и да бъдат предприети необходимите действия за отстраняване на допуснатото нарушение на ЗЗЛД.

Към жалбата не са приложени доказателства.

При извършена проверка на жалбата по отношение на нейната редовност и допустимост се установи, че тя не отговаря на изискването на чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА, липсват основни реквизити.

В условията на служебното начало, съгласно чл.9 от АПК с писмо изх. № П 2844 от 03.07.2012г. на Председателя на КЗЛД, е изискано от г-н А.Н.П. да отстрани нередовностите по жалбата си, да приложи доказателства, че е законен представител на физическото лице чиито права са нарушени, както и да представи други относими по случая доказателства.

Писмото с указанията е получено надлежно на 05.07.2012г., но същото остава без последващ отговор.

А.Н.П. не е изпълнил указанията на Комисията в определеният 3-дневен срок.

На 13.07.2012г. е осъществен телефонен разговор с г-н А.Н.П., като за същия е съставен протокол с дата 13.07.2012г. В така проведеният разговор г-н А.Н.П. уведомява Комисията, че не е запознат с писмо с рег. изх. № П 2844 от 03.07.2012г. на Председателя на КЗЛД. След прочитане на името записано на обратната разписка, получател на писмото, а именно В.П., жалбоподателят уточнява, че това е неговата дъщеря.

В така проведения разговор г-н А.Н.П. заявява, че към 13.07.2012г., неговата дъщеря вече е навършила пълнолетие.

На 16.07.2012г. е постъпила молба от А.Н.П., с която той моли жалба с рег. № П 2366/14.06.2012г. подадена срещу „Р.Б.“ ООД, да не бъде разглеждана по същество и образуваното пред КЗЛД производство да бъде прекратено.

На следващо място, А.Н.П. иска подадената от него жалба, да се приеме за сигнал за неправомерното обработване на лични данни от страна на „Р.Б.“ ООД. В тази връзка, да бъде назначена проверка и в случай, че бъдат констатирани нарушения на ЗЗЛД, да бъдат наложени съответните административни наказания.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3 от закона. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „Р.Б.“ ЕООД. След извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че под Единния идентификационен код (ЕИК) на дружеството „Р.Б.“ ЕООД, е регистрирано дружеството „Н.А.М.Б.“ ООД. „Н.А.М.Б.“

ООД е регистрирана с Идент. № 294077, със заявени два броя регистри: “Контрагенти – клиенти и доставчици” и “Персонал – трудови и граждански договори”.

С оглед изясняване на разминаването в наименованията на дружеството с Единния идентификационен код, бе извършена справка в Търговския регистър на РБ. От справката се установи, че дружеството с ЕИК: 201279074, е променяло наименованието си, както следва: към 17.09.2010г. - „Н.А.М.Б.”, към 24.01.2011г. - „Н.А.Ф.” и към 29.03.2012г. - „Р.Б.”.

От извършената справка в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, се установи, че дружеството „Р.Б.” ООД, не е изпълнило задължението си по чл.18, ал.3 от ЗЗЛД.

С чл.1, ал.2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателят има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Молбата на А.Н.П. от 16.07.2012г. за оттегляне на жалбата, съдържа всички законово изискуеми реквизити, а така също и с нея е изразена безусловна воля за десезиране на Комисията.

В молбата си А.Н.П. уточнява, че с рег. № П2366/14.06.2012г. подадена срещу „Р.Б.” ЕООД, следва да се приеме за сигнал, по който да бъде извършена проверка от страна на Комисия за защита на личните данни.

С оглед гореизложеното, на основание чл.56, ал.1 от АПК, Комисията,

РЕШИ:

1. Прекратява образуваното административно производство по жалба с рег. № П2366/14.06.2012г., подадена от А.Н.П. срещу „Р.Б.” ЕООД;

2. Назначавана проверка в дружеството „Р.Б.” ЕООД за установяване изпълнение на изискванията на Закона за защита на личните данни при обработването на личните данни на персонала, на клиентите и по изпълнение на закона, включително по регистрацията на дружеството и заявените регистри с обработвани лични в КЗЛД.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 79/2012г.
София, 26.09.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 01.08.2012г., на основание чл.10, ал.1, ал.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа по допустимост жалба с рег. № Ж 79/28.05.2012г., подадена от Е.Г.С. срещу В.С.С. и Ч.П.С. в качеството му на адвокат, регистриран в Софийска адвокатска колегия.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Е.Г.С. сезира Комисия за защита на личните данни с жалба, в която излага твърдения за извършено от страна на В.С.С и адвокат Ч.П.С., неправомерно и незаконосъобразно обработване на свързаните с нейната малолетна дъщеря К.Г.Г., лични данни.

Жалбоподателката твърди, че 21.05.2012г., когато излизала от апартамента си, заедно с нейната дъщеря, се е разминала с В.С.С. В.С.С. извадила от чантата си лист хартия и започнала да го размахва пред лицето на детето. От своя страна, К.Г.Г. издърпала листа хартия от ръцете на В.С.С. и изтичала извън жилищната сграда. Настигайки дъщеря си, и взимайки листа хартия, майката видяла, че това е заверено, 'Вярно с оригинала' и печат на адвокат Ч.П.С., копие от Удостоверението за раждане на К.Г.Г.

Е.Г.С. иска В.С.С. или адвокат Ч.П.С., да представят официален документ, който им е дал правото да се сдобият с Удостоверението за раждане на К.Г.Г., същото съдържащо, освен нейните лични данни, а така също и тези на нейните родители.

На следващо място г-жа Е.Г.С. иска В.С.С. или адвокат Ч.П.С., да предоставят за справка пред компетентните органи оригинала на Удостоверение зараждане на К.Г.Г. от 17.09.1998г., серия УС -О № 294818.

Към жалбата е приложено като доказателство - копие от Удостоверение за раждане на К.Г.Г. от 17.09.1998г.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства, с писма изх. № № П2417 и П2416 от 15.06.2012г., е изискано изразяване на писмени становища с представяне на относими по случая доказателства от В.С.С. и Ч.П.С.

Писмото с указанията, адресирано до В.С.С. се е върнало в КЗЛД, с отбелязване на пощенското клеймо „Пратката не е потърсена от получателя“. Във връзка с което, същата е била уведомена за образуваното административно производство, а така също и за необходимостта да изрази становището си по жалбата, по реда на чл.61, ал.3 от АПК.

Писмото с указанията, адресирано до Ч.П.С., също се е върнало в КЗЛД, с отбелязване на пощенското клеймо „Пратката не е потърсена от получателя“.

Следва да се отбележи, че след извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от Комисия за защита на личните данни, е установено, че Ч.П.С., не е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, респективно не е подал заявление за регистрация пред Комисията като администратор на лични данни.

С писмо вх. № ПЗ120/12.07.2012г., 03 Районно Управление „Полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи, във връзка с извършваща се проверка по прокурорска преписка вх. № 13126/2012г. по описа на СРП, относно жалба подадена от Е.Г.С., е изискала информация от КЗЛД, относно резултатите от предприетата от Комисията проверка, с оглед присъединяване на материалите към прокурорската преписка.

В отговор, с писмо изх. № П3387/20.07.2012г. административният орган, препраща заверени копия на всички събрани по преписката доказателства.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че г-жа Е.Г.С. е сезирала Районна Прокуратура - София по същия повод, по който е сезирала Комисия за защита на личните данни.

Съгласно чл.54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед на доказателствата по жалбата е налице хипотезата на чл.54, ал.1, ал.3 от АПК. Резултатите и заключенията от извършваната проверка от 03 Районно Управление „Полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи, могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство, така и с оглед защитата правата на жалбоподателката и нейната дъщеря. Установяването на факта дали има извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производство и в следствие за постановяването на административен акт от Комисия за защита на личните данни. В зависимост резултатите от предприетите действия, от разследващите органи и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му, ще се установи дали обработването на свързаните с дъщерята на жалбоподателката лични данни, може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

Закона за защита на личните данни урежда защитата правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл.1, ал.5 от ЗЗЛД, неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл.33, ал.1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

В случая установяването на факта дали данните на дъщерята на жалбоподателката са обработвани с престъпна цел, са действия от компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

С оглед гореизложеното, на основание чл.54, ал.1, ал.3 от АПК, Комисията,

РЕШИ:

Спира образуваното административно производство по жалба с рег. № Ж 79/28.05.2012г., подадена от Е.Г.С., в качеството ѝ на законен представител на К.Г.Г. срещу В.С.С. и Ч.П.С., в качеството му на адвокат регистриран в Софийска адвокатска колегия, до отпадане на основанията за спирането му.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 3-41/2012г.
София, 15.10.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 19.09.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № 3-41/04.06.2012г., подадена от Я.С.Г. срещу „М.” ЕАД и „Ф.И.” АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Я.С.Г. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която излага твърдения за извършено от страна на „М.” ЕАД и „Ф.И.” АД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбоподателят твърди, че през месец януари е получил писмо от „Ф.И.” АД, с което дружеството го е уведомило, за дължима сума по договор сключен с „М.” ЕАД, в размер на 68.61 лв. Във връзка с което писмо, г-н Я.С.Г. е изплатил дължимата сума.

Я.С.Г. заявява, че в един последващ момент е разбрал, че това искане от страна на „М.” ЕАД и „Ф.И.” АД е неправомерно.

Я.С.Г. уточнява, че е разбрал за злоупотребата с личните му данни от публикация във вестник „Т.” от 29.05.2012г.

Жалбоподателят счита, че личните му данни са предоставени на „Ф.И.” АД от страна на „М.” ЕАД, неправомерно и нецелесъобразно.

Я.С.Г. иска от Комисията да се извършени проверка и да бъдат предприети необходимите действия за отстраняване на допуснатото нарушение на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Към жалбата не са приложени доказателства.

Жалбата, подадена от Я.С.Г. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл.10, ал.1, т.7 във връзка с чл.38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „М.” ЕАД. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД и е регистриран с идент. № 50151, в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-н Я.С.Г., изразяваща се в неправомерното им предоставяне от „М.” ЕАД на „Ф.И.” АД.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства, с писма изх. № П 2430/18.06.2012г.

и № П 2424/15.06.2012г. е изискано изразяването на писмени становища с представяне на относимите по случая доказателства от „М.“ ЕАД и „Ф.И.“ АД.

На 28.06.2012г. е постъпило писмено становище от „Ф.И.“ АД. В същото дружеството уведомява Комисията, че има сключен договор с „М.“ ЕАД от 01.10.2011г. за събиране на вземания от длъжници на мобилния оператор. По силата на който договор „М.“ ЕАД, изпраща в електронен формат списък с длъжници, които имат задължения към мобилният оператор.

„Ф.И.“ АД заявява, че съгласно по-горе цитираният договор, дружеството за събиране на вземания има задължение единствено и само да събира просрочени вземания, чрез осъществяване на контакт и/или писмена кореспонденция.

В тази връзка на 17.01.2012г., „М.“ ЕАД е възложил случая на г-н Я.С.Г. на „Ф.И.“ АД.

Дружеството за събиране на вземания уточнява, че Я.С.Г. е погасил задълженията си и на 09.04.2012г., в резултат на което са били преустановени всички предприети действия по случая.

„Ф.И.“ АД оспорва твърденията от страна на г-н Я.С.Г., за наложен „системен тормоз“ върху него и заявява, че същия е бил единствено информиран за дължимата сума и срока в който може да бъде платено доброволно задължението.

„М.“ ЕАД депозира своето становище с писмо вх. № С 224/26.06.2012г.

Мобилният оператор уведомява Комисията, че г-н Я.С.Г. е бил страна по Договор № Г0002189 от 28.07.2010г., сключен с „М.“ ЕАД за номер *****, към който е относима жалбата. Цитираният номер е пренесен в мобилната мрежа на „К.Б.М.“ ЕАД, като договорът с г-н Я.С.Г. по отношение на този номер е прекратен.

„М.“ ЕАД уведомява Комисията, че г-н Я.С.Г. е спазил изискването на чл.34а от Общите условия, като към датата на подаване на заявлението за пренос на мобилния номер, е заплатил всички текущи задължения, относими към пренесения номер. След датата на подаване на заявлението за пренос и преди извършването на преноса, г-н Я.С.Г. е ползвал услуги от номера съгласно действащия му договор за услуги от номера.

За ползваните услуги от номер ***** са издадени следните фактури: Фактура № 0230924758, издадена на 05.07.2012г. с период на фактуриране от 28.05.2011г. до 27.06.2011г., на обща стойност 76.45 лв. с ДДС и Фактура № 0233050470, издадена на 01.08.2012г. с период на фактуриране от 28.06.2011г. до 27.07.2011г., на обща стойност 3.37 лв. с ДДС.

Във връзка с така цитираните вземания, мобилният оператор е предприел действия по събиране на дължимите ликвидни и изискуеми вземания.

Относно предоставянето на свързаните с г-н Я.С.Г. лични данни на „Ф.И.“ АД, мобилният оператор уведомява, че има сключен договор с дружеството за събиране на вземания от 01.10.2012г.

Към становището са приложени като доказателства: копие на Договор № Г 0002189 от 14.07.2010г.; копие на Договор № Г0002189 от 14.07.2010г.; копие на Заявка – Декларация от 14.07.2010г.; копие на Фактура № 0230924758, издадена на 05.07.2012г.; копие на Фактура № 0233050470, издадена на 01.08.2012г.; копие на Договор от 01.10.2010г. сключен между „М.“ ЕАД и „Ф.И.“ АД и копие на пълномощно от 28.02.2011г. с рег. № 1968/2011г.

В редовно заседание проведено на 18.07.2012г., Комисията взема решение с което обявява жалба с рег. № 3 - 41/04.06.2012г., подадена от Я.С.Г. срещу „М.“ ЕАД и „Ф.И.“ АД за процесуално допустима, насрочва я за разглеждане по същество в открито заседание и конституира страните в административното производство.

Страните са редовно уведомени за откритото заседание, на което жалбата ще бъде разгледана по същество.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е неоснователна поради следните

съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че Я.С.Г. е бил страна по договор сключен с „М.“ ЕАД, а именно Договор № Г0002189 от 28.07.2010г. за мобилен номер *****. Като към настоящия момент договорът е прекратен и цитирания номер е пренесен в мобилната мрежа на „К.Б.М.“ ЕАД.

Във връзка с пренасянето на мобилния номер следва да се отбележи, че съгласно чл.34.а. от Общите условия за взаимоотношенията между „М.“ ЕАД и абонатите и потребителите на обществените мобилни наземни мрежи на „М.“ ЕАД по стандарти “GSM и UMTS” (“Общите условия”), към момента на пренасяне на номера, абонатът е длъжен да заплати всички текущи задължения към „М.“ ЕАД, които са пряко свързани с пренасяния номер и услугите ползвани чрез него, които са с настъпил падеж преди датата на подаване на заявлението.

На следващо място в чл.34.в. от “Общите условия” е предвидено, че абонатът, който е подал заявление за пренасяне на номера е длъжен да заплати на „М.“ ЕАД и всички задължения, свързани с ползването на пренасяния номер, които са възникнали или са станали изискуеми след подаване на заявлението за пренасяне на номера до прекратяване на договорните отношения.

Видно от приложените като доказателства от „М.“ ЕАД фактури и изразените в становището твърдения, Я.С.Г. е спазил изискванията на чл.34.а. от “Общите условия”, като към датата на подаване на заявлението за пренос е заплатил всички текущи задължения относими към преносния номер. След датата на подаването на заявлението за пренос и преди извършването на преноса, г-н Я.С.Г. е ползвал услуги от номера съгласно действащият му договор. За ползваните услуги от номер ***** са били издадени следните фактури: Фактура № 0230924758, издадена на 05.07.2012г. с период на фактуриране от 28.05.2011г. до 27.06.2011г. на обща стойност 76.45 лв. с ДДС и Фактура № 0233050470, издадена на 01.08.2012г. с период на фактуриране 28.06.2011г. – 27.07.2011г. на обща стойност 3.37 лв.

В чл.4, ал.1, т.3 от Закона за защита на личните данни е уредена хипотеза, при която се допуска обработването на лични данни, а именно в случай, че обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „М.“ ЕАД. В конкретния случай „Ф.И.“ АД, е обработвал личните данни на жалбоподателя от името и за сметка на администратора на лични данни, от което следва, че дружеството за събиране на вземания е обработващ лични данни, съгласно определението дадено в §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни се установи, че „Ф.И.“ АД на собствено основание е регистрирано като администратор на лични данни.

Съгласно т.4.5 от приложения Договор № Г0002189/14.07.2010г., абонатът предоставя доброволно на мобилния оператор необходимите лични и други данни и се съгласява същите да бъдат обработвани с цел събиране на вземания, дължими по договори.

Видно от жалбата, г-н Я.С.Г. не оспорва истинността на положените подписи върху по-горе цитираният договор, от което следва, че подписвайки го, той е дал своето изрично съгласие свързаните с него лични данни да бъдат обработени във връзка с неизплатени задължения по същия.

Във връзка с изложеното, следва да се направи обоснован извод, че е налице предпоставка за допустимост на обработване на личните данни на г-н Я.С.Г., а именно визираната в чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД – лицето за което се отнасят данните, е дало своето изрично съгласие.

Следва да се отбележи, че по силата на договор от 01.10.2011г., сключен между „М.“ ЕАД и „Ф.И.“ АД, на дружеството за събиране на вземания е възложено да събира от името и за сметка на мобилния оператор, неизплатени суми от неизрядни абонати – длъжници. В договора, администратора на лични данни изрично е определил обема лични данни на клиентите, който ще бъде предоставен на дружеството, както и целите на обработването им.

В тази връзка, предоставянето на свързаните с г-н Я.С.Г. лични данни на „Ф.И.” АД, от страна на „М.” ЕАД не представлява нарушения на императивните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 и чл.38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № 3-41/04.06.2012г., подадена от Я.С.Г. срещу „М.” ЕАД и „Ф.И.” АД.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж 68/2012г.

София, 15.10.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 19.09.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разглежда редовността на искане с рег. № Ж 68/18.05.2012г., подадено от А.К.Р. срещу „М.” ЕАД.

В Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпила жалба, препратена по компетентност от Комисия за защита на потребителите (КЗП), в която А.К.Р. изразява твърдения за извършено от страна на „М.” ЕАД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с нея лични данни.

Жалбоподателката твърди, че на 15.06.2010г. при заплащане на месечната си сметка по Договор № P0174021/21.10.2008г., сключен с „М.” ЕАД е получила предложение за смяна на използваният от нея тарифен план, от служител на търговския представител на мобилния оператор – „Х.-Т.” ЕООД. Госпожа А.К.Р. заявява, че не се е възползвала от така направеното предложение. На 29.07.2011г. след като телефонът на г-жа А.К.Р. бил спрян, тя разбрала, че е страна по друг договор сключен с мобилния оператор, а именно Договор № P1031701/15.06.2010г., за който се дължи сумата в размер на 341.55 лв.

А.К.Р. не отрича да е подписвала спорният договор, като в същото време сочи за проблем, че мобилния оператор не я е уведомил чрез съобщения и известия, че е страна и по друг договор.

А.К.Р. иска от Комисията да бъде извършена проверка и в случай, че бъде установено нарушение на ЗЗЛД, да бъдат наложени съответните санкции.

Към жалбата е приложено като доказателство копие от Договор № P1031701/15.06.2010г.

Жалбата е подадена на електронната поща на КЗП, като същата не е подписана с електронен подпис.

При извършена проверка на жалбата по отношение на нейната редовност и допустимост се установи, че тя не отговаря на изискването на чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА, липсват основни реквизити.

В условията на служебното начало, съгласно чл.9 от АПК с писмо изх. № П2479 от 19.06.2012г. на Председателя на КЗЛД е изискано от г-жа А.К.Р. да отстрани нередовностите по жалбата си, а именно да я потвърди и подпише надлежно.

Видно от Известие за доставка (обратна разписка) - R № П2479/19.06.2012г., писмото с указанията на Комисията, адресирано до г-жа А.К.Р., се е върнало обратно в КЗЛД с отбелязване на пощенското клеймо "Пратката не е потърсена от получателя". Във връзка с което е потърсена на оставения от нея телефонен номер за контакт. В така проведеният телефонен разговор, г-жа А.К.Р. иска от Комисията писмо № П2479/ 19.06.2012г. на Председателя на КЗЛД, да ѝ бъде изпратено повторно на електронната ѝ поща. А.К.Р. заявява, че ще сезира Комисия за регулация на съобщенията, по същия повод, по който е сезирала КЗЛД. Във връзка с което моли, в случай, че Комисията не получи нейното потвърждение в срок, да приеме това нейно бездействие за отказ от подадената жалба.

За разговора с А.К.Р. е съставен Протокол с дата 24.07.2012г.

Във връзка с изразената, в телефонния разговор молба, на г-жа А.К.Р. с писмо изх. № П3467/24.07.2012г. на Председателя на КЗЛД, е препратено писмо с изх. № П2479/19.06.2012г. на Председателя на КЗЛД.

А.К.Р. не е изпълнила указанията на Комисията в определения 3-дневен срок.

При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД е установено, че дружеството „М.“ ЕАД е изпълнило задължението си по чл.17 от ЗЗЛД.

Искането, подадено от А.К.Р. не е съобразено с изискванията на чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити.

Искането е подадено на електронната поща на Комисия за защита на потребителите и не е подписано с електронен подпис.

На г-жа А.К.Р. е разяснено, в случай, че искането е подадено по електронен път е необходимо подателят да притежава електронен подпис, в съответствие с изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис. На г-жа А.К.Р. е съобщено в случай, че поддържа искането си, следва да го подпише.

Жалбоподателката е уведомена, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

В рамките на указания срок А.К.Р. не потвърждава своето искане и не подписва своята жалба.

Съгласно чл.56, ал.2 във връзка с чл.30, ал.1 от АПК и чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При неизпълнение, административното производство се прекратява.

С оглед гореизложеното, на основание чл.30, ал.3 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и нейната администрация във връзка с чл.30, ал.2 от АПК, Комисията,

РЕШИ:

Обявява искане с рег. № Ж 68/18.05.2012г., подадено от А.К.Р. срещу „М.“ ЕАД за нередовно и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 125/2012г.
София, 15.10.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 19.09.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа по допустимост жалба с рег. № Ж 125/18.06.2012г., подадена от З.А.А. срещу „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

З.А.А. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „К.Б.М.” ЕАД неправомерно и незаконосъобразно обработване на свързаните с нея лични данни.

Жалбоподателката твърди, че на 08.05.2012г. е получила обаждане на личния си мобилен номер, с което е била уведомена от „С.Г.Г.” ООД, че има неизплатено парично задължения към „К.Б.М.” ЕАД ‘’. Вследствие на което обаждане, за да получи повече информация г-жа З.А.А. посетила офис на „Г.Т.-Б.” ЕАД, находящ се в гр. К. З.А.А. била уведомена, че има старо задължение в размер на 160.20 лв., а така също и, че е титуляр на договор сключен с мобилния оператор за две СИМ карти, с номера ***** и ***** . Като по получената от г-жа З.А.А. информация, договорът е бил автоматично прекратен през октомври 2005г.

Жалбоподателката излага аргументи, че не е подписвала подобен договор и оспорва направеното потребление на мобилни услуги и съответно начисленото парично задължение. Госпожа З.А.А. счита, че личните ѝ данни са обработени неправомерно и нецелесъобразно.

З.А.А. иска от Комисията да бъде извършена проверка и да бъдат предприети необходимите действия за отстраняване на допуснатото нарушение на ЗЗЛД.

Към жалбата е приложена като доказателство – копие от Молба с вх. № 587-1408834702/09.05.2012г. на „К.Б.М.” ЕАД.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писмени становища с представяне на относимите по случая доказателства от „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

„С.Г.Г.” ООД представя своето становище с писмо вх. № С260/10.07.2012г.

В същото се сочи, че на 17.09.2009г. „С.Г.Г.” ООД е сключило договор с „К.Б.М.” ЕАД, съгласно който на дружеството за събиране на вземания е възложено събирането на неизплатени суми

по договори с мобилния оператор. Във връзка с който договор, мобилният оператор е предоставил личните данни на г-жа З.А.А. на „С.Г.Г.” ООД, като длъжник по Договор № М00684845 и акаунт № 00694036.001, с неизплатена сума в размер на 160.20 лв.

Дружеството за събиране на вземания заявява, че на госпожа З.А.А. е било изпратено уведомително писмо, за наличието на неизплатено задължение към „К.Б.М.” ЕАД.

На 17.07.2012г. е постъпило становище с относими по жалбата доказателства от „К.Б.М.” ЕАД.

„К.Б.М.” ЕАД уведомява Комисията, че г-жа З.А.А. е страна по Договор за мобилни услуги № 1003950 за СИМ карти с мобилни номера: ***** и *****.

„К.Б.М.” ЕАД заявява, че поради липсата на постъпили плащания по по-горе цитираният договор, вземането е прехвърлено на „С.Г.Г.” ООД, съгласно Договор за цесия от 17.09.2009г.

Мобилният оператор отбелязва, че съгласно т.13 от Договора за мобилни услуги потребителката е декларирала, че е запозната с Общите условия, неразделна част от договора. Съгласно, които общи условия потребителят се съгласява личните му данни да бъдат обработвани за целите на събиране на вземания.

Към становището са приложени следните доказателства: Пълномощно за представителна власт пред КЗЛД; Договор за мобилни услуги № 1003950 (с неразчетима дата); Приложение към Договор за мобилни услуги № 1003950 (с неразчетима дата) и Договор за прехвърляне на вземания (цесия) от 17.09.2009г.

На 17.07.2012г. е осъществен телефонен разговор със З.А.А. В същия г-жа З.А.А. е уведомила Комисията, че по същия повод, по който е сезирала Комисия за защита на личните данни е сезирала и Районна прокуратура – гр. К., като жалбата ѝ е заведена с вх. № 1162/18.06.2012г. В тази връзка, З.А.А. е уведомена в случай, че се установи наличието на образувано досъдебно производство, административното производство ще бъде спряно до отпадане на основанията за спирането му.

За осъществения разговор е съставен Протокол с дата 17.07.2012г.

На 06.08.2012г. е постъпило писмо от Районна прокуратура – К., с което Комисията е уведомена за възложена проверка за престъпление по чл.309, ал.1 от НК, по повод подадената от З.А.А. жалба.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че г-жа З.А.А. е сезирала Районна прокуратура – К. с жалба за извършено документно престъпление – подправяне на подписът ѝ, положен под договори, сключени с „К.Б.М.” ЕАД.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „К.Б.М.” ЕАД. След извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД е установено, че мобилния оператор и дружеството за събиране на вземания са подали заявление за регистрация пред Комисията.

С чл.1, ал.2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателят има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да

потърси защита на нарушените си права.

Съгласно чл.54 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед на доказателства по жалбата е налице хипотезата на чл.54, ал.1, т.3 от АПК. Резултатите и заключенията от извършваната проверка, от Районна Прокуратура - К. могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство, така и с оглед защитата на правата на жалбоподателката. Установяването на факта дали има извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията административно производство и в следствие за постановяването на административен акт от Комисия за защита на личните данни. В зависимост резултатите предприетите от разследващите органи и установяването на инкриминирано деяние и извършителят му, ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателката лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

Закона за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл.1, ал.5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяния. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл.33, ал.1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл.311 във вр. с чл.309 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел, са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на Наказателно – процесуалния кодекс.

С оглед гореизложеното, на основание чл.54, ал.1, т.3 от АПК, Комисията,

РЕШИ:

Спира образуваното административно производство по жалба с рег. № Ж 125/18.06.2012г., подадена от З.А.А. срещу „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД, до отпадане на основанията за спирането му.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 192/2012г.
София, 15.10.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 19.09.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа редовността на искане с рег. № Ж 192/16.07.2012г., подадено от М.И.К. срещу „БТК” АД („БТК” АД).

М.И.К. сезира Комисия за защита на личните данни с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „БТК” АД и „С.Г.Г.” ООД неправомерно и незаконосъобразно обработване на свързаните с нея лични данни.

Жалбоподателката твърди, че през 2010г. сключила договор за една година с „БТК” АД („БТК” АД), за пакет услуги – интернет, кабелна телевизия и мобилен номер.

След като получила първите си месечни сметки г-жа М.И.К. се усъмнила, че сумите са надвишени и подала две жалби до „БТК” АД. М.И.К. заявява, че не е получила удовлетворителен отговор на така подадените от нея жалби.

Госпожа М.И.К. заявява, че след кратък период от време, по повод неизплатени задължения към „БТК” АД е получила заплашителни писма и телефонни обаждания от „С.Г.Г.” ООД.

М.И.К. счита, че личните й данни са предоставени неправомерно на „С.Г.Г.” ООД от страна на „БТК” АД.

Като доказателство към жалбата е приложено копие от Извънсъдебна покана за доброволно изпълнение на „С.Г.Г.” ООД.

При извършена проверка на жалбата по отношение на нейната редовност и допустимост се установи, че тя не отговаря на изискването на чл.30, ал.1, т.2 от ПДКЗЛДНА, респективно дали е с предмет неправомерно начислени суми по договор сключен с „БТК” АД.

В условията на служебното начало, съгласно чл.9 от АПК с писмо изх. № ПЗ571 от 27.07.2012г. на Председателя на КЗЛД е изискано от г-жа М.И.К. да отстрани нередовностите по жалбата си, а именно да конкретизира естеството на искането си.

Видно от съобщение за доставка, писмото с указанията е получено от г-жа М.И.К. на 27.07.2012г.

М.И.К. не е изпълнила указанията на Комисията в определения 3-дневен срок.

При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД е установено, че дружеството „БТК” АД е изпълнило задължението си по чл.17 от ЗЗЛД.

Искането, подадено от М.И.К. не е съобразено с изискванията на чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити.

От така изразените твърдения, не може да се определи еднозначно естеството на искането.

Жалбоподателката е уведомена на предпочитания от нея начин за контакт, а именно електронен адрес: *****, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите по жалбата не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

В рамките на указания срок М.И.К. не конкретизира естеството на искането си.

Съгласно чл.56, ал.2 във връзка с чл.30, ал.1, т.2 от АПК и чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, ако

в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При неизпълнение, административното производство се прекратява.

С оглед гореизложеното, на основание чл.30, ал.3 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и нейната администрация във връзка с чл.30, ал.2 от АПК, Комисията,

РЕШИ:

Обявява искане с рег. № Ж 192/16.07.2012г., подадено от М.И.К. срещу „БТК” АД за нередовно и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 1798/2012г.
София, 15.10.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 19.09.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разглежда редовността на искане с рег. № 1798/15.03.2012г., подадено от М.М.Ж. срещу „Б.П.” ЕАД.

М.М.Ж. сезира КЗЛД с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „Б.П.” ЕАД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с нея лични данни. Жалбоподателката твърди, че във входа на жилищната сграда, в която живее, са разпространени точно адресирани писма, лични и служебни писма от страната и чужбина, известия, съобщения с обозначения „защитена информация” и друга кореспонденция, извън регламентираните за тази цел места – пощенските кутии.

М.М.Ж. заявява, че в жилищната сграда има 36 апартамента и всички пощенски кутии към тях са напълно изправни, обозначени и с осигурен достъп до тях.

Жалбоподателката квалифицира като практика на служителите на „Б.П.” ЕАД, разхвърлянето на лична кореспонденция във входа на жилищната сграда.

Жалбата е подадена на електронната поща на Комисия за защита на личните данни, като същата не е подписана с електронен подпис.

Към жалбата не са приложени доказателства.

При извършена проверка на жалбата по отношение на нейната редовност и допустимост се установи, че тя не отговаря на изискването на чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА, липсват основни реквизити.

В условията на служебното начало, съгласно чл.9 от АПК с писмо изх. № П2879 от 03.07.2012г. на Председателя на КЗЛД е изискано от г-жа М.М.Ж. да отстрани нередовностите по жалбата си, а

именно с оглед конституирането на ответна страна в административното производство, да уточни дали подаденият от нея сигнал е насочен срещу на „Б.П.” ЕАД или друг администратор на лични данни, тъй като не всички пощенски писма и пратки се доставят от това дружество. На жалбоподателката е указано и да подпише надлежно подаденият сигнал.

Видно от Известие за доставка (обратна разписка) R № П2879/03.07.2012г., писмото с указанията на Комисията, е получено от г-жа М.М.Ж. на 07.07.2012г.

М.М.Ж. не е изпълнила указанията на Комисията в определеният 3-дневен срок. Във връзка с което до г-жа М.М.Ж. е изготвено и съобщение по реда на чл.61,ал.3 от АПК, във връзка с чл.26,ал.2 от АПК, с което е уведомена да отстрани нередовностите по подадения от нея сигнал.

При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД е установено, че дружеството „Б.П.” ЕАД е изпълнило задължението си по чл.17 от ЗЗЛД. Регистрирано е под Идент. № 18416, със заявени 5 броя регистри.

Следва да се отбележи, че с писмо изх. № П541/12.04.2012г. на Председателя на КЗЛД, е изискано изразяването на становище и представяне на относими по жалбата доказателства от „Б.П.” ЕАД.

На 25.04.2012г. е постъпило писмено становище от „Б.П.” ЕАД. В същото, дружеството уведомява Комисията, че на г-жа М.М.Ж. е отговорено с писмо изх. № 05-0016-2/06.04.2012г., във връзка с постъпила в „Б.П.” ЕАД чрез Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщения жалба от нейна страна. Във връзка с жалбата, е била извършена и проверка от специалисти към Областна пощенска станция гр. Варна на адрес *****. Установено е, че има осигурен достъп до пощенските кутии и домофонната уредба. По време на проверката не е било констатирано наличие на кореспондентски пратки, служебни известия и рекламни брошури, доставяни от „Б.П.” ЕАД извън пощенските кутии.

„Б.П.” ЕАД уведомява Комисията, че от страна на ръководството на Областна пощенска станция Варна е обърнато внимание на всички пощенски служители от пощенска станция Варна 23, да изпълняват своите задължения с необходимия професионализъм при предоставяне на пощенски услуги на потребителите.

С писмо изх. № П2879/03.07.2012г. на Председателя на КЗЛД, изразеното от „Б.П.” ЕАД становище е препратено на г-жа М.М.Ж.

Искането, подадено от М.М.Ж. не е съобразено с изискванията на чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Искането не е подписано и не може еднозначно да се установи срещу кого е насочено.

На г-жа М.М.Ж. е разяснено, в случай, че искането е подадено по електронен път е необходимо подателят да притежава електронен подпис, в съответствие с изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис. На г-жа М.М.Ж. е съобщено в случай, че поддържа искането си, следва да го подпише.

Жалбоподателката е уведомена, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

В рамките на указания срок М.М.Ж. не потвърждава своето искане и не подписва своята жалба.

Съгласно чл.56,ал.2 във връзка с чл.30,ал.1 от АПК и чл.30,ал.3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При неизпълнение, административното производство се прекратява.

С оглед гореизложеното, на основание чл.30,ал.3 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и нейната администрация във връзка с чл.30,ал.2 от АПК, Комисията,

РЕШИ:

Обявява искане с рег. № 1798/15.03.2012г., подадено от М.М.Ж. срещу „Б.П.” ЕАД за нередовно и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 572

гр. София, 16.10.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав- членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 19.09.2012г., на основание чл.10 ал.1 т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл.27, ал.2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № 572/03.02.2012г. от С.Т.Т. от гр. П. срещу „Ч.Р.Б.” АД за нарушения на Закона за защита на личните данни.

На 03.02.2012г. С.Т.Т. сезира КЗЛД с жалба срещу „Ч.Р.Б.” АД с твърдения за неправомерно обработване на личните му данни, изразяващо се в тяхното предоставяне на трети лица, с които той не е в договорни отношения.

За целта с допълнително с писмо вх. № СЛ1/27.03.2012г. се предоставя писмени доказателства в подкрепа на твърденията, а именно- покана от Е.М. за доброволно изпълнение на възникнало спрямо енергийното дружество задължение, снимков материал с надписи на имена на фирми върху МПС, ел. табло, инфоброшура.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, се предприеха следните действия:

С писмо изх. № П2088/04.06.2012г. от „Ч.Р.Б.” АД е изискано становище по жалбата.

С писмо вх. № П2393/14.06.2012г. от страна на енергийното дружество излагат мотиви за недопустимост и неоснователност на жалбата, сочейки, че жалбоподателят не е клиент на дружеството в качество на физическо лице и че в техните системи не е регистриран като битов потребител, както и че предоставяните на трети лица данни не са лични данни по смисъла на закона, тъй като касаят технически параметри на обекти, обслужването на които е негов предмет на дейност.

С писмо изх. № П3312/19.07.2012г. е изискано становище от “Ч.Е.Б.” АД.

С писмо вх. № П3608/30.07.2012г. от страна на дружеството изразяват становище за неосно-

вателност на жалбата, излагайки мотиви сходни с тези на „Ч.Р.Б.” АД.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

Видно от ангажирания по случая доказателствен материал се установява, че жалбата е подадена от г-н С.Т.Т. в качеството му на физическо лице и според неговите изявления- като битов потребител, което не отговаря на правоотношенията му с „Ч.Р.Б.” АД. На посочения адрес в гр. П., ул. *** като битов потребител в системата на ЧЕЗ фигурира трето лице. В тежест на жалбоподателя е да докаже обстоятелствата по жалбата, включително от тези, от които извлича легитимацията си на заинтересовано лице в административното производство, което не е сторено, въпреки дадените му указания.

В случая данните на жалбоподателя се обработват в качеството му на управител на юридическо лице – “С.Н.-ООД“ ЕООД с доставяне на ел.енергия за стопански нужди на адрес гр. П., ул. *****. В подкрепа на този извод са и приложените от самия жалбоподател писмени доказателства, а именно- в уведомителното писмо за доброволно изпълнение на вземане от Е.М. ООД.

От така установените факти се налага извода, че не е налице правен интерес за лицето от настоящата жалба. Такъв би бил налице, ако се обработваха негови лични данни като физическо лице. Тъй като липсват нарушени права, жалбоподателят не е посочил дори и каква защита очаква да получи от КЗЛД.

С оглед гореизложеното и на основание чл.27, т.5 от АПК, Комисията:

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № 572/03.02.2012г. от С.Т.Т. от гр. П. срещу „Ч.Р.Б.” АД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град чрез КЗЛД в 14-дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ П2100/2012г.

София, 22.10.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 19.09.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа редовността на искане с рег. № П2100/04.06.2012г., подадено от С.Т.Н. срещу „БТК” АД.

С.Т.Н. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „БТК” АД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбоподателят твърди, че на 29.03.2012г. е получил кратко текстово съобщение от мобилния оператор на който е абонат, с текст: „Ако си получил този СМС си късметлия! Печелиш 5 ваучера

за онлайн пазаруване и 7 дни безплатен достъп за Вива Блиц! Вземи със СМС на 1336/0.15 лв.; vivacom.bg.”

С.Т.Н. заявява, че така полученото от негова страна кратко текстово съобщение е нежелано.

С.Т.Н. добавя, че на 31.01.2012г. при подписване на договора с „БТК” АД, в офис намирайки се в гр. Б. му е било направено копие от документа за самоличност.

Жалбата е препратена по компетентност от Комисия за регулиране на съобщенията (КРС), като същата не е подписана с електронен подпис.

Към жалбата не са приложени доказателства.

При извършена проверка на жалбата по отношение на нейната редовност и допустимост се установи, че тя не отговаря на изискването на чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), липсват основни реквизити.

В условията на служебното начало, съгласно чл.9 от АПК с писмо изх. № ПЗ371 от 20.07.2012г. на Председателя на КЗЛД е изискано от г-н С.Т.Н. да отстрани нередовностите по жалбата си, а именно да подпише надлежно подаденият сигнал.

На 27.07.2012г. писмото с указанията адресирано до г-н С.Т.Н. се е върнало в КЗЛД, с отбелязване на пощенското клеймо „Получателят отсъства в чужбина”.

Господин С.Т.Н. е търсен неколkokратно на оставения от него телефонен номер за контакт, но разговор не е осъществен. За телефонните прозвънявания са съставени протоколи с дати 20.08.2012г. и 04.09.2012г.

С оглед неуспешните опити за връзка с г-н С.Т.Н., същият е уведомен по реда на чл.61, ал.3 от АПК, във връзка с чл.30, ал.2 от ПДКЗЛДНА, че е необходимо в 3-дневен срок от получаване на съобщението да потвърди и подпише жалба с рег. № П2100/04.06.2012г.

С.Т.Н. не е изпълнил указанията на Комисията в определения 3-дневен срок.

При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД е установено, че дружеството „БТК” АД е изпълнило задължението си по чл.17 от ЗЗЛД.

Искането, подадено от С.Т.Н. не е съобразено с изискванията на чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Искането не е подписано и не може еднозначно да се установи еднозначно от кого произхожда.

На С.Т.Н. е разяснено, в случай, че искането е подадено по електронен път е необходимо подавателят да притежава електронен подпис, в съответствие с изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис. На г-н С.Т.Н. е съобщено в случай, че поддържа искането си, следва да го подпише.

Жалбоподавателят е уведомен, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

В рамките на указания срок С.Т.Н. не потвърждава своето искане и не подписва своята жалба.

Съгласно чл.56, ал.2 във връзка с чл.30, ал.1 от АПК и чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При неизпълнение, административното производство се прекратява.

С оглед гореизложеното, на основание чл.30, ал.3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация във връзка с чл.30, ал.2 от АПК, Комисията

РЕШИ:

Обявява искане с рег. № П2100/04.06.2012г., подадено от С.Т.Н. срещу „БТК” АД за нередовно и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 178

гр. София, 23.10.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Валентин Енев на редовно закрито заседание, проведено на 04.10.2012г., на основание чл.10 ал.1 т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл.27, ал.2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № Ж178/09.07.2012г. от К.Д.- управител на “П.” ЕООД от гр. В. срещу ДФ „З.”- Разплащателна агенция.

В качеството си на управител на “П.” ЕООД- гр. В. К.Д. сезира КЗЛД с жалба относно неправомерното обраотване на личните му данни от ДФ „З.”- Разплащателна агенция, като фактическата обстановка съгласно изложеното в жалбата е следното:

На 02.04.2012г. жалбоподателят се явява лично в общинска служба по земеделие (ОЗС) за подаване на Заявление за регистрация за подпомагане на земеделски производител за 2012 (по образец). При приемането на заявлението, служителката, обработваща документите към заявлението му изисква да приложи и заверено копие от личната му карта, което лицето отказва да предостави, считайки че не е налице правно основание за това. След получен отказ от приемане на документите К.Д. се съгласява да предостави копие от личната си карта, от което заличава снимката, номера и подписа в нея.

На 26.05.2012г. г-н К.Д. е уведомен от Областна дирекция на ДФ „З.”, че без предоставяне на чисто копие от личната карта, процесът по регистрация му като земеделски производител, кандидатстващ за подпомагане, не може да завърши успешно. С оглед на така поставеното условие и при реалната възможност да пропусне сроковете за регистрация, на 28.05.2012г. жалбоподателят прилага към документите и чисто копие от личната си карта.

Жалбоподателят изразява становище, че изискването на ДФ „З.”- Разплащателна агенция за събиране на копия от личните карти на лицата, кандидатстващи за подпомагане на земеделските производители, е незаконосъобразно и надхвърлящо целите, с оглед на които данните се обработват. Изразява опасения за създаване на предпоставки за бъдещи злоупотреби с така съхраняваната информация.

В жалбата К.Д. настоява за извършване на проверка по случая, след което Комисията да се

произнесе относно законосъобразността на обработване на личните данни от страна на ДФ „З.“ - Разплащателна агенция във връзка с изискването и съхранението на копия от лични карти на лицата, регистриране за получаване на земеделски помощи. Поставя въпрос относно регистрацията на ДФ „З.“ - Разплащателна агенция като администратор на лични данни, както и предприетите от нея мерки, гарантиращи правомерното обработване на събраната за лицата информация.

Към жалбата се прилагат 4 бр. документи, свързани с извършената от жалбоподателя регистрация за подпомагане на земеделски производител в ДФЗ- РА.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, с писмо изх. № ПЗ472/24.07.2012г. от ответната страна е изискано да предостави становище по жалбата.

С писмо вх. № С377/08.08.2012г. от страна на ДФ „З.“ изразяват мотиви за недопустимост и неоснователност на жалбата, като прилагат нужните за целта писмени доказателства. Прилага се копие от Заявление за регистрация за 2011г. („Форма за юридически лица“), с което жалбоподателят в качеството му на управител на „П.“ ЕООД, е заявил желание за подпомагане по схемите и мерките за директни плащания на площ за кампания 2011г. Заявлението за регистрация е входирано под № 16748738 в Областна дирекция- гр. В. към ДФ „З.“ на 11.05.2011г. На 12.05.2011г. законният представител на кандидата подава коригиращо Заявление за регистрация за 2011г., с което извършва редакция на парцели/схеми/животни (видно от извършеното отбелязване на стр. 1 от заявлението). Заявленията за регистрация се подават по образец, съгласно Приложение № към чл.2, ал.2 от приложимата към схемите и мерки за директни плащания на площ Наредба № 5 от 27.02.2009г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания. В него е посочено (на стр. 2- „Общи документи за юридическите лица“), че задължителната част на документите, представлявани от юридическите лица-кандидати за подпомагане, представлява копие от личната карта/паспорт на управляващия юридическото лице. Като потвърждение за физическото прилагане на изискуемите документи към заявлението, управляващият юридическото лице удостоверява чрез отбелязване със знака „Х“ факта, че прилага съответния документ. В конкретния случай, това е извършил жалбоподателя, като видно от приложените към заявлението за 2011г. документи, същият е приложил копие на личната си карта, заверено вярно с оригинала.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

Правомощие на Комисията по чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Правото на всяко физическо лице да сезира КЗЛД за нарушаване на правата му по ЗЗЛД е едностранно субективно потестативно право, намерило израз в материалноправното разпоредба на чл.38, ал.1 от ЗЗЛД. В същата законодателят лимитира упражняването му в рамките на едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Изтичането му преклудира възможността на Комисията да се произнесе по искането, с което е сезирана. Видно от ангажирания по преписката доказателствен материал следва, че жалбоподателят е узнал за претендираната от него като „незаконосъобразна“ практика на ДФЗ- РА да изисква копие на лични карти на кандидатите най-късно на 11.05.2011г., когато за пръв път е подал заявлението за регистрация по схемите и мерките за директни плащания на площ на кампания 2011г. Видно от входящия регистрационен номер на жалбата, г-н К.Д. сезира КЗЛД на 09.07.2012г., т.е. след повече от една година от узнаване на претендираното нарушение на ЗЗЛД от страна на ДФЗ-РА, изразяващо се в изискване при кандидатстването да се представят заверени копия на личните карти от страна на бенефициентите.

Следва да се отбележи, че жалбата е подадена от г-н К.Д. не в качеството на физическо лице, а в качеството си на представляващ юридическо лице, което препятства Комисията да упражни правомощието си по чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД.

С оглед гореизложеното и на основание чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № Ж178/09.07.2012г. от К.Д.- управител на “П.” ЕООД от гр. В. срещу ДФ „З.”- Разплащателна агенция.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град чрез КЗЛД в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

РЕШЕНИЕ

№ 181

гр. София, 23.10.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно закрито заседание, проведено на 10.10.2012г., на основание чл.10 ал.1 т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл.27, ал.2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № Ж181/10.07.2012г. от В.С. срещу МБАЛ “Н.К.Б.” ЕАД за нарушения по Закона за защита на личните данни.

В.С. сезира КЗЛД с жалба, в която излага твърдения за неправомерно обработване на личните данни на майка му от МБАЛ “Н.К.Б.” ЕАД по повод записването на единния ѝ граждански номер при запазване на час преглед. От фактическа страна се излагат следните факти:

На 13.06.2012г. жалбоподателят се обаждат по телефона в МБАЛ “Н.К.Б.” ЕАД, за да запише час за преглед на майка си, като служител от регистратурата изисква информация относно ЕГН на пациента. Обяснението е, че това е обичайна практика.

В.С. изпраща оплакване до директора на болницата по електронен път. В отговор получава писмо, с което е уведомен, че това е практика, съобразена с редица нормативни актове.

Жалбоподателят счита, че записване на час за преглед е административна, а не лечебна процедура, с оглед на което изискването на информация за ЕГН на лицата подлежащи на преглед се явява нарушение на чл.2, ал.2, т.2 и т.3 от ЗЗЛД. Изразено е становище, че лицата придобиват качество на пациенти от момента, в който започне консултацията с лекар и че до възникването ѝ не следва да се прилагат нормативните актове, регулиращи процеса на обработване на информацията за лекуваните лица.

В жалбата се настоява Комисията в рамките на законовите ѝ правомощия да предприеме необходимите мерки за преустановяване практиката на МБАЛ “Н.К.Б.” ЕАД по събиране на информация за ЕГН при записване на час за преглед, както и да се наложат санкции на длъжностните лица, допуснали утвърждаването ѝ.

Към жалбата се прилага кореспонденцията на жалбоподателя с МБАЛ “Н.К.Б.” ЕАД по повод гореизложения проблем.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, с писмо изх. № П3434/24.07.2012г.

от МБАЛ “Н.К.Б.” ЕАД е изискано становище по случая.

С писмо вх. № С362/01.08.2012г. в указания срок от страна на болницата изразяват становище по жалбата на В.С., като излагат мотиви за нейната недопустимост и неоснователност. Като мотив за обработване на информацията относно ЕГН на лицата при записването на час за преглед се сочи обстоятелството, че съществуват случаи, при които трите имена на лицата не са достатъчни за тяхната безспорна идентификация. Посочва се, че лицата, които не желаят да предоставят тази информация имат възможност да се явят за преглед по общия ред и в този случай прегледът ще бъде извършен когато има на разположение свободен медицински специалист. В становището се изразява готовност по преценка на Комисията да се преустанови записването на ЕГН за час за преглед, с което болницата ще прекрати и дейността си по работа с предварително записване, което ще бъде в ущърб единствено на пациентите.

С писмо изх. № П3888/13.08.2012г. на жалбоподателя са дадени указания относно отстраняване нередовностите на жалбата му до КЗЛД. На лицето е съобщено, че в 3-дневен срок следва да представи доказателства /пълномощно/ за представителната си власт по отношение на майка си, както и информация дали същата е пациент, ползващ услугите на МБАЛ “НКБ” ЕАД.

Г-н В.С. е уведомен, че в случай на неотстраняване нередовностите на жалбата, то тя няма да бъде разгледана и административното производство по нея ще бъде прекратено.

Видно от обратната разписка писмото е връчено на 15.08.2012г., след което не са предприети указаните действия, свързани с отстраняването на нередовностите по жалбата.

Жалбата е нередовна и респ. процесуално недопустима, по следните съображения:

Правомощията на КЗЛД по чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон. Предмет на административното производство по разглеждане на жалби следва да бъдат искания, които да бъдат редовни и допустими, реквизитите за които са определени в ПДКЗЛДНА и АПК.

Така подадената жалба е недопустима, тъй като не изхожда от лицето, чийто права са засегнати. Една от предпоставките за допустимост на искането съгласно чл.27, ал.2, т.5 от АПК е наличие на правен интерес на заявителя, който в конкретния случай не се доказва по безспорен начин с оглед на факта, че не се представят доказателства за представителната власт на жалбоподателя спрямо лицето, чийто засегнати права се претендират в жалбата.

В чл.27, ал.2, т.5 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането наличие на правен интерес на заявителя, привлечените и встъпилите граждани и организации. В случая видно от гореизложената установена фактическа обстановка по случая, правният интерес за жалбоподателя не е удостоверен по надлежния ред.

С оглед гореизложеното, на основание чл.27, ал.2, т.5 от АПК и чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА поради липса на доказан правен интерес, Комисията

РЕШИ:

Прекратява производството по жалба с рег. № Ж181/10.07.2012г. от В.С. срещу МБАЛ “Н.К.Б.” ЕАД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град чрез КЗЛД в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 237
гр. София, 23.10.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав- членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 19.09.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл.27, ал.2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави на разглеждане жалба с рег. № Ж237/06.08.2012г. от Г.А.Л. срещу “БТК“ АД.

Жалбоподателката Г.А.Л. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че личните ѝ данни са неправомерно обработени от “БТК“ АД по повод регистриране на нейно име 22 бр. предплатени сим карти без нейно знание и съгласие.

Лицето съобщава, че по случая е сигнализирано 3-то РПУ на СДВР.

Г-жа Г.А.Л. моли Комисията да извърши проверка по случая и при констатиране на нарушение да санкционира виновните лица.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, се предприеха следните действия:

С писмо изх. № П3897/06.08.2012г. от “БТК“ АД е изискано да представи становище по жалбата и относимите към нея писмени доказателства.

В указания срок с писмо вх. № С413/23.08.2012г. от “БТК“ АД се представя изисканата информация, като се прилагат 5 бр. заявления за регистрация на 22 бр. предплатени карти на името на жалбоподателката с молба за спиране на административното производство пред КЗЛД, тъй като по същото е налице открито досъдебно производство.

С писмо изх. № П3896/13.08.2012г. от 3-то РПУ на СДВР е изискано да представи удостоверение за образувано производство по жалбата на Г.А.Л.

С писмо вх. № П4164/29.08.2012г. от 3-то РПУ на СДВР се съобщава, че по случая тече проверка, като предстои изготвяне на графологична експертна справка на подписите положение в оригиналите на Заявленията за регистрация на предплатените сим карти на името на жалбоподателката.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл.1, ал.5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл.33, ал.1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл.311 във вр. с чл.308 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателката са обработвани с престъпна цел, респ. автентичността на положените подписи в Заявленията за регистрация на предплатени сим карти, са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

С оглед гореизложеното, на основание чл.54, ал.1, т.3 от АПК във връзка с чл.1, ал.5 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ:

Спира административното производство по жалба с рег. № Ж237/06.08.2012г. от Г.А.Л. срещу “БТК” АД.

Производството следва да се възобнови служебно или по искане на една от страните при отпадане на основанието за спирането му.

Решението може да се обжалва пред Административен съд- София град чрез КЗЛД в 14-дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 1107

гр. София, 23.10.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Валентин Енев на редовно закрито заседание, проведено на 04.10.2012г., на основание чл.10 ал.1 т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл.27, ал.2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № 1107/23.02.2012г. от Т.К. срещу адв. Л.К.

Т.К. сезира КЗЛД с жалба срещу адв. Л.К. с твърдения за неправомерно обработване на личните й данни чрез предоставянето на достъп до тях на неограничен кръг лица, като фактическата обстановка по случая съгласно изложените твърдения е следната:

На 14.01.2012г. жалбоподателката получава Телепоща, която й е представена без плик срещу подпис за обратна разписка. Писмото е с подател адв. Л.К. и в него се съдържа информация за име и адрес и ЕГН на г-жа Т.К.

Жалбоподателката счита, че с действията си адв. Л.К. е нарушил правата й по ЗЗЛД, като е създал предпоставки нейните лични данни да станат достояние на трети лица.

Т.К. моли Комисията да вземе необходимите мерки срещу адв. Л.К., за което да бъде уведомена писмено.

Към жалбата се прилага копие от писмото от адв. Л.К. до жалбоподателката, изпратено чрез Телепоща.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, се предприеха следните действия:

С писмо изх. № 1107/12/08.03.2012г. от адв. Л.К. е изискано становище по случая. Писмото се е върнало с отметка “непотърсен”. До лицето е отправено съобщение по реда на чл.61, ал.3 от АПК,

което е публикувано на интернет страницата на КЗЛД за периода 04.05.2012г. – 29.05.2012г. Адв. Л.К. не взема участие в производството по жалбата, не изразява становище, не ангажира доказателства.

С писмо изх. № 1107/12/08.03.2012г. от “Б.П.” ЕАД е изискано становище по жалбата, свързано с доставката на приложеното към жалбата писмо.

С писмо вх. № 1107/12/26.03.2012г. от “Б.П.” ЕАД поясняват, че телепощата с известие за доставяне № 4 с получател Т.К. е вложена в плик с баркод номер PSI220003XDZY и е предадена за доставка на адрес, като известието за доставянето ѝ е от 16.01.2012г. Пояснява се, че съгласно вътрешна инструкция за работа при предоставянето на неуниверсалната пощенска услуга “Телепоща”, служител на приемащата пощенска станция влага съобщението в плик, попълва адресите на подател и получател, залепва баркод номер на пратката и я предава за доставяне.

В жалбата си до КЗЛД Т.К. възразява срещу начина, по който личните ѝ данни се обработват от адв. Л.К. по повод изпратено от него до нея съобщение чрез Телепоща, в което се съдържат нейни лични данни. Жалбоподателката твърди, че е получила писмото без плик, поради което съдържанието е било очевидно за трети лица.

Така изложени претенции за нарушение на правата на жалбоподателката следва да се съотнесат към изискването за администраторите на лични данни съгласно чл.23 от ЗЗЛД да осигурят необходимите техническите и организационни мерки за защита на информацията от неправомерен достъп, а в конкретния случай тези мерки следва да се предприемат от “Б.П.” ЕАД. Според изложената в становището от негова страна информация не са налице данни за извършено нарушение по повод извършената доставка на телепоща с адресат жалбоподателката. Телепощата е била доставена по утвърдения за целта ред, в запечатан плик.

В тежест на г-жа Т.К. е да докаже, че доставката на писмото от адв. Л.К. е доставено без плик. Тъй като не са предприети действия в тази насока, то за лицето не налице доказан правен интерес.

С оглед гореизложеното и на основание чл.27, ал.2, т.5 от АПК, Комисията

РЕШИ:

Прекратява производството по жалба с рег. № 1107/23.02.2012г. от Т.К. срещу адв. Л.К.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град чрез КЗЛД в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж 143/2012г.

София,30.10.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание проведено на 17.10.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. Ж 143/27.06.2012г., подадена от А.Г.К. срещу БТК АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с

която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с решение на КЗЛД от 19.09.2012г.

А.Г.К. сезира КЗЛС с жалба, в която сочи, че е сключила договор за фиксирана гласова услуга и интернет с БТК АД. Предоставяните услуги не били на нужното ниво, поради което жалбоподателката решила да се възползва от правната възможност едностранно да прекрати договора. След прекратяването на договор е получила извънсъдебна покана от „С.Г.Г.” ООД. С нея, жалбоподателката е поканена доброволно да погаси задължението си към мобилният оператор. При опит от страна на госпожа А.Г.К. да разбере, от какво произтича исканата от нея сума, след като е заплатила всички задължения за предсрочното прекратяване на договора, не получава адекватен отговор.

А.Г.К. е възмутена от действията на мобилния оператор, който е предоставил свързаните с нея лични данни на фирма за събиране на вземания. Допълва още, че в сключеният договор не се съдържа клауза, която да дава право на БТК АД да предоставя личните й данни.

Към жалбата като доказателства се прилагат: копие от общите условия на БТК АД, копие от допълнително споразумение между БТК АД и жалбоподателката, копие от извънсъдебна покана от „С.Г.Г.” ООД, копие от жалба до КРС, отговор на КРС и копие от фискален бон.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от мобилният оператор и фирмата за събиране на вземания.

Ответникът по административното производство е депозирал пред Комисията писменото си становище, ведно с относими по случая доказателства. В становището се сочи, че госпожа А.Г.К. е сключила договор с БТК АД за пакетна услуга VIVACOM Duo Fix +Net на 12.01.2011г. с минимален срок 12 месеца. В сключеният договор се съдържа клауза, която гласи, че с подписването на договора, абонатът декларира, че е информиран, че част от свързаните с него лични данни, които предоставя ще бъдат обработвани от мобилният оператор. Предоставянето на личните данни се извършва доброволно от физическото лице, за което се отнасят те, като същото дава съгласието си същите да бъдат обработени за целите на сключените договори, както и БТК АД да ги предостави на компетентните държавни органи и институции в предвидените от закона случаи, както и да ги предостави на трето лице, в това число на банки, кредитни бюра и агенции за събиране на вземания. Предоставянето на личните данни на абоната се извършва за реализиране на права и интереси на мобилния оператор, а именно събирането на неизплатени вземания по сключените договори.

На дати 13.11.2011г. и 29.11.2011г. отдел „Кредит и събираемост” на БТК АД е уведомило госпожа А.Г.К. за наличието на дълг, точният му размер и от кои ползвани от нея услуги той е натрупан. Конкретизиран е и крайният срок за доброволно изпълнение на задължението, като след изтичането му, в случай че дълга не е заплатен, дейността по събирането ще бъде възложена на фирма за събиране на вземания.

Натрупаният от госпожа А.Г.К. дълг е за периода 15.08.2011г. – 14.11.2011г. и е в размер на 90.20 лв. за дължимите суми има издадени три броя месечни сметки.

На 19.12.2011г. за натрупаните от А.Г.К. задължения, личните й данни са предадени на агенция за извънсъдебно събиране на вземания.

В становището се сочи, че между БТК АД и „С.Г.Г.” ООД има действащ договор, с предмет извънсъдебно събиране на вземания.

Към становището са представени, като доказателства: договор за пакетна услуга, три броя месечни сметки, извадка от договора и сключения между БТК АД и „С.Г.Г.” ООД.

За откритото заседание на Комисията, на което жалбата е разгледана по нейното същество,

страните са редовно призовани. Жалбоподателката не се явява и не се представлява. БТК АД се представлява от юрисконсулт Б.И., „С.Г.Г.” ООД не се представлява.

На 16.10.2012г. е постъпило писмено становище от жалбоподателката. В него се посочва невъзможността да присъства на отритото заседание на КЗЛД. Изчерпателно от фактологическа страна се излагат твърдения за предприетите действия от страна на жалбоподателката за прекратяването на договорните си взаимоотношения с мобилният оператор и липсата.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД.

Правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни, съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна – на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработването на техните лични данни.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу БТК АД, в качеството му на администратор на лични данни.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е БТК АД. „С.Г.Г.” ООД е администратор на лични данни на собствено основание, но в конкретния случай е обработващ лични данни, тъй като е обработил свързаните с А.Г.К. лични данни от името и за сметка на мобилният оператор. Администраторът и обработващия лични данни са изпълнили задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, подали са заявления за регистрацията им като администратори на лични данни и са регистрирани като такива.

С чл.1, ал.2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателят има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи следната фактическа обстановка:

А.Г.К. е сключила договор за пакетна услуга VIVACOM Duo Fix +Net на 12.01.2011г. с минимален срок 12 месеца. В жалбата, госпожа А.Г.К. не оспорва наличието на договорни отношения с мобилният оператор, от което може да се направи обоснован извод, че този факт не е спорен.

Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни и физическото лице, чиито лични данни се обработват е условие за допустимост при обработването на личните данни.

Налице е още едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно съгласието на физическото лице, за което се отнасят данните. В сключените договори е уговорено, че госпожа А.Г.К. изразява съгласието си мобилният оператор да обработва свързаните с нея лични данни за целите на сключените договори, както и да ги предоставя на трети лица, с цел реализиране на законите си интереси - събиране на неплатени парични задължения по сключените договори с абонатите. Цитираната клауза от договора е т.22. С подписването на договорите, жалбоподателката е декларирала, че е запозната и е съгласна с Общите условия на дружеството.

В раздел XI от Общите условия на БТК подробно са разписани целите, за които ще се обработват личните данни на абонатите на дружеството, както и случаите при които те ще бъдат предоставяни на трети лица, различни от администратора на лични данни.

Във връзка с изложеното следва, че личните данни на А.Г.К. са обработени от администратор на лични данни при наличието на две от условията за допустимост при обработване на лични данни, изчерпателно посочени в разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД. Личните данни се обработени при спазване на принципите, на които следва да се основава обработването, от което следва, че няма извършено административно нарушение на закона от страна на мобилният оператор.

На следващо място, свързаните с жалбоподателката лични данни са обработени и от обработващ лични данни – „С.Г.Г.” ООД. Обработването е извършено на правно основание, сключен договор между мобилният оператор и дружеството за събиране на вземания с предмет – организирането с различни законосъобразни средства на събирането на неизплатени суми на абонати на мобилният оператор.

Администраторът на лични данни е изпълнил задължението му, вменено с чл.24, ал.4 от ЗЗЛД. С цитираната правна норма, законът изисква, в случаите на обработване на личните данни от обработващ лични данни, отношенията между администратора и обработващия да бъдат писмено регламентирани, като се определи обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия лични данни.

Обработването, чрез предоставянето на личните данни на жалбоподателката на трето лице, различно от администратора на лични данни е извършено при наличието на изразено съгласие, което е обективизирано в сключения индивидуален договор за предоставяне на интернет, както и в Общите условия на оператора.

За обработващия лични данни е наличие и още едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно: за реализиране на законни интереси /чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД/. Наличието на законни интереси на дружеството за събиране на вземания произтича от сключения с БТК АД договор.

По наведените доводи от страна на госпожа Касабов в писменото ѝ становище по съществото на спора, относно заявената от нея воля за прекратяване на договорните отношения с БТК АД, Комисията няма да се произнесе, тъй като този въпрос е извън нейните компетенции. При сключването на договора с БТК АД жалбоподателката е получила екземпляр от договора, в който е посочено начина за прекратяването му, съответно тежестите /неустойките/, които следва да се заплатят при предсрочното прекратяване. Неспазването на договорните клаузи по отношение на прекратяването на договорните отношения не е основание да се приеме, че същият е прекратен към 15.08.2011г. От приложеният към становището приемо-предавателен протокол за връщане на оборудване е видно, че чак на 01.10.2012г. госпожа А.Г.К. е изпълнила задължението си да върне предоставяният ѝ по повод сключеният договор модем за интернет.

Във връзка с изложеното, Комисията приема, че жалбата на А.Г.К. е неоснователна и извършеното обработване на свързаните с него лични данни от страна на администратора на лични данни – БТК АД чрез предоставянето им на фирма за събиране на вземания – „С.Г.Г.” ООД, с която има сключен договор, съгласно изискването на чл.24, ал.4 от ЗЗЛД е извършено на правно основание, при наличие на условия за допустимост при обработването и при съблюдаване на принципите залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

С оглед изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.7, чл.38, ал.2 от ЗЗЛД,

РЕШИ :

Остава без уважение жалба с Ж 143/27.06.2012г., подадена от А.Г.К. срещу БТК АД., като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж 150/2012г.

София, 30.10.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 19.09.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разглежда жалба с рег. Ж 150/28.06.2012г., подадена от М.В.Г. срещу ДКЦ „Ч.”.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

М.В.Г. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че свързаните с нея лични данни са неправомерно обработени от управител на ДКЦ „Ч.”, д-р М. Неправомерността при обработване на личните данни се изразява в това, че е извършено без наличието на съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните. Обработването е станало по повод водена кореспонденция между жалбоподателката и ДКЦ „Ч.”.

Госпожа М.В.Г. иска от Комисията да изрази становище по изложения от нея случай и предприемане на необходимите действия за защита на личните ѝ данни.

Като доказателство е приложено писмо, входирано на 22.06.2012г. от ДКЦ „Ч.“ ЕООД до Фондация с обществено полезна дейност „В.“.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от ДКЦ „Ч.“ ЕООД.

Ответникът по административното производство е депозирал пред Комисията писменото си становище, ведно с относими по случая доказателства. В становището се сочи, че между ДКЦ „Ч.“ ЕООД и Фондация с обществено полезна дейност „В.“ е имало договор за наем, сключен на 08.11.2006г. ДКЦ „Ч.“ ЕООД е предоставило за ползване недвижими имот, като договорът е сключен от предишният управител на фондацията. В становището се сочи, че през 2009г. е извършена промяна на регистрацията на фондацията и за неин управител е избран, съответно вписан М.В.Г. ДКЦ „Ч.“ ЕООД излага аргументи, че е извършено нарушени да сключеният договор от страна на фондацията, но с оглед запазване на добрия тон са се провели множество срещи за постигане на споразумение между двете страни.

На една от последните проведени срещи се е стигнало до споразумение и е взето решение за подписването на предварителен договор и последващ окончателен. Жалбоподателката във връзка с постигнатото споразумение е изпратила на ответната страна проект на споразумението, в което са се съдържащи лични данни на управителя на ДКЦ „Ч.“ ЕООД. Д-р М. заявява, че обработването на личните ѝ данни от фондацията е станало без нейно знание и съгласие, както и че същата няма представа, от къде са взети личните ѝ данни.

В процесът на преговори за постигане на взаимно изгодни условия за двете страни, ДКЦ „Ч.“ ЕООД е подготвила приложеното към жалбата писмо, като същото е депозирано във фондацията и е предадено на неин служител. Ответната страна изразява мнение, че обработването на личните данни на жалбоподателката е извършено на правно основание, а именно чл.4, т.3 от ЗЗДЛ, наличието на договорни отношения между тях.

Към становището са приложени доказателства, от които се установява воденето на преговори между ДКЦ „Ч.“ ЕООД и Фондация с обществено полезна дейност „В.“.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е процесуално недопустима, поради следните съображения:

Видно от събраните по административната преписка доказателства се установи, че личните данни: три имена и единен граждански номер на жалбоподателката са били използвани от ДКЦ „Ч.“ ЕООД, за индивидуализирането ѝ като управител на фондация с обществено полезна дейност. Личните данни не са използвани в лично качество, като физическо лице.

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определено, че административното производство пред Комисията започва по повод жалба от физическо лице, чиито лични данни са били неправомерно обработени от администратор на лични данни. В случая, въпреки че жалбата е подадена от М.В.Г. се установява, че личните ѝ данни се обработват в качеството ѝ на управител на фондация. В образуваното административно производство липсва надлежна страна, активно легитимирана, което е абсолютна пречка за продължаване на производството.

Следва да се отбележи, че личните данни на физическите лица, които действат като управители, съдружници и т.н. в юридически лица и фондации са вписани в публичен регистри, по повод регистрацията на сдружението, което е предпоставка за изключване на приложното поле на ЗЗДЛ, респективно възможността за упражняване на компетентността на Комисията. Това е така, защото физическите лица са се съгласили да участват в гражданския оборот, като са приели да бъдат избрани на заеманите от тях длъжности, като представители не на самите тях, а на друг вид правен субект.

Видно от приложеното към административната преписка писмо от ДКЦ „Ч.“ ЕООД, то е отправено до Фондация с обществено полезна дейност „В.“ чрез неговият управител. Адресатът на писмото е индивидуализиран с наименованието си, адреса на управление, представляващият го и БУЛСТАТ. Писмото не е отправно до госпожа М.В.Г. в лично качество.

При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни, който води Комисията се установи, че ДКЦ „Ч.“ ЕООД е изпълнило задължението си по чл.17 от ЗЗЛД и е подало заявление за регистрацията му, като администратор на лични данни. Заявени са 6 броя регистъра и има идентификационен номер 147283. Фондация с обществено полезна дейност „В.“ не е изпълнила задължението са да подаде заявление за регистрация, което представлява нарушение на ЗЗЛД.

Личните взаимоотношения на управителите на двете сдружения, възникнали по повод облигационните не са предмет на регулиране на ЗЗЛД, респективно на Комисията.

От установената фактическа обстановка може да се приеме за установено, че личните данни на жалбоподателката са обработени в качеството и на представител на фондация по повод водените преговори за сключването на наемен договор с ДКЦ „Ч.“ ЕООД. Следва да се отбележи също така, че условията за допустимост при обработване на личните данни, подробно посочени в чл.4 от ЗЗЛД са дадени алтернативно, а не кумулативно. Законодателят е определил, че при всяко обработване следва да е налице поне едно от тези условия. Твърдяната от госпожа М.В.Г. липса на съгласие за обработване на личните й данни, не променя факта, че същите са обработени на друго правно основание – чл.4, т.3 от ЗЗЛД „обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане”. Липсата на едно от условията, при наличие на друго условие не е предпоставка за нарушение по ЗЗЛД.

На основание чл.38, ал.1 от ЗЗЛД във връзка с чл.27, ал.2, т.6 от АПК, Комисията,

РЕШИ :

Обявява жалба рег.№ Ж 150/28.06.2012г., подадена от М.В.Г. срещу ДКЦ „Ч.“ за недопустима и прекратява образуваното административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд-София град.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 159/2012 г.
София, 30.10.20012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание проведено на 17.10.2012 г., на основание чл.10, ал.1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж 159/02.07.2012г., подадена от Р.М.М. срещу „ОББ” АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с решение на КЗЛД от 19.09.2012г.

Р.М.М. сезира КЗЛД с жалба, в която сочи, че през месец юни 2012г. изтича валидността на ползваната от него дебитна карта, поради което жалбоподателят посетил офис на „ОББ” АД с цел получаване на нова дебитна карта. Жалбоподателят категорично отказал на обслужващият го служител на банката да му копира документа за самоличност. От своя страна, служителят след направени консултации, информирал господин Р.М.М., че не може да му даде новата дебитна карта, именно поради този отказ да му бъдат обработени личните данни чрез копирането на личната му карта.

Р.М.М. счита, че „ОББ” АД не разполага с правно основание да обвързва предоставянето на новата дебитна карта с нов срок на валидност със съгласието на физическото лице да му бъде копирана личната карта. Копирането на документа за самоличност, според жалбоподателят е в разрез с разпоредбата на чл.4 от ЗЗЛД.

Жалбоподателят иска от Комисията да извърши проверка по изнесеният от него случай в жалбата, а именно условието за получаване на новата дебитна картата срещу копиране на личната карта. Също така се иска да се извърши проверка на вътрешните правила на банката, които регламентират това копиране на документа за самоличност. В случай на констатирана от страна на КЗЛД нередност на вътрешните правила на банката, да приложи „принудителна административна мярка” за привеждане им в съответствие с действащото законодателство.

Към жалбата не се прилагат доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от администратора на лични данни-„ОББ” АД.

Ответникът по административното производство е депозирал пред Комисията писменото си становище, в което заявява, че съгласно чл.6, ал.3 от Закона за мерките срещу изпиране на пари, банката има практика при регистрация и верификация на данните на своите клиенти – физически лица, да прави копие на документа им за самоличност, с който те се легитимират. Конкретният повод за направата на копие от личната карта на господин Р.М.М. е обстоятелството, че документът му за самоличност, с който той е регистриран като клиент на банката е с изтекъл срок на валидност. ОББ АД твърди, че изготвянето на копие от документа за самоличност на жалбоподателя, няма нищо общо с процеса по издаване и преиздаване на дебитната банкова карта.

Администраторът на лични данни сочи още, че клиентите на банката са запознати с този начин на работа, разписан в Общите условия на ОББ АД за платежни услуги на ФЛ. Излагат се аргументи, че личните данни на клиентите на банката се обработват на законово основание. Използваният

метод за регистрация и верификация не се прилага по желание, именно за това е залегнал в Общите условия за платежните услуги. При отказ на клиент да се обработят по посочения начин неговите лични данни, банката е възпрепятствана да предостави исканата от нея услуга, по повод който се и събират личните данни.

Към становището на банката не са приложени доказателства.

За откритото заседание на Комисията, на което жалбата е разгледана по нейното същество, страните са редовно призовани, като същите не се явяват и не се представляват.

На 15 и 16.10.2012г. са постъпили писмени становища от ОББ АД по съществото на спора, ведно с приложенията към тях. Ответната страна уточнява, че господин Р.М.М. е регистриран като клиент на банката през 2007г., когато е депозирал заявление за издаване на дебитна карта. Сочи се, че по повод жалбата на Р.М.М. е извършена проверка, от която се е установило, че на 29.06.2012г., жалбоподателят е сключил договор за откриване на сметка и има заявление-договор за издаване на международна лична дебитна карта. При активирането на дебитната карта, банката е направила копие на документа му за самоличност на основание чл.6, ал.3 от Закона за мерките срещу изпиране на пари. При преиздаването на дебитната карта, поради изтичането на срока ѝ, клиентът се е легитимирал с нов документ за самоличност. С цел актуализиране на личните му данни в клиентското досие, служител на банката е поискал да снесе копие от новият документ за самоличност. ОББ АД посочва, че отказът ѝ да даде на господин Р.М.М., издадената от нея дебитна карта с нов срок на валидност е съобразен с т.4 от раздел Условия на сключеният между тях договор.

ОББ АД, моли при вземането на решение, КЗЛД да вземе под внимание, че в заявлението-договор за издаване на международна лична дебитна карта, в т.4, изречение второ е уговорено, че с подписването на договора клиентът приема условията за обработването на личните му данни. В раздел лични данни чл.47.1 от Общите условия на ОББ АД за дебитни карти, които са неразделна част от сключеният индивидуален договор, жалбоподателят се е съгласил банката да обработва свързаните с него лични данни, получени при кандидатстването за банкова карта. Съгласно чл.1.1 и чл.1.3 от раздел III на Общите условия на ОББ АД за платежни услуги за физически лица е разписано, че банката прави копие на документа за самоличност при извършването на транзакции и при последващо обслужване, клиента предоставя документа, с които е извършена първоначалната му регистрация или се легитимира с преиздаден документ от същия вид.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД.

Правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни, съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна – на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработването на техните лични данни.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на

жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу ОББ АД, в качеството му на администратор на лични данни.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „ОББ” АД. Администраторът на лични данни е изпълнили задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, подали е заявления за регистрацията му като администратор на лични данни и е регистрирани като такъв.

С чл.1, ал.2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателят има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

От установените по административната преписка факти, може да се направи извод, че между Р.М.М. и „ОББ” АД има договорни отношения, във връзка с използването от страна на жалбоподателят дебитна карта. Това обстоятелство не е спорно между страните, тъй като и двете заявяват наличието на облигационни отношения между тях.

В Общите условия на ОББ АД за платежните услуги за физическите лица е разписано, че същите уреждат отношенията между банката и клиента. В Общите условия подробно са посочени платежните услуги и свързаните с тях платежни инструменти, който предлага банката. Уговорено е още, че Общите условия и тарифите на банката, в частта им, приложима за съответната платежна услуга или инструмент се предоставят на дълготраен носител на клиента преди сключването на договора за откриване на сметка, издаването на платежен инструмент или платежна услуга, както и при поискване от страна на клиента. При подписване на договора за съответната сметка, платежен инструмент или услуга, клиентът декларира, че са му предоставени Общите условия и съответно приложимите към тях части от тарифите, запознал се е с тях и е взел информирано решение за сключването на съответния индивидуален договор.

В Общите условия е уговорено, че банката извършва първоначална регистрация само в присъствието на клиента или негов пълномощник. Клиента се легитимира с документ за самоличност, издаден съгласно българското или законодателството на държавата, чиито гражданин е клиента. В т.3.1.2. от Общите условия императивно е посочено, че клиентът се съгласява банката да снесе копие от документа му за самоличност за своя архив. При последващо обслужване след сключването на договора, титуляря се индивидуализира с документа, с който е извършена първоначалната

регистрация или с преиздаден документ от същия вид. В глава XIII „лични данни” подробно са разписани начините за обработване на личните данни на банката, условията и целите за обработването им. Цитираните Общи условия са в сила от 01.03.2010г., допълнени на 15.11.2011г.

Видно от цитираните разпоредби на Общите условия, господин Р.М.М. на първо място се е съгласил с тях и е приел, че чрез тях ще се регламентират отношенията с банката по повод наличието на договорни отношения. На второ място, той се е съгласил и с факта, че банката ще снесе копие от документа му за самоличност за своя архив.

Във връзка с изложеното следва, че личните данни на жалбоподателят са обработени от администратор на лични данни за целите на сключеният между тях договор. Налице е още едно от условията за допустимост при обработване на лични данни, подробно разписани в чл.4 от ЗЗЛД, а именно съгласието на физическото лице. Със сключването на индивидуалния договор и приемането на Общите условия, всеки конкретен клиент на ОББ АД, респективно и жалбоподателят се е съгласил банката да притежава копие на документа му за самоличност.

По силата на ЗМИП, кредитните институции, каквато е и „ОББ” АД, са задължени да предприемат необходимите мерки срещу използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, в частност да идентифицират клиентите си и да проверяват идентификацията им. Според чл.2, ал.1 от ППЗМИП идентифицирането и проверката на идентификацията на физическите лица се извършват чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него. Чл.6, ал.1, т.2 от ЗМИП, във връзка с чл.2, ал.1 и ал.3, т.3 от ППЗМИП вменява на банките задължение за съхраняване на копия от документите за самоличност със снимка на физически лица – клиенти или представители на клиенти. От своя страна нормата на чл.8 от ЗМИП сочи, че банките са длъжни да съхраняват за срок от 5 години данните за клиентите и документите за извършените сделки и операции. За клиентите този срок тече от началото на календарната година, следваща годината на прекратяването на отношенията, а за сделките и операциите - от началото на календарната година, следваща годината на тяхното извършване.

Едно от исканията на Р.М.М. към КЗЛД е да извърши проверка на относимите към изнесения от него случай вътрешни правила на банката. В тази връзка следва да се отбележи, че жалбоподателят цели едностранна промяната на условия, които регламентират отношенията му с ОББ. Съгласно закона за задълженията и договорите, договорът е съглашение между две или повече лица, за да се създаде, уреди или унищожи една правна връзка между тях. Страните по договора могат свободно да определят съдържанието му, доколкото то не противоречи на повелителните норми на закона и на добрите нрави. Комисия за защита на личните данни не е страна по сключеният между ОББ АД и Р.М.М. договор и няма правомощие едностранно да променя съдържанието му в полза на едната или другата страна по договора. За господин Р.М.М. остава правната възможност да поиска от банката да предоговорят условията по договора, залегнали в Общите условия на банката. Уважаването на това искане на жалбоподателят би означавало превратно упражняване на права и нарушаване на едни от основните принципи на ЗЗЛД, а именно свободата на договаряне между страните. Ето защо това искане е неоснователно, извън компетенциите на КЗЛД и следва да бъде оставено без уважение.

Другото искане на жалбоподателят е Комисия за защита на личните данни да приложи принудителна административна мярка за привеждане на вътрешните правила на банката в съответствие с действащото законодателство. Във връзка с това искане на господин Р.М.М. следва да се разясни от правна гледна точка, понятието и същност на принудителната административна мярка. Принудителната административна мярка /ПАМ/ е вид административна принуда. Другата административна принуда е административното наказание. Като вид административна принуда ПАМ има присъщите характерни белези на административната принуда въобще. В същото време притежава и специфични белези, които и придават собствен правен облик, различен от този на административното наказание.

Административното наказание е мярка за реализиране на юридическа отговорност за виновно извършено административно нарушение. При ПАМ не става въпрос за реализиране на юридическа

отговорност. При нея не се изисква задължително състояние на вина у този, към когото ще бъде приложена. Достатъчна е обективната противоправност на деянието. Това означава, че ПАМ може да се приложи и спрямо юридическо лице и неговото поделение, и спрямо малолетни, и спрямо невменяем. При административните наказания се реализира държавната репресия, изразена в съответен вид административна санкция. Не е така при ПАМ. Тя не е санкция, не е израз на държавно властническа репресия, а е само вид административна принуда без санкционен характер. Тава е така, защото административното наказание е последица от нарушаването на правилото за поведение, визирано в дадена административно правна норма, докато при ПАМ нейното прилагане е израз на правомерно осъществяване на диспозицията на правната норма. В това се състои същностната разлика между двата вида административна принуда.

Другата разлика между административното наказание и ПАМ е правното основание за тяхната реализация. При административното наказание трябва да има виновно извършено административно нарушение и тъкмо като реакция на държавата за това противоправно поведение се налага административната санкция. При ПАМ правното основание е от друго естество - това наистина е правното нарушение, но прилагането и е само във връзка с правното нарушение. Дори когато нарушението е налице, ПАМ се предприема не заради извършеното нарушение, а заради евентуални щети от него, с оглед да бъдат те възстановени.

При принудителната административна мярка връзката с правното нарушение може да се изрази в три хипотези. При първата хипотеза има реална опасност да се извърши административно или друго правно нарушение и поради това, за да се осуети неговото извършване, се прилага съответната ПАМ. При втората хипотеза правното нарушение е вече започнало, но още не е довършено и следователно още не е породило докрай своите отрицателни последици. И за да се пресече по-нататъшното развитие на започналото вече правно нарушение, се прилага съответната ПАМ. При третата хипотеза правното нарушение е вече факт, но от него са последвали някакви вреди от материален или морален характер и за да бъдат възстановени нанесените щети на съответните потърпевши, се прилага съответната ПАМ.

Посочените общи характеристики и различия между ПАМ и административното наказание дават възможност в практиката да се прилагат кумулативно и двата вида административна принуда. Това е възможно, когато са налице правните основания деецът да бъде и санкциониран, и да му бъде приложена съответната принудителна административна мярка.

Общата нормативна уредба на ПАМ се съдържа в раздел трети от глава втора на Закона за административните нарушения и наказания.

Административно производство пред КЗЛД по повод жалбата на Р.М.М. е образувано по реда на чл.38 от ЗЗЛД и се развива по реда на Административно-процесуалния кодекс, а не поред на Закона за административните нарушения и наказания. В ал.2 от чл.38 на ЗЗЛД, законодателят е разписал правните възможности на Комисията при постановяването на своя индивидуален административен акт по производство образувано по жалба на физическо лице срещу администратора на лични данни. С решението си по жалба, Комисията може: да издаде задължително предписание, да определи срок за отстраняване на нарушението или да наложи административно наказание. В цитираната правна норма не е предвидено прилагането на ПАМ. Предвидените правни възможности на Комисията са в случай, че е констатирано административно нарушение на ЗЗЛД, а в конкретния случай по повод жалбата на Р.М.М. не е установено извършено административно нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД. В тази връзка молбата му за прилагане на ПАМ е неоснователна и следва да се остави без уважение.

Във връзка с изложеното, Комисията приема, че жалбата на Р.М.М. е неоснователна и извършеното обработване на свързаните с него лични данни от страна на администратора на лични данни – ОББ” АД е извършено на правно основание, при наличие на условия за допустимост при обработването и при съблюдаване на принципите залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

С оглед изложеното и на основание чл.10, ал.1, т. 7, чл.38, ал.2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег.№ Ж 159/02.07.2012г., подадена от Р.М.М. срещу „ОББ” АД, като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж 161/2012г.

София, 30.10.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 19.09.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа жалба с рег. Ж 161/02.07.2012г., подадена от Ц.В.М. срещу БТК АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Ц.В.М. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че има сключен на 17.10.2011г. договор с БТК АД за „ползването на карта с минимална такса за охранителна система”. Госпожа Ц.В.М. сочи, че при сключването на договора, служител на мобилният оператор е преснел документа ѝ за самоличност. След като е получила екземпляр на сключеният договор, жалбоподателката е установила, че вписаните ѝ лични данни в него са стари. В жалбата се сочи още, че преди посоченият договор, госпожа Ц.В.М. е имала друг договор с БТК АД за ползването на услугата домашен телефон и интернет, от която услуга тя се е отказала. След прекратяването на договора за стационарния телефон, личната ѝ карта е сменена и жалбоподателката изказва мнение, че след като са направили копие на новата и лична карта е следвало в новия договор да се впишат актуалните ѝ лични данни. Госпожа Ц.В.М. търси отговор на въпроса, защо след като една година след смяната на документа ѝ за самоличност, в сключеният договор с оператора са вписани старите и лични данни, като и защо те не са унищожени. Излагат се твърдения, че след като в договора не са вписани актуални данни на една от страните, то договора има невярно съдържание, което го прави невалиден.

Жалбоподателката сита също така, че личните ѝ данни са неправомерно дадени на фирма за събиране на вземания, което нарушава правата ѝ на личен живот и неприкосновеност.

Ц.В.М. иска от КЗЛД да ѝ окаже съдействие за преустановяване на обажданията от фирмата за събиране на вземания – „Ф.И.” АД, прекратяване на действието на договора с БТК АД и унищожаване на личните ѝ данни от системата на оператора.

Към жалбата не се прилагат доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на

административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от мобилния оператор и фирмата за събиране на вземания.

Ответникът по административното производство е депозирал пред Комисията писменото си становище, ведно с относими по случая доказателства. В становището се изразява молба, с която се иска от Комисията да укаже на жалбоподателката да посочи повече данни, с които да бъде идентифицирана в системата на дружеството, тъй като посочените от жалбата белези са недостатъчни. Сочи се, че жалбата съдържа само три имена и град, като с този обем от информация за подателя на жалбата не са изпълнени изискванията на чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация. Цитираната разпоредба определя като реквизитите на искането, с което се сезира административния орган, наличието на: пълното име и адреса на лицето, от което изхожда, естеството на искането, телефон и електронен адрес /ако има такъв/, дата и подпис. В жалбата на госпожа Ц.В.М. не се съдържат тези минимално изискуеми се от закона реквизити. На следващо място, администраторът на лични данни сочи, че в жалбата се твърди, че е сключен договор на 17.10.2011г. за предоставяне на услугата „ползването на карта с минимална такса за охранителна система”. БТК АД заявява, че така посочената в жалбата услуга не е сред представяните услуги от дружеството. Мобилният оператор е телекомуникационна компания и предметът ѝ на дейност не е предоставяне на услуги, свързани с охранителни системи.

Мобилният оператор изразява готовност след отстраняване на нередностите в жалбата и възможност от негова страна за индивидуализиране на жалбоподателката да предостави подробно становище във връзка със случая.

Във връзка с направеното искане от ответната страна за уточняване на жалбата, на госпожа Ц.В.М. е изпратено писмо, с което ѝ е изпратено становището на БТК АД и е изискано да съобрази жалбата си с чл.30 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация. Указано е също така, че в случай на неизпълнение на дадените указания, жалбата няма да бъде разгледана и административното производство ще бъде прекратено.

На 31.07.2012г., жалбоподателката е изпратила писмо, с което изразява несъгласието си с твърденията на БТК АД за невъзможността да бъде индивидуализирана. В тази насока, вместо да бъдат отстранени пороците на жалбата се задават риторични въпроси от страна на госпожа Ц.В.М. Изразява се мнение, че сключеният договор с мобилния оператор е с невярно съдържание и се поддържа искането към Комисията, да неговото прекратяване. Жалбоподателката иска свързаните с нея лични данни, независимо да ли са актуални или не да бъдат заличени от администратора на лични данни.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е нередовна, поради следните съображения:

В чл.30 от ПДКЗЛДНА са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането оправено до Комисията за защита на личните данни. Формата на искането за откриване на административно производство е определена и в чл.29, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс. Писменото искане трябва да съдържа пълното име и адреса на лицето, от което изхожда, естеството на искането дата и подпис.

Жалбата е подадена от Ц.В.М. не съдържа всички законово изискуеми се реквизити.

С оглед изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, с писмо изх. № ПЗ456/24.07.2012г. на Председателя на КЗЛД на жалбоподателката е указано, че искането страда от пороци и на основание чл.30, ал.2 от АПК следва да ги отстрани в тридневен срок от получаване на съобщението за това.

В тази насока е направено възражение от ответната страна в административното производство, която заявява, че поради липсата на достатъчно информация за жалбоподателката не може да я индивидуализира, съответно да изрази становището си по жалбата.

От съдържанието на жалбата не може да се определи предмета на жалбата, както и подателят ѝ. Въпреки дадените писмени указания, госпожа Ц.В.М. не е отстранила в срок пороците, от които страда жалбата ѝ. Срокът за изпълнение на дадените указания е изтекъл и към настоящият момент не е получено в Комисията за защита на личните данни ново искане, което да отговаря на реквизитите посочени в чл.30 от ПДКЗЛДНА.

Искането на госпожа Ц.В.М., за оказване на съдействие от страна на Комисията за прекратяване на сключеният от нея договор с мобилния оператор не е в кръга от компетентности на Комисията. Възникналите отношения между тях са облигационни и прекратяването им би следвало да се извърши, съгласно уговореното между страните в договора или по реда на Закона за задълженията и договорите.

На основание чл.38, ал.1 от ЗЗЛД във връзка чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл.30, ал.1 от АПК,

РЕШИ :

Обявява жалба рег. № Ж 161/02.07.2012г., подадена от Ц.В.М. срещу БТК АД за нередовна и прекратява образуваното административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд-София град.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № п 4295/ 19.09.2012г. гр. София, 19.09.2012г.

ОТНОСНО: Искане с вх.№ п 4295/2012г. от г-жа В.Т., заместник-министър на правосъдието за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 19.09.2012г. /Протокол 35/ разглежда искане п 4295/2012г. от г-жа В.Т., заместник-министър на правосъдието за становище на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД. В искането се посочва, че министерството на правосъдието (МП) изпълнява функциите на централен орган по Регламент (ЕО) № 4/2009 на Съвета от 18.12.2008г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничество по въпроси, свързани със задължения за издръжка. Посочено е, че Регламентът предвижда сътрудничество между страните членки на Европейския съюз с цел улесняване получаването на издръжки, присъдени в една държава - членка, когато изпълнението се търси в друга държава - членка. В искането се сочи, че на основание чл.51, & б. а) и б) от Регламента, министерство на правосъдието има задължението да съдейства на другите централни органи за намиране на длъжници или взискатели, да подпомага получаването на информация относно доходите, името на работодателя на длъжника и/или номера на банковите сметки, а при нужда и информация, за имущественото състояние на длъжника или взискателя, включително откриване на местонахождението на имуществата.

В искането за становище се сочи, че министерството на правосъдието не разполага с пряк достъп до тази информация и се налага да се отправят искания, за всеки конкретен случай, до различни институции за получаването ѝ. Уточнено е, че към настоящия момент по искания на централните органи на Република Полша и Чешката република са получени данни от ГД „ГРАО“ на МРРБ относно постоянните и настоящите адреси на територията на България на шест длъжника. Посочва се, че предстои да бъдат направени запитвания до НОИ относно доходите на лицата, до Агенция по вписванията относно имущественото състояние, до банковите институции за установяване на банкови сметки.

В искането се посочва също, че съгласно чл.63 от Регламента уведомяването на субекта за разкриването на цялата или част от информацията се извършва съгласно националното законодателство. Посочва се също, че „като в случаите, когато това уведомяване рискува да навреди на ефективното събиране на вземането за издръжка, то може да се отложи за срок, който не може да надвишава 90 дни, считано от датата на предоставяне на информацията на замоления централен орган“. В искането се казва, че в някои от исканията за установяването на адресите на длъжниците, по които вече разполагат с необходимите данни е отбелязано, че уведомяването на субекта на данните рискува да навреди на ефективното събиране на вземането и тече предвиденият 90 дневен срок.

Поставен е въпросът коя институция е задължена да извършва уведомяването на субектите на данните- институцията, която въвежда, обработва и предоставя съответните данни на Министерството на правосъдието или Министерството на правосъдието, в качеството на получател на информация, която ще бъде предоставена на друг централен орган.

Както е посочено в искането за становище, в Регламента е разписано, че уведомяването на субекта на данните за разкриването на цялата или на част от информацията се извършва съгласно националното право на замолената държава членка. В т.2 на чл.63 от Регламента е посочено, че когато това уведомяване рискува да навреди на ефективното събиране на вземането за издръжка, то може да се отложи за срок, който не може да надвиши 90 дни, считано от датата на предоставяне на информацията на замоления централен орган.

Член 19 и член 20 от Закона за защита на личните данни възлагат задължение на администратора на лични данни или на негов представител да предоставят на физическите лица, чиито данни събират информация за получателите или категориите, на които могат да бъдат разкрити данните. В член 19, ал.1 от Закона за защита на личните данни е посочено, че в случаите, когато личните данни се събират от лицето, за което се отнасят, администраторът или негов представител има задължението да предостави определен обем информация, включително и информацията за получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните. Алинея 2 на чл.19 поставя ограничението, че данните по ал.1 не се предоставят, когато физическото лице, за което се отнасят, вече разполага с тях или в закон съществува изрична забрана за предоставянето им.

Член 20, ал.1 на ЗЗЛД възлага това задължение на администратора или негов представител и в случаите когато личните данни не са получени от физическото лице, за което те се отнасят. Алинея 3 на чл.20 поставя ограничението, че ал.1 не се прилага, когато: обработването е за статистически, исторически или научни цели и предоставянето на данните по ал.1 е невъзможно или изисква прекомерни усилия; вписването или разкриването на данни са изрично предвидени в закон; физическото лице, за което се отнасят данните, вече разполага с информацията по ал.1; е налице изрична забрана за това в закон.

Задължението на администратора да информира лицата за получателите или категориите получатели на които данните се разкриват кореспондира със заложеното в чл.28, ал.1, т.1 от ЗЗЛД право на всяко физическо лице при упражняването на правото си на достъп по всяко време да получи от администратора информация за получателите или категориите получатели, на които обработваните за него данни се разкриват.

Предоставянето на информация по Регламент № 4/2009 се явява обработване на лични данни по смисъла на т.1 от параграф 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Предвид заложените в ЗЗЛД задължения на администраторите на лични данни и правата, които имат самите физически лица по закона се налага изводът, че в разглежданият случай институциите, които предоставят информация на министерството на правосъдието, в качеството му на централен орган по Регламент № 4/2009, имат задължението да уведомят лицата за това предоставяне.

В изложеният казус министерството на правосъдието се явява трето лице, по смисъла на т.11 от параграф 1 на Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Предоставянето на информация по Регламент (ЕО) №4/2009 на Съвета от 18.12.2008г. относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на съдебни решения и сътрудничество по въпроси, свързани със задължения за издръжка се явява обработване на лични данни по смисъла на т.1 от параграф 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

Предвид заложените в ЗЗЛД задължения на администраторите на лични данни и права на физически лица институциите, които предоставят информация на министерството на правосъдието,

в качеството му на централен орган по Регламент (ЕО) №4/2009 на Съвета от 1812.2008г., имат задължението да информират лицата за това предоставяне преди осъществяването му. По преценка на администратора, който информира лицата за предоставянето на данните им, може да се приложи и изключението предвидено в чл.63, т.2 на Регламента.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № ПЗ449/ 2012г.
гр. София, 04.10.2012г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх. № п3449/2012г. от „Т.М.Б.“ АД, подадено чрез С.М., пълномощник на изпълнителния директор Д.И. за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Валентин Енев, на заседание, проведено на 04.10.2012г. разгледа искане с вх. № п3449/2012г. от „Т.М.Б.“ АД, подадено чрез С.М., пълномощник на изпълнителния директор Д.И. с молба за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). В искането е посочено, че „Т.М.Б.“ АД е част групата дружества на „Т.М.“, която се занимава основно с продажбата и сервиз на селскостопански машини и техника. Сочи се, че дружеството - майка на тази група дружества, Т.М.И. е публично дружество, регистрирано в гр. У.Ф., Северна Дакота, САЩ. Посочено е, че на територията на САЩ, Т.М.И., наричано в искането „дружеството - майка“ е изградило система за подаване на сигнали, жалби и оплаквания от служители за извършени неправомерни действия от страна на техни ръководители или колеги („Система за сигнализиране на неправомерно поведение“). Сочи се, че в качеството си на „непряк собственик на контрола“ върху Българското дружество - „Т.М.Б.“ АД, дружеството - майка възнамерява да създаде подобна Система за сигнализиране на неправомерно поведение и за служителите на Българското дружество. Посочено е как ще функционира Системата, а именно:

„1.Дружеството - майка възнамерява да възложи на дружество на територията на САЩ да създаде кол център, в който да постъпват обаждания на служители на Българското дружество. операторът на кол центъра и неговите служители, които ще отговарят на телефонната линия, ще бъдат разположени на територията на САЩ.

2. На служителите на Българското дружество ще бъде предоставен на разположение телефонен номер (на кол център), на който да звънят анонимно и да излагат своите сигнали, жалби и оплаквания.

3. служителите на Кол центъра, които ще отговарят на телефонната линия и ще бъдат

разположени на територията на САЩ, ще събират и обработват получените данни и информация.

4. след приключване на всеки разговор, данните от него бъдат вкарвани в специален доклад, който ще бъде качван на уебстраницата, хоствана на територията на САЩ.

5. Достъп до уеб страницата, където се качват докладите, ще има ръководството на дружеството майка (т.е. българското дружество няма да събира и обработва данни по тези сигнали).

6. дружеството - майка ще може да сваля докладите от уеб страницата и след анализ да изпраща ин инструкции на Българското дружество за евентуално извършване на определени действия с оглед установяване истинността на сигнала. В хода на тези действия по изясняване на докладваните факти, Българското дружество най-вероятно ще събира допълнителни данни (не е възможно да се даде предварителна информация за категориите данни, които биха се събирали допълнително, тъй като те ще се определят според случая), които след това може евентуално да предоставя на Дружеството майка.“

Отправена е молба за становище на Комисията относно статута на „Т.М.Б.“ АД в рамките на Системата за сигнализиране на неправомерно поведение т.е. в „какво качество действа Българското дружество при предприемане на евентуални разследващи действия на територията на България:

а.като администратор на лични данни, който следва да поиска вписване на трети регистър „вътрешни разследвания“ или

б. като обработващ личните данни“

„Т.М.Б.“ АД с ЕИК 201915639 е акционерно дружество със заявен в Търговския регистър предмет на дейност продажби и сервиз на селскостопански и строителни машини и части, както и всяка друга дейност, незабранена от законите на Република България. От анализа на документите приложени в търговския регистър не става ясно, какво се има предвид с твърдението че Т.М.И. е „непряк собственик на контрола“ върху „Т.М.Б.“ АД.

При направената служебна справка в отдел „Регистър и архив“ и е установено, че към настоящият момент „Т.М.Б.“ АД с ЕИК 201915639 е подало заявление № 1333901 за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри с лични данни, поддържан от КЗЛД на основание чл.10, ал.1, т.2 от ЗЗЛД. Дружеството е вписано в регистъра, поддържан от КЗЛД с идентификационен номер № 338270. Заявени са два регистъра, един от които е с наименование „Заплати“. В него е посочено, че категорията физически лица, за които се обработват данни е кандидати за работа и персонал. Посочено е, че данните се съхраняват 50 години, целите на регистъра са управление на човешките ресурси.

Данните за кандидати за работа и персонал (лица по трудово или служебно правоотношение или граждански договори) следва да бъдат обособени и заявени пред КЗЛД в два отделни регистъра. Целите за които се събират данни за двете категории субекти са различни - обикновено данните за кандидати за работа се обработват във връзка с подбор на служители, а данни за персонал във връзка с управление на човешки ресурси и финансово - счетоводна дейност. Срокът за съхранение на данните също би следвало да е различен - относно персонала, той е нормативно определен в Закона за счетоводството - 50 години, такъв срок относно данните на кандидати за работа е непропорционален. Обема на информация, която се обработва по отношение на двете групи лица също в повечето случаи е различен, тъй като се предполага, че за категорията лица, условно наречена „персонал“ се обработва по-голям обем от информация.

Законът за защита на личните данни е разписал определения както за администратор, така и за обработващ лични данни, съответно в чл.3 на ЗЗЛД и т.3 на параграф 1 от ДР на ЗЗЛД.

В чл.3 от ЗЗЛД е разписано, че администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно

с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. Съгласно посочената в искането за становище информация тази система ще бъде създадена от Т.М.И., която ще възложи на дружество на територията на САЩ да създаде кол център, служителите на кол центъра ще отговарят на телефонната линия, ще събират и обработват получената информация, след приключване на всеки разговор, данните от него бъдат вкарвани в специален доклад, който ще бъде качван на уебстраницата, хоствана на територията на САЩ, достъп до уеб страницата, където се качват докладите, ще има ръководството на дружеството майка (т.е. българското дружество няма да събира и обработва данни по тези сигнали), Т.М.И. ще може да сваля докладите от уеб страницата и след анализ да изпраща ин инструкции на българското дружество за евентуално извършване на определени действия с оглед установяване истинността на сигнала, може да се направи предположението, че Т.М.И. ще действа като администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД. Както е посочено и в Становище 1/2010г. на Работна група по защита на данните по член 29 относно понятията „ администратор на лични данни“ и „ лице, което обработва данните“ определението в Директива 95/46 имплементирано в чл.3 на ЗЗЛД администратор на лични данни съдържа три основни компонента: личен аспект (физическо или юридическо лице, , както и орган на държавната власт или на местното самоуправление); възможността за множество администриране („който сам или съвместно с друго лице“); и съществени елементи, различаващи администратора от други действащи лица (определя целите и средствата за обработване на данните) в изложената в искането хипотеза, съобразно предоставената информация може да се направи предположението, че Т.М.И. ще действа като администратор на лични данни, получени от физически лица, подали сигнал, жалба или оплакване, използвайки „Система за сигнализиране и неправомерно поведение“.

Ако след изпращане на инструкции от Т.М.И., българското дружество „Т.М.Б.“ АД предостави данни, обработвани от него то това ще се яви обработващ лични данни по смисъла на определението дадено в т.2 на параграф 1 от ЗЗЛД. Ако информацията, която следва да се предостави по инструкции от американското дружество, съдържа лични данни и предвид това, съобразно предоставената в искането информация, че Т.М.И. е ситуирано в САЩ ще следва да се прилагат разпоредбите на глава шеста от ЗЗЛД и раздел пети от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация, касаещи трансферирането на лични данни. Освен това, в този случай администраторът и обработващият носят солидарна отговорност и техните отношения във връзка със Системата следва да бъдат уредени с писмен акт или друг акт на администратора, в който да бъдат определен обемът на задълженията на обработващия по повод обработването на личните данни.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

В изложената в искането хипотеза, съобразно предоставената информация, Т.М.И. ще действа като администратор на лични данни по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД, относно получената информация от физически лица, подали сигнал, жалба или оплакване, използвайки „Система за сигнализиране и неправомерно поведение“.

Ако „Т.М.Б.“ АД ще получава инструкции от Т.М.И., касаещи предприемане на действия по обработване на информация, съдържаща лични данни и изпращането ѝ на Т.М.И., то тогава „Т.М.Б.“ АД ще действа като „обработващ лични данни“, съгласно легалното определение разписано в т.3 на параграф 1 от ДР на ЗЗЛД. В този случай преди предоставянето на информацията ще следва да се приложат разпоредбите на глава шеста от ЗЗЛД, касаещи трансферирането на лични данни. Освен това, в този случай администраторът и обработващият носят солидарна отговорност и техните отношения във връзка със Системата следва да бъдат уредени с писмен акт или друг акт на администратора, в който да бъдат определен обемът на задълженията на обработващия по повод обработването на личните данни.

Указва на Т.М.Б.“ АД, данните за кандидати за работа и персонал да се обособят в два отделни регистъра, които да бъдат заявени пред КЗЛД предвид различните субекти /категории/ лица, чиито данни се обработват, различният срок и различните цели, за които се обработват.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/**

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № п 3169/ 2012 г.
гр. София, 10.10.2012 г.

ОТНОСНО: *Искане с вх. № п3169/2012г. от проф. д-р Л.Т. - изпълнителен директор на УМБАЛ „А.“ ЕАД за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД)*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 10.10.2012г. разглежда искане с вх. № п3169/2012г. от проф. д-р Л.Т. - изпълнителен директор на УМБАЛ “А.” ЕАД с молба за преразглеждане на Становище на КЗЛД от 05.06.2012г. по искане вх.№ 2003 / 2012г. На заседание на Комисията за защита на личните данни, проведено на 05.06.20012г. е разгледано искане с вх.№ 2003/2012 от проф. д-р Л.Т. – изпълнителен директор на университетска многопрофилна болница за активно лечение “А.” ЕАД. Искането за становище е подадено на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД и е по повод получаване на лични данни на лица над 65 годишна възраст от служба ЕСГРАОН район Т. - Столична община. В искането за становището, разгледано на 05.06.20012г. е посочено, че във връзка с бъдещо проучване в очна клиника на УМБАЛ “А.” ЕАД на тема “Честота и характеристика на дегенерацията на макулата свързана с възрастта в България” ще се проведе популационно срезово епидемиологично проучване, чиято цел е да се установи честотата и характеристиките на дегенерацията на макулата свързана с възрастта сред индивидите над 65 годишна възраст, живеещи на територията на район Т. на Столична община. Посочва се също, че с цел изготвяне на репрезентативна извадка за това проучване е необходимо ползване на данни от ЕСГРАОН Т. Указано е, че на случаен принцип ще бъдат определени 1000 индивида над 65 годишна възраст, които да участват в проучването. Посочва се, че на всеки един от тях ще бъде изпратено писмо по постоянен адрес. Указано е, че писмото ще съдържа кратко описание на заболяването и покана за участие в проучването, както и ден и час за посещение в клиниката. Посочва се също така, че индивидите, при които се установи наличие на заболяване, ще бъдат изследвани допълнително и при необходимост ще бъдат насочени за лечение.

В писмото се сочи, че проучването ще продължи 2,5 години и участието в него ще бъде по желание на участника, напълно анонимно и безплатно.

В искането е указано също така, че данните от проучването ще бъдат обработени статистически, за да отговорят на въпросите: “1. каква е честотата на дегенерацията на макулата свързана с възрастта в изследваната популация; 2. какви са демографските характеристики на заболяването (разпределение по пол, възраст и т.н.); 3. какви са рисковите фактори на развитие на заболяването(тютюнопушене, фамилност и т.н.); 4. какви са клиничните характеристики на заболяването (разпределение по форма

и тежест на протичане и т.н.) „

Отправена е молба до Комисията за становище относно предоставянето на лични данни на лица над 65 годишна възраст от служба ЕСГРАОН район Т. на Столична община за нуждите на научно - медицинското проучване.

В становището на КЗЛД е разяснено приложното поле на Закона за гражданската регистрация (ЗГР), който урежда условията и реда за гражданска регистрация на физическите лица в Република България. Посочено е, че законът за защита на личните данни урежда защита на правата на физическите лица при обработване на личните им данни, за да се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. Указано е, че по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Следователно, минимално необходимата информация (възраст, имена и постоянни адреси), която ще бъде обработвана за осъществяване на посочените в искането намерения, съставлява лични данни по смисъла на закона, тъй като същата е в обем, позволяващ идентификацията на конкретното физическо лице.

В становището на КЗЛД е отразено също, че предоставянето на данни от Локална база данни „Население“ от страна на район Т. , Столична Община, с цел покана за участие в научно - медицинското проучване, би представлявало “Обработване на лични данни”, съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, **предоставяне**, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Разяснени са принципите разписани в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД при спазването, на които следва да се обработват лични данни.

Посочено е, че правото на защита на физическите лица от злоупотреби с личната им информация и неправомерна намеса в техния личен живот се гарантира от горепосочените принципи, които са в основата на действащото законодателство, регулиращо обществените отношения в сферата на защитата на личните данни. Поставеният в искането за становище въпрос засяга принципа за целесъобразност на обработване на лични данни. Този принцип изисква от администратора на лични данни - район Т. да обработва информация, съставляваща лични данни за конкретно физическо лице само за конкретни, точно определени и законни цели и да не ги обработва допълнително по начин, несъвместим с тези цели. Описан е подробно редът за предоставяне на лични данни от ЕСГРАОН регламентиран в чл.106 от Закона за гражданската регистрация е, а именно:

1. На българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;
2. На държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;
3. На български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

Сочи се, че във връзка с предмета на искането за предоставяне на информация от регистрите за гражданско състояние на Столична община, район Т. следва да намерят приложение разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, предвид обстоятелството, че става въпрос за обработване на лични данни.

На основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни, на заседание проведено на 05.06.2012г., е изразила становище, че законосъобразното обработване на лични данни от страна на администратора на лични данни се осъществява при наличие на условие за допустимост, съобразно разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД и при спазване на принципите, съгласно чл.2, ал.2 от

ЗЗЛД. Администраторът на лични данни е длъжен да обработва лични данни само за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели.

В диспозитива на становището е посочено, че в изложения казус няма правно основание, по смисъла на чл.4, ал.1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл.106 от Закона за гражданската регистрация, УМБАЛ „А.“ ЕАД да получи информация от регистрите по гражданско състояние, поддържани от район Т., Столична община.

На 12.07.2012г. в Комисията за защита на личните данни е получено искане за преразглеждане на становището, заведено с вх. № п 3169/12.07.2012г. Към искането са приложени:

1. писмо - становище от д-р Л.Т., в което се излагат аргументи за преразглеждане на становището на КЗЛД от 05.06.2012г.
2. становище на националния консултант по офталмология доц. д-р И.П., д.м.
3. проект на писмо до участниците в проучването, което е наименовано в искането като писмо до участниците в проучването
4. епидемиологични срезове и проспективни проучвания, изследвали честотата, заболяемостта и характеристиките на и рисковите фактори за Дегенерация на макулата свързана с възрастта.

В писмото - становище от д-р Л.Т. е посочено, че Университетска болница „А.“ е водещ университетски център - национален лидер в многопрофилната болнична дейност за активно лечение, трансплантационната, диспансерната, учебната и научно - изследователска дейност. Посочено е също така, че в нея чрез модерни методи и технологии, се извършва адекватна, достъпна и в някои области уникална по обем и качество медицинска помощ, насочена към диагностика, лечение и рехабилитация на лица с остри и хронични заболявания, травми, състояния, изискващи оперативно лечение в болнични условия.

Сочи се, че в А. болница лечението на пациенти от цялата страна се извършва на съвременно и високо професионално равнище, отговарящо на действащите в Европейския съюз норми и стандарти. Посочва се, че около 90 % от завършилите специалност медицина в България са възпитаници на Софийския медицински факултет и преминават през клиниките на А. болница.

В писмото - становище, се сочи, че УМБАЛ „А.“ ЕАД годишно приема и настанява за лечение над тридесет хиляди пациенти, а само за преглед и медицинска помощ много повече. За осъществяване на своята дейност болницата също работи с лични данни на физически лица. Обработването на данните се извършва при спазването на изискванията на Закона за защита на личните данни, като се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на пациентите.

Изложено е мнение, че част от действията, извършвани в УМБАЛ „А.“ ЕАД за защита на живота и здравето на едно физическо лице, е обработването на лични данни, което категорично отговаря на условието за допустимост съгласно чл.4, ал.1, т.4 от ЗЗЛД.

В писмото-становище се казва още, че във връзка с изложеното в тяхното запитване, проучването в Очна клиника на УМБАЛ „А.“ ЕАД следва да се извърши чрез репрезентативна / представителна/ извадка.

Посочва се, че представителността на една извадка е възможна при следните условия:

- „1. подборът на единиците, които формират извадката да бъде случаен, което води и до случаен характер на отклоненията на изследваната характеристика на извадката от съответния параметър в генералната съвкупност;
2. извадката да има същата структура, както и генералната съвкупност;
3. в извадката да има достатъчен брой единици“

Начинът, по който се формира е стратифициран (районен) подбор - формират се групи по териториален или демографски признак и във всеки от тях се осъществява случаен подбор.

В писмото-становище е посочено, че такива епидемиологични проучвания се правят в цял свят и в множество европейски държави като: Дания, Англия, Франция, Испания, Гърция и др.

Относно Република България е указано, че през 2009г. е проведено епидемиологично проучване за разпространение на остеопороза, в който са прегледани на 1400 жени, в резултат на което е бил създаден и първият регистър по остеопороза при жени.

В писмото-становище се казва също, че изследването ще бъде проведено от високо квалифицирани специалисти и извършено със скъпоструваща и модерна апаратура.

В писмото-становище се сочи също, че данните от провеждането на репрезентативното проучване ще могат да бъдат приложени върху цялото население /популация/ на България. Указано е, че чрез това проучване ще се прогнозира социално - икономическото значение на заболяването и ще се дадат отговори на въпроси за честотата на заболяването, демографските характеристики, факторите за развитие, клиничните характеристики, колко би струвало лечението на заболяването и др. Указано е, че значението на изследването е от изключително голям обществен интерес и чрез провеждането му ще могат да се приложат адекватни мерки срещу неблагоприятното действие на заболяването сред индивидите над 65-годишна възраст. Това от своя страна отговаря на условието за допустимост съобразно чл.4, ал.1, т. 5от ЗЗЛД.

Отправена е молба за преразглеждане на запитването, да бъде призната законосъобразността му и Комисията да се произнесе с ново становище.

Към искането за преразглеждане е приложено и становище от доц. д-р И.П. , д.м. - Национален консултант по очни болести. В становището на доц.д-р И.П. е посочено следното *„Дегенерацията на макулата свързана с възрастта е дегенеративно заболяване на централната част на ретината на окото - макулата. В макулната зона се намират милиони светлочувствителни клетки, благодарение на които човек възприема светлината, цветовете, формата и размерите на обектите.*

Дегенерацията на макулата свързана с възрастта е заболяване, което засяга двете очи, но не в еднаква степен. То се демонстрира клинично обикновено след пета декада от живота. Заболяването започва с ранни и характерни патологични промени в очното дъно (друзи и промени в пигментацията). Напредналото заболяване се проявява с две клинични форми - суха или атрофична и влажна или ексудативна. При сухата форма дегенеративният процес води до смъртта на фоточувствителните клетки в макулата и прогресивна бавна загуба на централно зрение. За разлика от това при влажната форма на заболяването се развиват патологични кръвоносни съдове, които кървят и водят до необратими промени в структурите на макулата и бърза загуба на фоточувствителни клетки. За сухата форма на дегенерация на макулата все още няма лечение в истинския смисъл на думата, такова което да спира развитието на патологичния процес и да води до излекуване. При влажната форма днес в целия свят вкл. и у нас, се прилага скъпоструваща терапия с високо специфични лекарствени средства, чрез която се постига забавяне на патологичния процес и в някои случаи подобряване на зрението.

В хода на развитието на патологичния процес се уврежда възприемането на цветовете, различаването на формата на предметите, в т.ч. лицата на хората, буквите при четене и в крайна сметка се стига до силно намаляване на зрението и формирането на централно слъпо петно в зрителното поле т.е. до практическа слепота. Макар че дегенерацията на макулата засяга двете очи асиметрично, при развито заболяване двучното зрение във всеки случай е под 10%. Пациентите, които развиват това заболяване, са хора в напреднала и старческа възраст, които обикновено имат и различни други придружаващи системни заболявания, които влошават качеството им на живот. Бавният процес на ослепяване тежко смущава социалното функциониране на болните - те спират да различават близките и познатите си, тъй като не виждат техните лица, не са способни да четат печатни издания, защото не виждат буквите на текста. Това допълнително влошава психологическото им функциониране и ги дезинтегрира от обществото. Повечето пациенти с развито заболяване трудно осъществяват ежедневните си дейности, като пазаруване, тоалет, шофиране, транспорт, използване на медии (напр. гледане на телевизия) и др. Болните се чувстват непълноценни за себе си и за околните, те са тревожни и подтиснати, което допълнително влошава качеството им на живот.

Дегенерацията на макулата свързана с възрастта е водеща причина за необратима загуба на централно зрение и практическа слепота при индивидите в напреднала и старческа възраст, живеещи в развитите страни. От епидемиологична гледна точка заболяването е било обект на много проучвания в целия свят - в т.ч. повечето държави от Европейския съюз, САЩ, Австралия, Япония и др. Тези проучвания определят, че честотата на заболяването е около 1% преди 65-годишна възраст и между 10 и 15% над 85 години. През 2002г. Световната Здравна Организация нарежда дегенерацията на макулата на трето място като причина за слепота в световен мащаб.

България е една от малкото страни в Европа, в които дегенерацията на макулата не е проучвана от епидемиологична гледна точка. Няма данни каква е честотата на заболяването, колко болни има у нас, кои са рисковите фактори за заболяването. Не е известно разпределението по форма сред болните и съответно степента на загуба на зрение, колко от болните подлежат на наблюдение и терапия и колко от нелекуваните трябва да се лекуват или да се инвалидизират. Данните от последното преброяване на населението в България показват увеличаване на общия дял - хора - в напреднала и старческа възраст т.е. налице е ясно изразена тенденция за застаряване на населението. Логично следствие от това е, че през следващото десетилетие ще се увеличава честотата на възрастово обусловените заболявания, в т.ч. и на макулната дегенерация.

Всичко изложено по-горе показва подчертаната необходимост от извършване на епидемиологично проучване на макулната дегенерация свързана с възрастта в България. Данните ще допринесат за подобряване качеството на здравната помощ по отношение на първична профилактика (профилактика на рисковите фактори), диагностика и лечение. Резултатите от проучването биха подпомогнали изграждането на скринингова програма, разширяване на здравната култура сред населението в напреднала и старческа възраст и промоция на здравето. Обработването на данните би допринесло за прогнозиране на очакваните мащаби на инвалидизацията на болните от макулна дегенерация и повишаване на живота в добро здраве сред тях. Резултатите за честотата и клиничните характеристики на заболяването ще се използват при изготвянето на национална програма за диагностиката и лечението на тези болни и правилно разпределение на необходимите за това времеви, човешки и финансови ресурси. Всичко това би повишило качеството на здравеопазването и би улеснило функционирането на здравната система в България с цел най-адекватно разрешаване на проблема „макулна дегенерация“ у нас.

Провеждането на такова епидемиологично проучване би имало огромно социално-медицинско и социално-икономическо значение. “

Към искането за преразглеждане на становището на Комисията е приложено и проект на писмо до участниците в проучването, което е наименовано в искането като писмо до участниците в проучването. В проекта е посочено, че „В България заболяването не е проучвано досега. Поради това Клиника по Очни болести - УМБАЛ А. ЕАД и Университетска катедра по Очни болести към МУ - София, със съдействието на Район Т. на Столична община и разрешение от Комисията по Защита на Личните Данни, любезно Ви канят да участвате в проучването Sofia AMD Study на тема: Честота и характеристики на Макулната дегенерация свързана с възрастта в България.“

Вие сте избран да участвате в нашето проучване на случаен принцип сред всички граждани над 65-годишна възраст, живеещи в Район Т. на Столична община. Вашето участие в проучването е абсолютно доброволно.

Вашите лични данни ще бъдат защитени, а клиничните резултати ще бъдат използвани за научни цели при строго спазване на медицинската тайна. Така Вашето участие в това проучване ще подпомогне развитието на науката в България!“

Предоставянето от страна на длъжностно лице по гражданско състояние в община Т. на лични данни на физически лица, съдържащи се в локална база данни „Население“, би представлявало “Обработване на лични данни”, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е “Всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с

автоматични или други средства, като.....разкриване чрез предаване.....предоставяне”.

В чл.106, ал.1 от ЗГР е посочено, че данните от ЕСГРАОН се предоставят на:

1. българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;
2. държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;
3. български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

По отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл.4 от ЗЗЛД, според който обработването на лични данни е законосъобразно, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените и дадени алтернативно условия за допустимост на обработването.

Предоставянето на информация, съдържаща лични данни, от длъжностните лица по гражданското състояние, може да се извършва само при наличие на една от хипотезите, разписани в чл.4 от ЗЗЛД и в съответствие с разпоредбите на чл.106 от Закона за гражданската регистрация. Закона за гражданската регистрация (ЗГР) се явява специален по отношение на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) при предоставяне на лични данни на трети лица. В тези случаи на администратора на лични данни следва да спазват разпоредбите на и чл.106, ал.1 от ЗГР, където са изброени лицата и условията, при които се предоставят данни от гражданската регистрация, съдържащи се в регистрите на населението.

Обработването на лични данни, чрез предоставянето им от страна длъжностното лице по регистрацията следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат. т.е. с принципа на целесъобразност. Предоставянето на информация следва да следва също така да е законосъобразно, а самата информация пропорционална.

Разрешението по смисъла на чл.106, ал.1, т.3 от ЗГР е различно от разрешението по смисъла на глава шеста „Предоставяне на лични данни на трети лица“ от ЗЗЛД. Съгласно чл.28, ал.2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация комисията може да осъществява и други производства освен разписаните в чл.28, ал.1, когато това е предвидено в закон. Би могло да се приеме, че такова друго производство е даването на „разрешение от КЗЛД“ по смисъла на чл.106, ал.1, т.3 от ЗГР.

В искането за преразглеждане не са посочени никакви нови факти и обстоятелства, които да налагат преразглеждане на Становището на КЗЛД от 05.06.2012г. Изложените аргументи в писмото - становище на проф. д-р Л.Т. , че „ част от действията извършвани за защита на живота и здравето на едно физическо лице е обработването на лични данни, което категорично отговаря / б.а вероятно се има предвид отговаря/ на условието за допустимост съгласно чл.4, ал.1, т.4 от ЗЗЛД. Безспорно УМБАЛ „А.“ ЕАД може да обработва личните данни на своите пациенти и едно от условията за допустимо обработване е именно чл.4, ал.1, т.4 от ЗЗЛД. В изложения в искането казус обаче става въпрос за обработване на лични данни на физически лица над 65 годишна възраст с постоянен адрес - район Т., Столична община. В искането се сочи, че на 1000 такива лица ще бъде изпратено писмо - покана по постоянен адрес. В закона за гражданската регистрация е въведено задължение на всички физически лица в Република България да заявят своят постоянен адрес в общината или кметството, където лицето желае да бъде вписано в регистъра на населението/ чл.98 от ЗГР/. Дадено физическо лице няма право да откаже да обяви постоянният си адрес и предоставянето на такава информация от ЕСГРАОН на УМБАЛ „А.“ ЕАД за провеждането на проучване според мен би било непропорционално и нецелесъобразно. Ако Комисията разреши предоставянето на такава информация на УМБАЛ „А.“ ЕАД, това би дало възможност на всички медицински клиники в страната, както и на дружествата, занимаващи се с клинични изпитвания, да подават искания и респективно да чер-

пят данни от Национална база данни „Население“ като изпращат различни покани на населението, селектирано по различни признаци /например: пол, възраст, настоящ или постоянен адрес и др./, а целта на тази база данни е съвсем друга.

Друго условие за допустимост, което е посочено, е това по чл.4, ал.1, т.5 от ЗЗЛД - обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес. Във всеки един конкретен случай на обработване на лични данни е необходимо да се следи за баланса между значимостта на обществения интерес, който налага това обработване и степента, до която се засяга правото на неприкосновеност на личния живот на физическото лице, за което се отнасят данните. Следва да се има предвид и целта на Закона за защита на личните данни, която е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни. В изложения казус с предоставянето на всички постоянни адреси на лица над 65 годишна възраст, от които ще бъдат избрани 1000, на които да бъде изпратено писмо с покана за участие в едно проучване би нарушил баланса между значимостта на обществения интерес, който налага това обработване и степента, до която се засяга правото на неприкосновеност на личния живот на физическото лице, за което се отнасят данните.

Нито в първото искане за становище, нито в искането за преразглеждане са посочени техническите и организационни мерки, при които евентуално личните данни на тези лица ще бъдат обработвани, не е посочен срокът, за който ще се съхраняват, не е ясно кой ще има достъп до тях.

В конкретния случай, липсва правно основание съгласно разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД и на чл.106 от ЗГР за предоставяне информация от регистрите по гражданско състояние на УМБАЛ „А.“ ЕАД.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ :

След изразяването на становището на Комисията от 05.06.2012г. не са настъпили изменения в националната нормативна уредба, касаещи предоставянето на лични данни от Национална или Локална база данни „Население“, които да налагат преразглеждане на даденото от КЗЛД становище. Няма също така основания и нововъзникнали факти след 05.06.2012г., които да налагат преразглеждане на Становището на Комисията по искане вх. № 2003/2012г., със следния диапозитив „Законосъобразното обработване на лични данни от страна на администратора на лични данни се осъществява при наличие на условие за допустимост, съобразно разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД и при спазване на принципите, съгласно чл.2, ал.2 от ЗЗЛД. Администраторът на лични данни е длъжен да обработва лични данни само за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели.

В изложения казус няма правно основание по смисъла на чл.4, ал.1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл.106 от Закона за гражданската регистрация УМБАЛ „А.“ ЕАД да получи информация от регистрите по гражданско състояние, поддържани от район Т. , Столична община.“

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № п 3666/ 31.07.2012г.
гр. София, 10.10.2012г.

ОТНОСНО: *Искане искане с вх. № п 3666/31.07.2012г. от Комисия за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД)*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 10.10.2012г., разгледа искане с рег. № п 3666/31.07.2012г. от г-н П.Б. - подписал искането за становище в качеството на заместващ председателя на Комисия за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси. Искането за становище е на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД. В искането е посочено, Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси /КПУКИ/ е юридическо лице, първостепенен разпоредител с бюджетни кредити. Посочва се също, че тя е постоянно действащ орган, в чиято компетентност са предоставени функциите по установяване на конфликт на интереси и изпълнение на държавната политика по предотвратяване на конфликт на интереси. В искането се казва, че при изпълнение на правомощията си, на основание 27, ал 1 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси /ЗПУКИ/, комисията постановява решения, с които установява наличието или липсата на конфликт на интереси по отношение на лица, заемащи публична длъжност. В искането се сочи, че на основание чл.26е, ал.1, т.2 от ЗПУКИ, председателят на комисията разпорежда всяко едно решение да се публикува на интернет страницата на комисията. Посочва се, че посредством публикуването на решенията на комисията се цели не само да се даде публичност и гласност на работата на комисията, но и да се изпълнява функцията по предотвратяване на конфликта на интереси. Посочва се също така, че към настоящия момент на интернет страницата на комисията се обявяват и всички решения, с които КПУКИ прекратява производството по сигнали, както и всички отговори на конкретно поставени въпроси, свързани с приложението на закона. В искането за становище се казва, че обявяването на решенията на интернет страницата се извършва при стриктно спазване на чл.2 от ЗЗЛД във връзка със становище на КЗЛД относно приложението на закона за защита на личните данни при изпълнение на задължението по чл.17, ал.2 от Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси.

В искането за становище се сочи, с оглед на защитата на личните данни на лицата, подали сигнали на лицата, против които е насочен сигнала, преди публикуване на решенията на интернет страницата на Комисията се заличават трите имена, постоянният адрес и населеното място на лицето, подало сигнала, както и трите имена на лицето против което е подаден сигнала, населеното място и други данни, свързани със самоличността му и представляващи лични данни по смисъла на чл.2 от ЗЗЛД.

Отправено е искане за становище на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД по отношение на това, допустимо ли е с оглед спазване на разпоредбите на ЗЗЛД, при обявяване на решението на КПУКИ в интернет да се посочва:

„- длъжността на лицата, заемащи публична длъжност в случаите, когато тя може да бъде идентификационен признак на лицето - например: президентът и вицепрезидентът на Република България, министър - председателя, омбудсманът, председателят на Върховния касационен съд и т.н.
- длъжността и пълното наименование на населеното място, в което се упражнява тя, доколкото това населено място има характер на идентификационен признак - например: „И.П.Т - кмет на община Видин““.

Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД. Подала е заявление с вх.№ 1318998 за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри с лични данни, подържан от КЗЛД, на основание чл.10, ал.1, т.2 от ЗЗЛД. Комисията има издадено удостоверение за вписване в регистъра

с идентификационен номер 313581. Заявени са пет регистъра:

1. Персонал
2. Контрагенти,
3. Видеонаблюдение
4. Регистър на получените сигнали и на издадените решения
5. Регистър на съставените актове за административни нарушения

Безспорно, Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси има нормативно установено задължение да публикува решенията си на своята страница в Интернет / чл.22 е, ал1, т.2 от ЗПУКИ/. По този начин се осигурява публичност на работата на Комисията и прозрачност и публичност на решенията ѝ. Комисията има също така задължение да не разкрива самоличността на лицето, подало сигнала - чл.32, ал.2, т.1 от ЗПУКИ.

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. В тази връзка освен имената, постоянният адрес и населеното място за идентифициране на физическо лице, било то субект, срещу когото е подаден сигнали и субект, който е подал сигнал, могат да послужат и един или повече специфични признаци.

Съгласно параграф 1, т.16 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни „специфични признаци“ са признаци, свързани с физическата, физиологична, генетична, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

Целта на ЗПУКИ е именно превенцията и наказанието при установяване конфликт на интереси на лицата, заемащи публични длъжности и има дисциплинираща роля за неизвършване на такива административни нарушения. И в двата посочени случая - длъжността на лицата, заемащи публична длъжност, в единия, и длъжността и наименованието на населеното място, в което се упражнява тя, в другия случай, имат характер на идентификационен признак и изписването им би довело до идентифицирането на конкретно физическо лице. Предвид това, че се касае за информация относно лица, заемащи публични длъжности, обаче, при обработването на личните данни на участниците в административното производство - лице, което е подало сигнал в качеството си на публична личност, и лице, срещу което е подаден сигнал в това му качество, за целите на публикуването на съответния административен акт на Комисията, би било допустимо тези данни да бъдат публикувани.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

При публикуване на решенията на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси на електронната страница на комисията, следва да се предприемат мерки за гарантиране невъзможността за идентифицирането на физическите лица, които са подали сигнал и срещу които е подаден сигнал. В тази връзка, освен инициализиране на имената и адресите, следва да бъдат заличени и признаците, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицата. Изхождайки от целта на ЗПУКИ и задължението на лицата, заемащи публични длъжности да изпълняват задълженията си в интерес на обществото честно, почтено, отговорно и безпристрастно, и да носят отговорност пред гражданите и пред органите, които са ги избрали или назначили (чл.4 от ЗПУКИ), Комисията за защита на личните данни приема, че в решенията, публикувани на електронната страница на комисията могат да бъдат публикувани данните за професията и/или и длъжността им, както и за и населеното място, в което се упражнява тя.

В случай, че в решението има лични данни на трети физически лица, същите следва да бъдат анонимизирани.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № М 175/2012
гр. София, 17.10.2012г.

ОТНОСНО: *Искане с вх. № М 175/28.09.2012 год. от Л.Т. в качеството на Изпълнителен директор на „К.К.” ЕАД, гр. София по въпроси, касаещи достъпа до Национална база данни „Население”, поддържана от Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване”*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и Членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 17.10.2012 г., разгледа преписка с вх. М 175/28.09.2012 год., заявена от Л.Т. в качеството на Изпълнителен директор на „К.К.” ЕАД,

В искането си до Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), Изпълнителният директор на „К.К.” ЕАД, гр. София отбелязва, че дружеството е регистрирано, съгласно Наредба № 26 на Българска народна банка за извършване на кредитна дейност в съответствие с разпоредбите на Закона за потребителския кредит (ЗПК), за което има издадено удостоверение на БНБ № BGR00047, приложено към искането. Представяващият „К.К.” ЕАД посочва, че дружеството е регистрирано и като администратор на лични данни с удостоверение на КЗЛД № 0054140 от 21.04.2009 год., също приложено към искането.

Във връзка с осъществяваната от дружеството кредитна дейност по ЗПК, „К.К.” ЕАД има задължения по Закона за мерките срещу изпиране на пари (ЗМИП) по идентификация на клиентите.

Едновременно с посоченото, на основание чл.16, ал.1 от ЗПК, преди сключване на договор за кредит, дружеството оценява кредитоспособността на потребителя въз основа на достатъчно информация, в това число информация, получена от потребителя, и ако е необходимо извършва справка в Централния кредитен регистър или в друга база данни, използвана в Република България за оценка на кредитоспособността.

Необходимата информация във връзка с предоставянето на кредит се събира на база справки, съдържащи следните данни: ЕГН; три имена; промени в имената; документи за самоличност; постоянен и настоящ адрес; семейно положение; дата на смърт. За оценка на кредитоспособността на всеки един кредитоискател са необходими и допълнителни данни, като: дата; номер на акт за граждански брак и място на сключване на граждански брак; три имена и ЕГН на съпруг/съпруга, при наличие на граждански брак; история за регистрираните постоянни адреси на кредитоискателя; деца под 18 години.

Във връзка с изложеното, Изпълнителният директор на „К.К.” ЕАД, гр. София се обръща се към Комисията предвид разпоредбата на чл.106, ал.1, т.3 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР) да бъде дадено разрешение за предоставяне на директен достъп до данните от Национална база данни „Население”, поддържана от ГД ”ГРАО” към Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

Посочено е, че данните от НБД ”Население” ще бъдат използвани в съответствие със съществуващите в Република България нормативни изисквания и за преценка на кредитоспособността и идентификация на кредитоискателите, в изпълнение на разпоредбите на чл.6 от ЗМИП и чл.16, ал.1 от ЗПК.

Към искането са приложени:

- Копие на удостоверение на БНБ;
- Копие на удостоверение на КЗЛД;
- Образец на искане за кредит.

С оглед на гореизложеното, следва да се има предвид следното:

Законът за гражданската регистрация (ЗГР) урежда условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България. Гражданската регистрация е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите за гражданско състояние и вписване на лицата в регистрите на населението. На всички лица, подлежащи на гражданска регистрация, се съставя личен регистрационен картон и запис в НБД "Население". Регистърът на населението на Република България се състои от всички общински регистри и компютърният му еквивалент е НБД "Население".

Предоставянето от един администратор (МРРБ, ГД "ГРАО") на друг администратор (в случая „К.К.“ ЕАД, гр. София) на лични данни на физически лица, съдържащи се в НБД "Население", поддържана от ГД "ГРАО", представлява "Обработване на личните данни", което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е "...всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като ... разкриване чрез предаване.....предоставяне".

В изложения казус следва да намерят приложение разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, тъй като в съответствие с посоченото по-горе определение за "Обработване на лични данни", предоставянето на данни от гражданската регистрация представлява обработване чрез предоставяне на данните. Текстът на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД урежда алтернативни основания, при наличието, на които се допуска обработването на лични данни.

В искането за предоставяне на директен достъп до НБД "Население", представляващият „К.К.“ ЕАД е мотивирал необходимостта за предоставяне на директен достъп с нормативните изисквания, свързани с осъществяваната от дружеството кредитна дейност и за преценка на кредитоспособността и идентификация на кредитоискателите, в изпълнение на разпоредбите на чл.6 от ЗМИП и чл.16, ал.1 от ЗПК. **Следователно в случая следва да се анализира наличието на нормативно установено задължение на администратора на лични данни („К.К.“ ЕАД), съгласно разпоредбата на чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД във връзка с чл.6 от ЗМИП и чл.16, ал.1 от ЗПК.**

Разпоредбата на чл.6 от ЗМИП касае задължението на кредитните институции за идентифициране на клиентите. Относно физическите лица, кредитните институции са длъжни да изискат представяне на официален документ за самоличност и регистриране на неговия вид, номер, издател, както и на името, адреса и единния граждански номер (чл.6, ал.1 т.2 от ЗМИП). Съгласно чл.6, ал.3 от ЗМИП, от документа за самоличност на физическите лица-клиенти, се сменя копие, освен ако данните, съдържащи се в тях, се отразяват точно в други документи, съставяни от кредитната институция и се съхраняват при условията, посочени в чл.8 от ЗМИП. **Видно от цитираните нормативни текстове, за идентифициране на клиентите-физически лица, по чл.6 от ЗМИП, „К.К.“ ЕАД има задължение да изисква представяне на официален документ за самоличност, както и да сменя копие от него. Тези нормативни задължения на администратора („К.К.“ ЕАД) не са относими към информацията, съхранявана в НБД "Население", следователно за изпълнение на посоченото нормативно задължение не се налага осъществяване на директен достъп до регистрите на населението.**

Съгласно разпоредбата на чл.16, ал.1 от ЗПК, преди сключване на договор за кредит, кредиторът оценява кредитоспособността на потребителя въз основа на достатъчно информация, в т. ч. информация, получена от потребителя, и ако е необходимо, извършва справка в Централния кредитен регистър или в друга база данни, използвана в Република България за оценка на кредитоспособността на потребителите. Видно от цитирания законов текст, на кредитора е предоставена широка възможност за преценка на кредитоспособността на потребителите. Един от способите за получаване на информация, това са справките от Централния кредитен регистър или други бази данни в Република България. Редът за ползване на информация е регламентиран в съответните подзаконови нормативни актове, като например Наредба № 22 от 16 юли 2009 год. за Централния кредитен регистър, издадена

от Българската народна банка на основание чл.56, ал.4 и § 13 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за кредитните институции.

Ако за „друга база данни” по смисъла на чл.16, ал.1 от ЗПК може да се приеме компютърният еквивалент на Регистърът на населението на Република България – НБД ”Население”, то редът за предоставяне на данни от регистрите също е определен в Наредба № РД-02-20-9/21.05.2012 год. за функциониране на единната система за гражданска регистрация. В случая данните от Регистъра на населението на Република България се предоставят само при наличие на нормативно основание, предвидено в съответния специален закон. Законът за гражданската регистрация е специалният закон, който установява нормативните предпоставки, при наличието на които администраторът (МРРБ, ГД ”ГРАО”) може да предостави данни по гражданската регистрация на трети лица.

Тук обаче следва да се направи разграничение между предоставянето на информация (данни) от НБД ”Население” при доказан законов интерес и предоставянето на директен достъп до НБД ”Население”.

В някои нормативни актове като например Закона за нотариусите и нотариалната дейност (ЗННД) и Закона за съдебната власт (ЗСВ) е законово регламентирано предоставянето на достъп до тази база данни. В чл.19, ал.2 от ЗННД е разписано, че нотариусите имат право на достъп до НБД ”Население” при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. Във връзка с правата на този достъп действа Наредба за достъпа на нотариусите до националната база данни „Население”, поддържана от Министерството на регионалното развитие и благоустройството (*приета с ПМС № 194 от 08.09.2010г.*). В посочената наредба се определят условията и реда за достъпа на нотариусите до НБД ”Население”. В чл.385, ал.1 от Закона за съдебната власт е посочено, че информационното обслужване на дейностите в съдебната власт се извършва от Висшия съдебен съвет със съдействието на Министерството на финансите, Министерството на регионалното развитие и благоустройството - чрез осигуряване на достъп на органите на съдебната власт до НБД ”Население”, Националния статистически институт и Българския институт за стандартизация, включително и чрез предоставяне на лични данни в електронен вид или чрез отдалечен достъп до база данни, при спазване на изискванията на Закона за защита на личните данни. Редът и начинът за осигуряване на съдействие по ал. 1 от Министерството на регионалното развитие и благоустройството чрез предоставяне на достъп до НБД ”Население” се определят с наредба на министъра на правосъдието и министъра на регионалното развитие и благоустройството благоустройството (чл.385, ал.2 от ЗСВ). Това е Наредба № 14 от 18 ноември 2009 год. за реда и начина на предоставяне на достъп на органите на съдебната власт до НБД ”Население”, която е издадена от Министерството на правосъдието и Министерството на регионалното развитие и благоустройството. С тази наредба се уреждат редът и начинът за предоставяне от Министерството на регионалното развитие и благоустройството на информация на органите на съдебната власт от НБД ”Население”, включително и чрез предоставяне на лични данни в електронен вид или чрез отдалечен достъп (чл.1 от Наредбата). В чл.2 е посочено, че информацията по чл.1 се предоставя на органите на съдебната власт само за служебни цели съобразно законоустановените им правомощия и при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни.

В останалите частни случаи, извън посочените по-горе примери за нормативна регулация на достъпа до НБД ”Население”, обработването на лични данни, чрез предоставянето им от страна на администратора на лични данни (МРРБ - ГД ”ГРАО”) следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните.

Искането от страна на „К.К.” ЕАД за предоставяне на информация от НБД ”Население” следва да се извършва след доказване наличието на условията за допустимост за обработване на личните данни (чл.4, ал.1 от ЗЗЛД) и е в тежест за доказване от страна на администратора, искащ личните данни. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат, т.е. с принципа на целесъобразност. Предоставянето на информация следва също така да е законосъобразно, а самата информация пропорционална. **Няма правна пречка при поискване от страна на „К.К.” ЕАД и при доказване на основание за**

предоставяне по законоустановения за това ред МРРБ - ГД "ГРАО" да предостави информация, т.е. лични данни (а не директен достъп) с цел упражняване на законен интерес на дружеството. Във всички случаи информация, съставляваща лични данни и касаеща физически лица-кредитополучатели, може да се предостави само при наличие на поне едно от изрично посочените в чл.4 от ЗЗЛД основания за допустимост на обработването на лични данни. Наличието на условие за допустимост за обработване на лични данни е в тежест на доказване от страна на администратора, искащ личните данни, в конкретната хипотеза - „К.К.” ЕАД. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат.

Нормативните предпоставки за предоставяне на данни от НБД "Население" са възпроизведени в текста на чл.106, ал.1, т.1 от ЗГР, където е посочено, че администраторът предоставя данни по гражданската регистрация на трети лица, при условие че тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси. Преценката на администратора (МРРБ-ГД "ГРАО") за възникването, съществуването, изменението или прекратяването на законни права и интереси на трети лица, при наличието на които може да предостави данни по гражданската регистрация, се извършва въз основа на съответни документи като например договори с конкретните лица, в които фигурира също и съгласие на физическото лице администраторът „К.К.” ЕАД, гр. София да изисква и получава лични данни от информационните масиви на други администратори на лични данни. Текстът на ЗГР предполага администраторът (МРРБ-ГД "ГРАО") да прецени законовия текст, съгласно който обработваните лични данни следва да бъдат предоставени. В този случай основаниято се съдържа в разпоредбите на чл.4, ал.1, т.2 и т.3 от ЗЗЛД. Според чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД обработването на лични данни (в случая предоставянето на данни от гражданската регистрация) се допуска, ако физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие. Също така „К.К.” ЕАД може да се позове и на разпоредбата на чл.4, ал.1, т.3 от ЗЗЛД, съгласно която обработването се допуска, ако е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, защото видно от изложеното в искането на Изпълнителния директор на „К.К.” ЕАД, ползването на информация от НБД "Население" се налага във връзка със сключване на договори за предоставяне на кредит.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Министерството на регионалното развитие и благоустройството - ГД "ГРАО" може да предоставя на „К.К.” ЕАД данни под формата на конкретна информация, а **не директен достъп** до Национална база данни „Население”, по постъпили искания от „К.К.” ЕАД с цел упражняване на законни права и интереси, само след доказване на наличието им по законоустановения за това ред и при спазване разпоредбите на чл.4, ал.1 от Закона за защита на личните данни.

Преценката за наличие или липса на законово основание за предоставяне на лични данни е изцяло на администратора на лични данни, предоставящ данните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № М 182/2012
гр. София, 17.10.2012г.**

ОТНОСНО: *Искане с вх. № М 182/05.10.2012 год. от Л.Т. в качеството на Управител на „К.К.М.” ЕООД, гр. София по въпроси, касаещи достъпа до Национална база данни „Население”, поддържана от Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване”*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и Членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 17.10.2012г., разгледа преписка с вх. М 182/05.10.2012 год., заявена от Л.Т. в качеството на Управител на „К.К.М.” ЕООД.

В искането си до Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), Управителят на „К.К.М.” ЕООД, гр. София отбелязва, че дружеството е регистрирано, съгласно Наредба № 26 на Българска народна банка за извършване на кредитна дейност в съответствие с разпоредбите на Закона за потребителския кредит (ЗПК), за което има издадено удостоверение на БНБ № BGR00215, приложено към искането. Представяващият „К.К.М.” ЕООД посочва, че дружеството е регистрирано и като администратор на лични данни с удостоверение на КЗЛД № 296479 от 05.01.2011 год., също приложено към искането.

Във връзка с осъществяваната от дружеството кредитна дейност по ЗПК, „К.К.М.” ЕООД има задължения по Закона за мерките срещу изпиране на пари (ЗМИП) по идентификация на клиентите.

Едновременно с посоченото, на основание чл.16, ал.1 от ЗПК, преди сключване на договор за кредит, дружеството оценява кредитоспособността на потребителя въз основа на достатъчно информация, в това число информация, получена от потребителя, и ако е необходимо извършва справка в Централния кредитен регистър или в друга база данни, използвана в Република България за оценка на кредитоспособността.

Необходимата информация във връзка с предоставянето на кредит се събира на база справки, съдържащи следните данни: ЕГН; три имена; промени в имената; документи за самоличност; постоянен и настоящ адрес; семейно положение; дата на смърт. За оценка на кредитоспособността на всеки един кредитоискател са необходими и допълнителни данни, като: дата; номер на акт за граждански брак и място на сключване на граждански брак; три имена и ЕГН на съпруг/съпруга, при наличие на граждански брак; история за регистрираните постоянни адреси на кредитоискателя; деца под 18 години.

Във връзка с изложеното, Управителят на „К.К.М.” ЕООД, гр. София се обръща се към Комисията предвид разпоредбата на чл.106, ал.1, т.3 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР) да бъде дадено разрешение за предоставяне на директен достъп до данните от Национална база данни „Население”, поддържана от ГД „ГРАО” към Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

Посочено е, че данните от НБД „Население” ще бъдат използвани в съответствие със съществуващите в Република България нормативни изисквания и за преценка на кредитоспособността и идентификация на кредитоискателите, в изпълнение на разпоредбите на чл.6 от ЗМИП и чл.16, ал.1 от ЗПК.

Към искането са приложени:

- Копие на удостоверение на БНБ;
- Копие на удостоверение на КЗЛД;
- Образец на искане за кредит;
- Писмо от Главна дирекция „ГРАО“ до „К.К.М.“ ЕООД с изх. № АУ 04-128/30.07.2012г.

С оглед на гореизложеното, следва да се има предвид следното:

Законът за гражданската регистрация (ЗГР) урежда условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България. Гражданската регистрация е вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите за гражданско състояние и вписване на лицата в регистрите на населението. На всички лица, подлежащи на гражданска регистрация, се съставя личен регистрационен картон и запис в НБД "Население". Регистърът на населението на Република България се състои от всички общински регистри и компютърният му еквивалент е НБД "Население".

Предоставянето от един администратор (МРРБ, ГД „ГРАО“) на друг администратор (в случая „К.К.М.“ ЕООД, гр. София) на лични данни на физически лица, съдържащи се в НБД "Население", поддържана от ГД „ГРАО“, представлява "Обработване на личните данни", което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е "...всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като ... разкриване чрез предаване.....предоставяне".

В изложения казус следва да намерят приложение разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, тъй като в съответствие с посоченото по-горе определение за "Обработване на лични данни", предоставянето на данни от гражданската регистрация представлява обработване чрез предоставяне на данните. Текстът на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД урежда алтернативни основания, при наличието, на които се допуска обработването на лични данни.

В искането за предоставяне на директен достъп до НБД "Население", представляващият „К.К.М.“ ЕООД е мотивирал необходимостта за предоставяне на директен достъп с нормативните изисквания, свързани с осъществяваната от дружеството кредитна дейност и за преценка на кредитоспособността и идентификация на кредитоискателите, в изпълнение на разпоредбите на чл.6 от ЗМИП и чл.16, ал.1 от ЗПК. **Следователно в случая следва да се анализира наличието на нормативно установено задължение на администратора на лични данни („К.К.М.“ ЕООД), съгласно разпоредбата на чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД във връзка с чл.6 от ЗМИП и чл.16, ал.1 от ЗПК.**

Разпоредбата на чл.6 от ЗМИП касае задължението на кредитните институции за идентифициране на клиентите. Относно физическите лица, кредитните институции са длъжни да изискат представяне на официален документ за самоличност и регистриране на неговия вид, номер, издател, както и на името, адреса и единния граждански номер (чл.6, ал.1 т.2 от ЗМИП). Съгласно чл.6, ал.3 от ЗМИП, от документа за самоличност на физическите лица-клиенти, се сменя копие, освен ако данните, съдържащи се в тях, се отразяват точно в други документи, съставяни от кредитната институция и се съхраняват при условията, посочени в чл.8 от ЗМИП. **Видно от цитираните нормативни текстове, за идентифициране на клиентите-физически лица, по чл.6 от ЗМИП, „К.К.М.“ ЕООД има задължение да изисква представяне на официален документ за самоличност, както и да сменя копие от него. Тези нормативни задължения на администратора („К.К.М.“ ЕООД) не са относими към информацията, съхранявана в НБД "Население", следователно за изпълнение на посоченото нормативно задължение не се налага осъществяване на директен достъп до регистрите на населението.**

Съгласно разпоредбата на чл.16, ал.1 от ЗПК, преди сключване на договор за кредит, кредиторът оценява кредитоспособността на потребителя въз основа на достатъчно информация, в т.ч. информация, получена от потребителя, и ако е необходимо, извършва справка в Централния кредитен

регистър или в друга база данни, използвана в Република България за оценка на кредитоспособността на потребителите. Видно от цитирания законов текст, на кредитора е предоставена широка възможност за преценка на кредитоспособността на потребителите. Един от способите за получаване на информация, това са справките от Централния кредитен регистър или други бази данни в Република България. Редът за ползване на информация е регламентиран в съответните подзаконов нормативни актове, като например Наредба № 22 от 16 юли 2009 год. за Централния кредитен регистър, издадена от Българската народна банка на основание чл. 56, ал.4 и § 13 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за кредитните институции.

Ако за „друга база данни” по смисъла на чл.16, ал.1 от ЗПК може да се приеме компютърният еквивалент на Регистърът на населението на Република България – НБД ”Население”, то редът за предоставяне на данни от регистрите също е определен в Наредба № РД-02-20-9/21.05.2012 год. за функциониране на единната система за гражданска регистрация. В случая данните от Регистъра на населението на Република България се предоставят само при наличие на нормативно основание, предвидено в съответния специален закон. Законът за гражданската регистрация е специалният закон, който установява нормативните предпоставки, при наличието на които администраторът (МРРБ, ГД „ГРАО”) може да предостави данни по гражданската регистрация на трети лица.

Тук обаче следва да се направи разграничение между предоставянето на информация (данни) от НБД ”Население” при доказан законов интерес и предоставянето на директен достъп до НБД ”Население”.

В някои нормативни актове като например Закона за нотариусите и нотариалната дейност (ЗННД) и Закона за съдебната власт (ЗСВ) е законово регламентирано предоставянето на достъп до тази база данни. В чл.19, ал.2 от ЗННД е разписано, че нотариусите имат право на достъп до НБД ”Население” при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. Във връзка с правата на този достъп действа Наредба за достъпа на нотариусите до националната база данни „Население”, поддържана от Министерството на регионалното развитие и благоустройството (*приета с ПМС № 194 от 08.09.2010г.*). В посочената наредба се определят условията и реда за достъпа на нотариусите до НБД ”Население”. В чл.385, ал.1 от Закона за съдебната власт е посочено, че информационното обслужване на дейностите в съдебната власт се извършва от Висшия съдебен съвет със съдействието на Министерството на финансите, Министерството на регионалното развитие и благоустройството - чрез осигуряване на достъп на органите на съдебната власт до НБД ”Население”, Националния статистически институт и Българския институт за стандартизация, включително и чрез предоставяне на лични данни в електронен вид или чрез отдалечен достъп до база данни, при спазване на изискванията на Закона за защита на личните данни. Редът и начинът за осигуряване на съдействие по ал.1 от Министерството на регионалното развитие и благоустройството чрез предоставяне на достъп до НБД ”Население” се определят с наредба на министъра на правосъдието и министъра на регионалното развитие и благоустройството (чл.385, ал.2 от ЗСВ). Това е Наредба № 14 от 18 ноември 2009 год. за реда и начина на предоставяне на достъп на органите на съдебната власт до НБД ”Население”, която е издадена от Министерството на правосъдието и Министерството на регионалното развитие и благоустройството. С тази наредба се уреждат редът и начинът за предоставяне от Министерството на регионалното развитие и благоустройството на информация на органите на съдебната власт от НБД ”Население”, включително и чрез предоставяне на лични данни в електронен вид или чрез отдалечен достъп (чл.1 от Наредбата). В чл.2 е посочено, че информацията по чл.1 се предоставя на органите на съдебната власт само за служебни цели съобразно законоустановените им правомощия и при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни.

В останалите частни случаи, извън посочените по-горе примери за нормативна регулация на достъпа до НБД ”Население”, обработването на лични данни, чрез предоставянето им от страна на администратора на лични данни (МРРБ - ГД „ГРАО”) следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните.

Искането от страна на „К.К.М.” ЕООД за предоставяне на информация от НБД ”Население” следва да се извършва след доказване наличието на условията за допустимост за

обработване на личните данни (чл.4, ал.1 от ЗЗЛД) и е в тежест за доказване от страна на администратора, искащ личните данни. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат, т.е. с принципа на целесъобразност. Предоставянето на информация следва също така да е законосъобразно, а самата информация пропорционална. **Няма правна пречка при поискване от страна на „К.К.М.” ЕООД и при доказване на основание за предоставяне по законоустановения за това ред МРРБ - ГД „ГРАО“ да предостави информация, т.е. лични данни (а не директен достъп) с цел упражняване на законен интерес на дружеството.** Във всички случаи информация, съставляваща лични данни и касаеща физически лица-кредитополучатели, може да се предостави само при наличие на поне едно от изрично посочените в чл.4 от ЗЗЛД основания за допустимост на обработването на лични данни. Наличието на условие за допустимост за обработване на лични данни е в тежест на доказване от страна на администратора, искащ личните данни, в конкретната хипотеза - „К.К.М.” ЕООД. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат.

Нормативните предпоставки за предоставяне на данни от НБД ”Население” са възпроизведени в текста на чл.106, ал.1, т.1 от ЗГР, където е посочено, че администраторът предоставя данни по гражданската регистрация на трети лица, при условие че тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси. Преценката на администратора (МРРБ-ГД „ГРАО”) за възникването, съществуването, изменението или прекратяването на законни права и интереси на трети лица, при наличието на които може да предостави данни по гражданската регистрация, се извършва въз основа на съответни документи като например договори с конкретните лица, в които фигурира също и съгласие на физическото лице администраторът „К.К.М.” ЕООД, гр. София да изисква и получава лични данни от информационните масиви на други администратори на лични данни. Текстът на ЗГР предполага администраторът (МРРБ-ГД „ГРАО”) да прецени законовия текст, съгласно който обработваните лични данни следва да бъдат предоставени. В този случай основаниято се съдържа в разпоредбите на чл.4, ал.1, т.2 и т.3 от ЗЗЛД. Според чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД обработването на лични данни (в случая предоставянето на данни от гражданската регистрация) се допуска, ако физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие. Също така „К.К.М.” ЕООД може да се позове и на разпоредбата на чл.4, ал.1, т.3 от ЗЗЛД, съгласно която обработването се допуска, ако е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, защото видно от изложеното в искането на Управителя на „К.К.М.” ЕООД, ползването на информация от НБД ”Население” се налага във връзка със сключване на договори за предоставяне на кредит.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Министерството на регионалното развитие и благоустройството - ГД „ГРАО“ може да предоставя на „К.К.М.” ЕООД данни под формата на конкретна информация, а **не директен достъп** до Национална база данни „Население”, по постъпили искания от „К.К.М.” ЕООД с цел упражняване на законни права и интереси, само след доказване на наличието им по законоустановения за това ред и при спазване разпоредбите на чл.4, ал.1 от Закона за защита на личните данни.

Преценката за наличие или липса на законово основание за предоставяне на лични данни е изцяло на администратора на лични данни, предоставящ данните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

БУМЪТ НА ИНФОРМАЦИОННИТЕ ТЕХНОЛИГИИ И НОВИТЕ ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА ЗА ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ И НЕПРИКОСНОВЕНОСТТА НА ЛИЧНОСТТА

ПРОФ. Д.Т.Н. ВЕСЕЛИН ЦЕЛКОВ

Комисия за защита на личните данни

Университет по библиотекознание и информационни технологии

Анотация: В статията са разгледани някои от основните проблеми, свързани с неприкосновеността на личността и защита на личните данни в условията на новата информационна цивилизация и бумът на информационните технологии. Представени са предизвикателствата, основните принципи, ролята на новите информационни технологии и направленията за научни изследвания. Отразени са световните тенденции за осигуряване на неприкосновеността и защита на личните данни през погледа и интерпретацията на автора.

Ключови думи: Неприкосновеност, защита на данните, глобализация, информационни технологии, сигурност, рискове за сигурността.

„Информационната цивилизация, нейната революционна и непреодолима сила и закономерното ѝ настъпление и в гражданското общество извеждат на преден план нови и същностни проблеми на научното познание. Информационната действителност се характеризира с изключително голяма и многообразна информационна наситеност и изключително огромна скорост на обработката на информационните единици. Навлиза се в една малко позната и изследвана действителност, която има определящо място и значение за съвременното човечество.

Съществуват основания да се изрази идеята, че там, където са били границите на научното познание, в съвременността е нейният център. И още, че днес е необходимо не само ново знание, необходими са нови начини за преосмисляне на това знание.”

проф. д-р Иван Попов

ИНФОРМАЦИОННОТО ОБЩЕСТВО И ГЛОБАЛИЗАЦИЯТА

Глобализация е събирателен термин, обозначаващ серия от икономически, социални, технологични и политически процеси, проявяващи се във взаимовръзките и отношенията между отделните държави, организации и хора. По своята същност промените са свързани с всеобщо разпространение и взаимно проникване на идеи, капитали, технологии и културни особености на световно ниво. Процесът се възприема като премахване на границите и разстоянията като фактор на развитие в световен мащаб.

Измерения

Глобализацията може да се разглежда най-общо в следните измерения:

- **Глобализация на икономиката** — световни процеси в изменение на финансовите пазари, търговските и производствените ниши. В резултат измененията и размиването на географските граници, правителствата практически не контролират масовото си производство и потребление;
- **Компютърна глобализация** — процес на адаптация на компютърния софтуер с цел използването му в различни страни по света;
- **Глобализацията като универсален процес** — естествен процес на миграция на всякакви видове ресурси по света: парични, човешки, производствени, икономически и др. На определен етап се развива и като информационно общество.

Глобализацията и защита на личните данни

Развиващите се икономически, социални, технологични и политически процеси, проявяващи се във взаимовръзките и отношенията между отделните държави, организации и хора в епохата на глобализацията, поставят много остро проблема със защитата на неприкосновеността, защитата на личните данни и запазване на основните права и свободи на човека.

Необходимост от разрешаване на проблемите

Основни направления за научни изследвания могат да бъдат:

- Нетрадиционните и асиметрични заплахи за сигурността на базата на най-новите информационни технологии;
- Правата на хората да говорят и да бъдат информирани;
- Правата на хората да общуват и защита на техните права (включително и защита на личните им данни).

НЕПРИКОСНОВЕНОСТТА В НОВИЯ СВЯТ

Бързото развитие на процесите изисква въпросите със защитата на данните да се разглеждат в светлината на една нова икономическа епоха (New economic age), която се характеризира с:

- Новите информационни технологии;
- Мултинационалните компании:
 - Банкови институции;
 - Телекомуникационни оператори;
 - Колекторни компании;
- Динамиката (бързината) на някои процеси;
- Сигурност в несигурния свят (Security in an Insecure World):
 - Няма неприкосновеност без сигурност;
 - Днес сигурността е предизвикателство повече от всякога;
 - Рискове за сигурността;
 - Смекчаване (намаляване) на въздействията.

НОВИТЕ ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

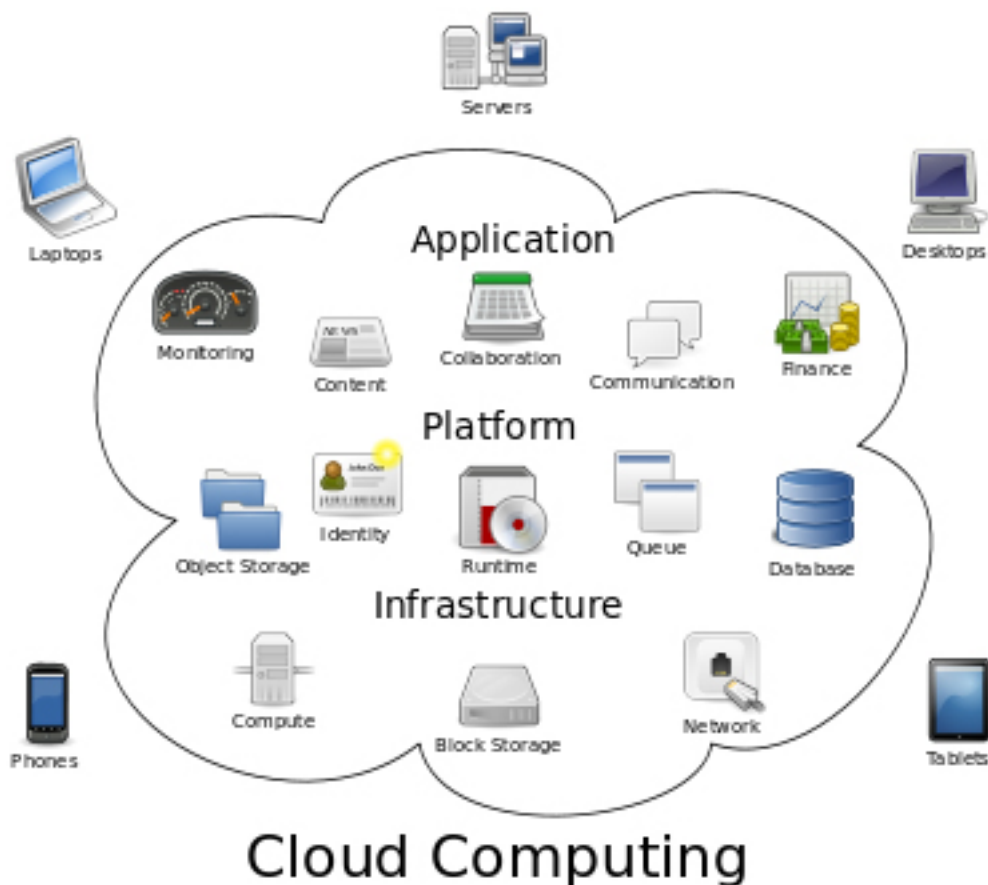
Новите предизвикателства за защита на личните данни са свързани с правилното разбиране и интерпретиране на новите понятия, като:

- Работа в Облака (Cloud computing);
- Големите данни (Big data);
- Правото да бъдеш забравен (Right to be forgotten).

Работа в облака (cloud computing)

Какво е работа в облака

Работата в облака е използването на компютърни (изчислителни) ресурси (хардуер и софтуер), които се предоставят като услуга (най-често абонаментна) по мрежата (обикновено Интернет). Името му идва от използването на символ с формата на облак като абстракция на комплексната инфраструктурата, която се съдържа в системните диаграми. Работата в облака осигурява отдалечени услуги с потребителски данни, софтуер и подходящата им обработка.

фиг. 1. Работа и услуги в облака

Услуги в облака

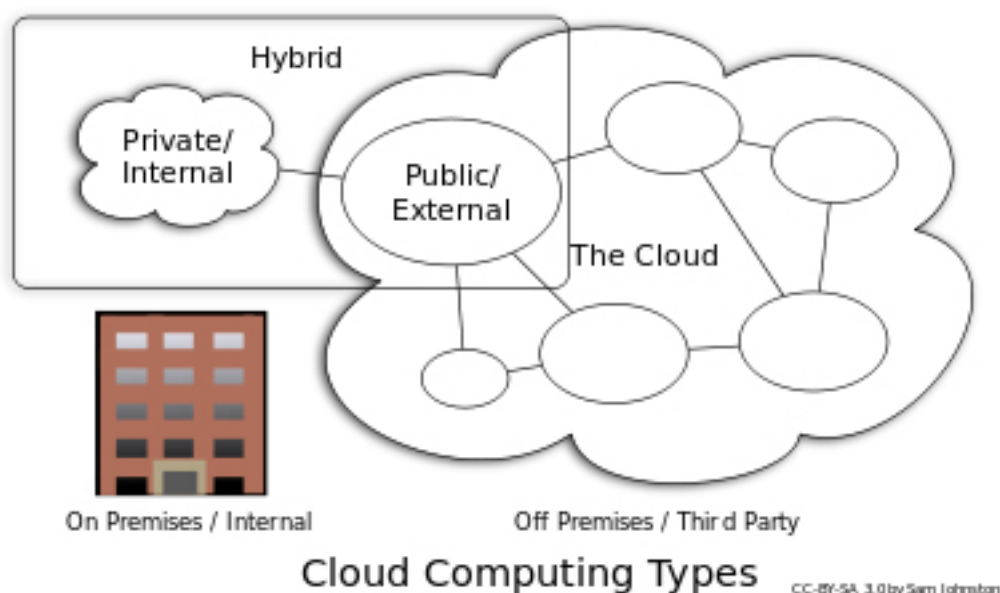
Съществуват няколко типа услуги за работа в облака:

- Инфраструктура като услуга (Infrastructure as a service, IaaS);
- Платформа като услуга (Platform as a service, PaaS);
- Софтуер като услуга (Software as a service, SaaS);
- Съхранение като услуга (Storage as a service, STaaS);
- Сигурност като услуга (Security as a service, SECaaS);
- Данни като услуга (Data as a service, DaaS);
- Тестова среда като услуга (Test environment as a service, TEaaS);
- Десктоп като услуга (Desktop as a service, DaaS);
- Потребителски програмен интерфейс като услуга (API as a service, APIaaS);
- Резервни копия като услуга (Backend as a service, Baas).

Видове облаци

Има различни видове облаци, които можете да се абонирате в зависимост от вашите нужди. Като домашен потребител или собственик на малък бизнес, най-вероятно ще използват обществени облачни услуги:

- Публичен облак (Public Cloud) – публичния облак може да бъде достъпен от всеки абонат с интернет връзка и достъп до пространството на облака;
- Частен облак (Private Cloud) - частният облак е създаден за определена група или организация и с ограничен достъп до точно тази група;
- Облак на общността (Community Cloud) – облакът на общността се поделя между две или повече организации, които имат сходни изисквания за облака;
- Хибриден облак (Hybrid Cloud) - хибридният облак по същество е комбинация от най-малко две облака,, когато включените облака са смес от обществени, частни или на общности.

фиг.2. Видове облаци

Отговорности и проблеми за неприкосновеността при работа в Облака (*Privacy responsibility in cloud computing*)

Новата технологична среда (cloud computing) изисква нови изследвания и дефиниции на отговорностите и специфициране и решаване на общите проблеми, свързани с неприкосновеността.

Отговорности

Целесъобразно е отговорностите да бъдат определени в зависимост от различните роли в процеса на взаимодействията, както следва:

- Собствениците на данни;
- Администраторите на данни;
- Различните входни точки в Облака;
- Доставчици на Интернет услуги (ISP's);
- Доставчиците на услуги в Облака (CSP's):
 - Google;
 - Amazon;
 - Други.

Големите данни

В областта на информационните технологии, големи данни е една колекция от множества данни, толкова голяма и сложна, че става трудно да се обработи с използване на ръчни или конвенционални средства за управление на бази данни. Предизвикателствата включват обобщаване, консервация, съхранение, търсене, споделяне, анализ и визуализация. Тенденцията към обработката на по-големи масиви от данни се дължи на необходимостта допълнителната информация да се извлича чрез анализ на един голям набор от данни, свързани помежду си, за сравнението данните да се разделят на малки групи с общ размер, което позволява да се намери корелацията за бизнес тенденциите, да определи качеството на научните изследвания, превенция на заболяванията, връзката юридически цитати, борба с престъпността и т.н.

Правото да бъдеш забравен

Принципът „*Правото да бъдеш забравен*” е свързан с правото на всеки да има контрол върху личните си данни. Изключително актуален е въпросът: *Възможно ли е да бъдеш забравен в цифровия свят?* Основните трудности са свързани с:

- Преходът от данните на хартия към цифровите данни;
- Възможностите за обработка на цифровите данни свързани с:
 - Съхранение;
 - Копиране;
 - Споделяне;
 - Унищожаване;
- Налага се необходимост от нови изследвания и нова правна уредба.

ОСНОВНИ (БАЗОВИ) ПРИНЦИПИ (BASE PRINCIPLES)

Няколко са базовите принципи, върху които се осъществяват дейностите свързани с неприкосновеността и защита на данните:

- Неприкосновеност (Privacy);
- Отчетност (Accountability);
- Видимост и прозрачност (Visibility and Transparency).

Неприкосновеност

Новите моменти включват:

- Неприкосновеност при проектиране (Privacy by Design);
- Неприкосновеност при препроектиране (Privacy by Redesign);
- Неприкосновеност по подразбиране (Privacy by Default).

Неприкосновеност при проектиране

Неприкосновеността при проектиране се базира и се реализира в седем основни направления:

- Превенция, а не реакция (Proactive not Reactive; Preventative not Remedial);
- Неприкосновеността като параметри по подразбиране (Privacy as the Default Setting);
- Неприкосновеност, вградена в проекта (идеята) (Privacy Embedded into Design);
- Пълна функционалност (Full Functionality: Positive-Sum, not Zero-Sum);
- Сигурност от край до край - Защита през целия жизнен цикъл (End-to-End Security — Full Lifecycle Protection);

- Видимост и прозрачност (Visibility and Transparency — Keep it Open);
- Зачитане (уважение) към неприкосновеността на потребителя (Respect for User Privacy — Keep it User-Centric).

Неприкосновеност при преректиране

Как да се осигурят защитата на данните и неприкосновеността в работещи системи, които не са проектирани и реализирани с цел защита? – това е един от основните въпроси за разрешаване в съвременното информационно общество.

Неприкосновеност по подразбиране

Необходимо е защитата на данните и неприкосновеността да бъдат заложи в Правилата по подразбиране. С това се осигурява автоматична защита във всяка ИТ система или бизнес процес или практика. Не се изискват допълнителни усилия (действия) за защита на неприкосновеността и данните – всичко това е по подразбиране. „Ако си в системата – ти си защитен”.

Отчетност

Последните разработки в областта на глобалната политика и законовата уредба за осигуряването на неприкосновеността на личността обхващат:

- Нови модели за отчетност на действията;
- Как ще се оцени и изпита отчетността;
- Какви са критериите и опциите за отчетност.

Видимост и прозрачност

„Вярвай, но проверявай”. Необходимо е да се осигури пълна прозрачност и достъпност за множество въпроси, сред които:

- Какви лични данни се обработват;
- На какво правно основание;
- Къде и как се съхраняват;
- Кой има достъп до тях;
- На кого, защо и как се предоставят;
- Кога и как се унищожават;
- Как се осъществяват контрола и наблюдението.

КАК ДА ПОСРЕЩНЕМ ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВАТА

Общи проблеми

Общите проблеми са свързани с изискването за еднакво разбиране на неприкосновеността, заплахите, мерките и средствата за защита и единните критерии за оценка на степента за защита. Всичко това налага създаване на единно виждане по:

- Общото съответствие на нивата за защита;
- Общите критерии за оценка.

Нарастващата роля на информационните технологии, процесите на глобализация и преходът към информационно общество налагат необходимостта от разработване и дефиниране на пълна и непротиворечива Политика за защита на данните.

Политика за защита на данните

Разглеждайки Политиката за защита на данните като множество от правила и практики, трябва да бъдат изследвани релациите и въпросите свързани с:

- Политика и технологии;
- Технологиите – абстрактно понятие поради тяхното многообразие;
- Важни въпроси:
 - Как технологиите работят;
 - Къде се използват (необходимо е знание);
 - Как могат да се прилагат в света на неприкосновеността.

Насоки

Насоките за подобряване и развитието на защитата на данните могат да се търсят в:

- Обучение на всички нива;
- Дискусии;
- Взаимодействие между всички страни;
- Връзката между специалистите. Най-вече между:
 - Юристи;
 - Информатици.

Инспекции (проверки и разследвания)

В съответствие с най-новите световни тенденции, важно място се отделя на проверките и разследванията, като се акцентира върху:

- Все по-голямата роля на ИТ специалистите;
- Кое е важното?
- Защо?

Задачи

За постигане на целите и осигуряване на ефективна защита се поставят за решаване и нови задачи:

- Стратегически прогнози и изследвания за възможните заплахи от гледна точка на неприкосновеността и защита на данните;
- Все повече ИТ специалисти в Органите за защита на данните (DPA's);
- Неразбирането на технологиите блокира работата на DPA's;
- За реални математически модели:
 - В различните предметни области;
 - Към регулация и стандартизация.
- Въпросът за редуциране на разходите.

Какви технологии могат да бъдат препоръчани

- Създаване на едно минимално множество от доказани защитни технологии;
- Единствен шанс – да се говори и обучава;
- Специални техники:
 - Минимизиране на данните;
 - Криптография.

Категоризация на технологиите

- Създаване на средства за проверка и анализ;
- Изграждане на ИТ специалисти със специфични знания и опит;
- Създаване на системни механизми за защита на данните.

Основни въпроси и дискусии

Развитието на новите комуникационни и информационни технологии и по-конкретно Интернет и социалните мрежи поставят нови предизвикателства пред защита на личните данни и неприкосновеността на личността. Потребителите на новите технологии комуникират с приятели и колеги, използвайки услугите на социалните мрежи (Facebook, Twitter и др.). Новото поколение технологии поставят за отговор и множество въпроси:

- Запознати ли са потребителите със заплахите в мрежите?
- Как се използват личните данни от потребителите, от доставчиците на услуги и какви са параметрите за настройка?
- Как трябва да се организира отчетността на действията?
- Каква е границата между публичност и неприкосновеност?

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Новите взаимодействия (политически и икономически), новите информационни технологии и новите заплахи за неприкосновеността и личните данни са новите предизвикателства пред научните изследвания. За намиране на адекватни отговори и правилни решения е необходимо постигането на пълна интеграция и добро взаимодействие в усилията на:

- Държавните структури;
- Университетите и научните организации;
- Структурите на бизнеса;
- Неправителствените организации и медиите.

Основните насоки на взаимодействията са както следва:

- Координация и кооперация;
- Идентифициране на усилията;
- Дефиниране (определяне) на насоките за развитие.

Всичко това може да бъде една гаранция за успех.

Представените в доклада проблеми свързани със сигурността и защита на личните данни в условията на бум на новите информационни технологии са резултат от изследванията и лекциите проведени в Университета по библиотекознание и информационни технологии в рамките на програмата за „Бизнес и Административна Сигурност”. Възможно е предложените разсъждения и твърдения да бъдат развити и прецизирани в бъдещи изследвания. Отразен е и опитът на автора, придобит от работата му в различните структури на Република България, НАТО и ЕС, занимаващи се с проблемите на Сигурността на данните.

ИЗПОЛЗВАНА ЛИТЕРАТУРА

1. Конвенцията на Съвета на Европа за защита на гражданите по отношение на автоматичната обработка на личните данни
2. Директива 95/46/ЕО за защита на гражданите във връзка с обработката на личните данни и свободното движение на такива данни
3. Препоръка № R (87) 15 на комитета на съвета на министрите към страните-членки на Съвета на Европа
4. Денчев, С., Публичност и тероризъм, Публичност и тероризъм, „За буквите – о писменехъ”, София, 2005, ISBN 954-8887-07-X
5. Целков, В., Сигурността и защита на личните данни в процеса на глобализация, СВУБИТ, Научна конференция „Глобализация и сигурност”, 6 юни 2009 г.
6. Целков, В., Информационната цивилизация, глобализацията и неприкосновеността на личността, сп. Фонд за Научни изследвания, 2012 г.
7. Thomas, Richard, Data Protection in the European Union - Promising Themes for Reform, European Privacy and Data Protection Commissioners' conference, Edinburgh, 24 April 2009.
8. Cavoukian, Ann, The 7 Foundational Principles. Implementation and Mapping of Fair Information Practices, www.privacybydesign.ca, 2010
9. 32-та Международна конференция на комисарите по защита на данните и неприкосновеността на личния живот, 27 - 29 октомври 2010 г., Йерусалим, Израел
10. 33-та Международна конференция на комисарите за защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот, 1 - 3 ноември 2011 г., Мексико сити, Мексико.

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венета Шопова

Членове: Красимир Димитров

Валентин Енев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 6 (39) 2012 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид